

INWENTARZ ZBIORÓW SZTUKI PROWINCJI KRAKOWSKIEJ ZAKONU OO. KAPUCYNÓW

(C. d.)

3. EPITAFIA I INSKRYPCJE

1

Mogiła Konfederatów Barskich, przed kościołem OO. Kapucynów. Wokoło mogiły żelazne ogrodzenie o wym. 202×202 cm, w środku ogrodzenia drewniany krzyż o wym. 385×543 cm z relikwiami na skrzyżowaniu belek. W dole krzyża żelazna tablica z taką ramką o wym. 25×30 cm i inskrypcją: „ † | Mogiła konfederatów | Barskich | tu poległych i | pogrzebanych | pod tym krzyżem | R. P. 1768 dnia 12 Sierpnia”. U dołu krzyża sygn.: „G. R”.

Bibliografia: AKK, rkps HCC, I s. 144: Wykaz poległych konfederatów i innych, złożonych pod krzyżem. — AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 5. — AKK, rkps 19: Organizacja klasztoru k. 55: List Towarzystwa Miłośników Historii i Zabytków Krakowa z dnia 3 marca 1905 r. do władz klasztoru zapytaniem, „czy tradycja łącząca powyższy grób z Konfederacją barską jest zgodną z prawdą historyczną”. — APK, rkps — Br. E. Chmiel: Kronika s. 51 (Opis manifestacji patriotycznych w r. 1940). — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 201—203 — szczegółowy opis mogiły. — O. W. Nowakowski: Statua Najśw. Maryi Panny s. 25—26. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 58—59. — O. K. Gadacz: Argumenty „Za”. [W sprawie grobu konfederatów barskich] *Tyg. powsz.* R. 16: 1962 nr 5 s. 7. — K. Gadacz: Refleksje o zabytkach. *Tyg. powsz.* R. 16: 1962 nr 13 s. 5.

2

Tablica pamiątkowa ku czci Tadeusza Kościuszki, na zewnętrznej, wschodniej ścianie kaplicy Loretańskiej, przedstawiająca scenę poświęcenia pałasy T. Kościuszce i gen. J. Wodzickiemu przez o. Tadeusza Krawczyńskiego, kapucyna.

Płaskorzeźba z brązu o wym. maksymalnych 88×173 cm, ujęta pilastrami. W zwieńczeniu Orzeł Polski w kartuszu, podtrzymywanym przez aniołów, poniżej napis: „KTO Z BOGIEM BÓG Z NIM” U dołu sceny tablica z napisem: „W tej kaplicy dnia 24 Marca 1794 roku | TADEUSZ KOŚCIUSZKO | w towarzystwie Generała Józefa Wodzickiego złożył do poświęcenia pałasz, | którego dobył w obronie wolności Narodu Polskiego | wierni synowie ojczyzny w setną rocznicę pomnik ten położyli”. Tablicę podtrzymuje postać alego-

ryczna. Projekt Alfreda Dauna; płaskorzeźbę umieszczono na ścianie dnia 9 listopada 1896 r.

Bibliografia: AKK, rkps HCC, III s. 82. Podaje krótki opis uroczystości poświęcenia tablicy. — AKK, rkps 19: Organizacja klasztoru k. 54v. Zawiera akt erekcyjny tablicy pamiątkowej:

„W Imię Boże, a ku uczczeniu pamiętnej chwili w dziejach Narodu Polskiego. Amen. Działo się w stołecznym królewskim mieście Krakowie, roku tysięcznego ośmsetnego dziewięćdziesiątego szóstego, dnia dziewiątego listopada, a to w poniedziałek po święcie Opieki N. Maryi Panny — o godzinie dziesiątej przed południem; w kaplicy Loretańskiej, przy kościele OO. Kapucynów, odprawioną została msza święta, po której nastąpiło poświęcenie tablicy pamiątkowej, umieszczonej na zewnętrznej ścianie muru kaplicy — staraniem Towarzystwa Imienia Tadeusza Kościuszki, a odlanej z brązu w pracowni pp. Jakubowskiego i Jarego, według modelu profesora A. Dauna. — Tablica nosi napis:

»W tej kaplicy dnia 24° marca 1794 roku Tadeusz Kościuszko, w towarzystwie generała Józefa Wodzickiego, złożył do poświęcenia pałasz, którego dobył w obrobie wolności Narodu Polskiego. Wierni synowie Ojczyzny w setną rocznicę pomnik ten położyli«.

Aktu poświęcenia tablicy dokonał Przewielebny O. Florian Janocha, prowincjał OO. Kapucynów, w asystencji Przewielebnego O. Bernarda Kluzek, gwardiana i Wielebnych OO. Kapucynów w obecności podpisanych:

o. Florian Janocha, prowincjał mp.
o. Bernard Kluzek, gwardian mp.
ks. Wacław, kapucyn mp.
ks. Letus Ziemiński mp.
br. Adrian Klauss, kapucyn mp.,
obecny zakrystian.
Franciszek Bartynowski mp.
Protokół aktu prowadzący: Jan Świerzyński, sekr. Tow. mp.
Ksawery Konopka mp., prezes Tow. Opieki Weteranów Wojsk Polskich 1831,
Świerzyński Jan mp.
Świerzyński Michał mp.

Eustachy Śmiałowski mp.
Ludwik Zagórny Marynowski mp.
M. Jarra mp.
Dec Walenty mp.
Sterecki mp.
A. Daun mp.
Jan Skirliński mp., prezes Tow.
Antoni Wodzicki mp.
Michał Konopiński mp.
Ludwik Zawilowski mp.
Dr Tadeusz Glużyński mp.
Wincenty Kornecki mp.
Bolesław Rogalski.

Pracowali przy tej tablicy: Hodanowski cyzeler — B. Schultz — Koprowski”.

W APK znajduje się projekt tablicy wykonany przez Walerego Eliasza Radzikowskiego a zatwierdzony do wykonania przez Komitet Kościuszkowski w dniu 4 marca 1894 r. Do realizacji projektu, z niewiadomych przyczyn, nie doszło.

APK, rkps — Br. E. Chmiel: Kronika s. 68: dnia 8. II. 1940 tablica została zdjęta na rozkaz okupanta; s. 120: dnia 18. VII. 1945 tablicę umieszczono z powrotem na dawnym miejscu. — [O. A. Wojnar]: Polski Lorec s. 60: reprodukcja tablicy. — B. Prendka: Domek Loretański w Krakowie. *Za i Przeciw*. R. 4: 1960 nr 1/2 s. 6: reprodukcja tablicy. — B. Prendka: Loreto. *Gość niedz.* R. 29: 1960 nr 29. — O. K. Gadacz: Inwentarz Archiwum s. 116. — [E. Jelonek] E. J.: Gdy przemawiają klasztorne archiwa. *Gość niedz.* R. 32: 1963 nr 27.

3

Epitafium pułk. Piotra Świderskiego, na cmentarzu kościelnym od strony południowej. Kolumna z wapienia, wys. ok. 268 cm, pionowa, zwieńczona u szczytu urną ze zniczem, oplecioną węzłem. W połowie kolumny znajduje się prostopadłościan o wym. 46,5 × 34 cm, na którego czterech płaszczyznach był wryty biogram pułkownika. Inskrypcje te zostały zniszczone w czasie drugiej wojny światowej. Pozostały tylko fragmenty napisu od strony biblioteki. Oryginał inskrypcji nie zachował się. Podajemy tutaj niedokładny odpis z XIX w.

[Płaszczyzna I] „Pamiętka | Piotra Świderskiego | pułkownika dawnego pułku 3go Legionu | nadwiślańskiego, | który urodził się d. 15 marca 1756 r. w Wielkim

Księstwie Po- | znańskim. W 16 roku wieku swego d. 2 marca 1772 wszedł | w służbę wojskową do pułku Potockiego, gdzie jako żoł | nierz przeszedł następnie wszystkie stopnie podoficer | skie. W tymże czasie był lat cztery w Konstantynopolu przy | świecie posła Potockiego. Postąpił d. 16 lipca 1794 na | kapitana do pułku strzelców Węgierskiego. W roku 1795 udał |

[Płaszczyna II] się do Włoch, gdzie w legionie polsko włoskim | pełnił obo- wiązki adjutant majora. D. 24 maja 1797 | postąpił na szefa batalionu 3go. D. 24 Listopada 1800 | na podpułkownika. Przeniesieniem się do kawalerii | d. 1go Lipca 1804 na pułkownika dawnego pułku 3go Legionu | nadwiślańskiego. D. 11 Lipca 1808 jako pułkownik wszedł | w służbę wojskową Xięstwa warszawskiego, gdzie | do 1812 był komendantem w piechocie u Modlina, Bydgo | szczy i Poznania. D. 2 czerwca 1819 r. mianowany został | dowodzący okręgowym departamentu Siedleckiego a | w r. 1813 umieszczony był w administracji dywizji | generała Dąbrowskiego. W kampanii w latach | 1792, [1]793, [1]794, [1]796, [1]797, [1]798, [1]799 znajdował się przy | oblężeniu Warszawy, gdzie ranny w bitwach |

[Płaszczyna III] pod Czerniakowem, Zieleńcami, Włodzimierzem tu- | dzież we Włoszech pod Civita Castiglione, Falari, d'Otricoli, Calvia, Trebbia^b, cNovi, Boscoe, Sassalbo^d, Ponte Devero^e, de Via Caldiero^f, w oblężeniu [grodu?] Peschiera^g 1807. W bit- | wie pod Salzbrenn ranny 2 razy, gdzie oko prawe | postradał. W nagrodę swego męstwa i zasług ozd- | biony krzyżem kawalerskim orderu wojskowego pol- | skiego. D. 16 Października 1816 najjaśniejszy cesarz Alexander | raczył mu adkordować na jego żądanie dymisją z | pensją odstawkową. Na koniec osłabiony na zdrowiu z przyczyny wielu odniesionych ran i [długo]- letniej ciągłej służby wojskowej 27 Września 1828 w 76 roku życia życie zakończył. W żalu pozostała małżonka z dwoma synami dla męża |

[Płaszczyna IV] y oycza łzami skropiony ten pomnik ku wiekopomnej pa- mięci wystawili oddając jego cnotliwą duszę pobożnym westchnieniom”.

Bibliografia: AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 8. — APK, rkps 148: Materiały k. 55—58: „Opis Piotra Świdorskiego przed krakowskim kościołem Kapucynów”. — AKK, rkps 19: Organizacja klasztoru k. 53: „Pomnik ś.p. Piotra Świdorskiego”. — L. Chodźko: Histoire des Légions Polonaises en Italie sous le commandement du général Dombowski. T. 1—2. Paris 1829. Na podstawie tego opracowania zidentyfikowano nazwy miejscowości. — H. Dąbrowski: Pamiętnik wojskowy Legionów Polskich we Włoszech. Poznań 1864 s. 114 nota 32.

4

Epitafium Kryszkierów, na ścianie biblioteki od strony cmentarza kościel- nego, o wym. maksymalnych 133 × 320 cm. Tablica z ciemnego granitu, podstawa z piaskowca, zwieńczona krzyżem, profile sztukaterskie z dwoma liśćmi klonowymi. Na podstawie dwie skrzyżowane gasnące pochodnie. W pośrodku napis:

PAMIĘCI | ANTONIEGO I IGNACEGO | KRYSZKIERÓW | PIERWSZEGO W KRA- KOWIE W | DNIU 15 CZERWCA 1806 R. URO | DZONEGO A W DNIU 15 PAZ | DZIER- NIKI 1831 W TORUNIU | ZMARŁEGO | DRUGIEGO W KRAKOWIE W DN[IU] | 30 STY [CZNIA] 1805 URODZONEGO ZMAR | ŁEGO W LWOWIE 7 GRUDNIA 1833 | MATKA KA- TARZYŃA Z ZAWADCKICH | KRYSZKIEROWA POŚWIĘCA.

a Rkps: Calvia.
b Rkps: Trebia.
c—c Rkps: Novobossio.
d Rkps: Rosolvio.

e Rkps: Pont de Vereol.
f Rkps: Caldero.
g Rkps: Peschery.

5

Epitafium Stanisławy Łepkowskiej, na wschodniej ścianie kruchty kościelnej, tablica z dębnickiego czarnego marmuru, w ramach z białego piaskowca, o wym. 88 × 65 cm, z napisem:

† | STANISŁAWA z LIBELTÓW | ŁEPKOWSKA | ŻONA PROFESSORA UNI[WERSYTETU] JAG[IELLOŃSKIEGO] | URODZONA W CZESZEWIE W WIELKOPOLSCE D[NIA] 15 SIERP[NIA] 1837 | ZMARŁA W KRAKOWIE D[NIA] 24 MAJA 1882 | WIECZNE ODPOCZYWANIE | RACZ JEJ DAĆ PANIE.

6

Epitafium Józefa Łepkowskiego, na ścianie wschodniej kruchty kościelnej, tablica z dębnickiego czarnego marmuru, w ramach z białego piaskowca, o wym. 89 × 64 cm, z napisem:

† | ŁEPKOWSKI JÓZEF | B[YŁY] REKTOR I PROFESOR UNI[WERSYTETU] JAGIELL[OŃSKIEGO] | CZŁONEK AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI | RZĄDOWY KONSERWATOR ZABYTKÓW | * w KRAKOWIE D[NIA] 4 LIPCA 1826 † D[NIA] 27 LUTEGO 1894 R. | WIECZNE ODPOCZYWANIE | RACZ MU DAĆ PANIE.

Bibliografia: APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 196. — O. W. Nowakowski: Pamiętka s. 15.

7

Epitafium Franciszka Wilkońskiego, na ścianie wschodniej kruchty kościelnej, tablica z czarnego marmuru, o wym. 44 × 20 cm, z napisem:

WYZNAJĘ TO IZEM GRZESZNIKIEM MOJ BOŻE | IEDNAKŻE MIŁOSIĘRZDZIE TWOJE NIECH PRZEMOŻE | CIEBIE ZAŚ CZYTELNIKU, O PACIERZE PROSZĘ; | IA FRANCISZEK WILKOŃSKI Y SUPPLIKĘ WNOSZĘ.

Bibliografia: AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 21v: opis i inskrypcja. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 38: wzmianka.

8

Epitafium Walentego Kłossowskiego, na ścianie wschodniej kruchty kościelnej, tablica owalna z czarnego marmuru, o wym. 54 × 42 cm, z napisem: „Popiołom | Walentego Kłossowskiego | Proffessora Fizyki w Akademii Krakowskiej | Nadto wczas dla Ojczyzny i Nauk | Dnia 28 Lutego 1807go Roku | Zmarłego | Przyjaciele i Wdzięczni Uczniowie | Poświęcaią”. (Kursywa za wyjątkiem Popiołom).

Bibliografia: AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 5: krótka wzmianka. — AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 21, 67v: opis i inskrypcja. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 38: wzmianka.

9

Epitafium Władysława Jabłonowskiego, na ścianie wschodniej kruchty kościelnej, tablica z czarnego, dębnickiego marmuru, w ramce z białego piaskowca z herbem Prus III, o wym. 88 × 63 cm, z inskrypcją:

† | WŁADYSŁAW | JABLONOWSKI | DR. MEDYCZYNY | UR. 1841 R. W GRODZISKU NA PODLASIU | UM[ARŁ] 1894 R. W BURGASIE | W TRACYI.

Bibliografia: APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 196: krótka wzmianka. — O. W. Nowakowski: Pamiętka s. 15: także wzmianka.

10

Epitafium Romualda Traugutta, na ścianie wschodniej kruchty kościelnej, tablica z czarnego dębnickiego marmuru, w ramce z białego piaskowca, o wym. 89 × 65 cm, z inskrypcją:

S. P. | ROMUALD TRAUGUTT | UR. W SZOSTAKOWIE WOJEW[ODZTWIE] BRZE-
SKIM 16 STYCZNIA 1826 | DOWODCA ODDZIAŁU POWSTAŃCZEGO W KOBRYŃSKIM |
A OD 10 PAŹDZIERNIKA 1863 DO | 10 KWIETNIA 1864 DYKTATOR POWSTANIA NARO-
DOWEGO | ZGINĄŁ ŚMIERCIA MĘCZENSKĄ | NA STOKU CYTADELI WARSZAWSKIEJ |
DNIA 5 SIERPNI 1864 R. |

przejęte miłością i czią córki | pamięć Ojca potomności podają | i o mo-
dlitwę za Jego duszę proszą. Wykonał kamieniarz Adam Trembecki w r. 1897.

Bibliografia: Archiwum rodzinne Dubieckich w Krakowie. Pokwitowanie:
„Z podziękowaniem otrzymałem trzydzieści złr. (30) na utrzymanie tablicy pa-
miątkowej w kościele OO. Kapucynów i sześć złr. na żałobne nabożeństwo za
duszę ś.p. Romualda Traugutta. 18/II. [18]97. x. Florian [Janocha]”. Pokwitowanie:
„Za tablicę pamiątkową dla ś.p. Traugutta osadzoną w kościele OO. Kapucynów
otrzymałem całą należność w kwocie 50 fl. Kraków 29/10. 1897. Adam Trembecki”.
Tablicę ufundował Marian Dubiecki, uczestnik powstania styczniowego i znany
historyk.

11

Epitafium Barbary Orczykowskiej, na ścianie zachodniej kruchty ko-
ścielnej, tablica z czarnego marmuru, o wym. 47 × 34 cm, z inskrypcją:

D.O.M. | BARBARA Z PODGRSKICH ORCZYKOWSKA | UMARŁA W WIEKU LAT
28 DNIA 10 LUTEGO | ROKU 1807. | POWTORNIEGO MAŁŻEŃSTWA | FRANCISZKA Z ADA-
MUSIEWICZÓW ORCZYKOWSKA | UMARŁA W WIEKU LAT 42 DNIA 21 CZERWCA |
ROKU 1807 | DUSZE TE UPRASZAIA CZYTELNIKA | O WESTCHNIENIE DO BOGA.

12

Epitafium rodziny Cukrowiczów, na ścianie zachodniej kruchty kościel-
nej, tablica z czarnego marmuru, o wym. 72 × 52,5 cm, z inskrypcją:

† | PAMIĘCI | ALEKSANDRA CUKROWICZA | RADCY SĄDU WYŻSZEGO | URODZO-
NEGO W BIAŁEJ RADZIWIŁŁOWSKIEJ | 26 LUTEGO ROKU 1815 | ZMARŁEGO W KRA-
KOWIE 21 STYCZNIA ROKU 1899 | JEGO ŻONY MARYI Z KUNICKICH | ORAZ DWÓCH
CÓREK | LUCYNY I MARYJ | CÓRKA I SIOSTRA POŚWIĘCA | PROSZĄC O POBOŻNE
WESTCHNIENIE ZA ICH DUSZE.

Bibliografia: AKK, rkps 81: Legaty, testamenty s. 311—324. Klotylda
Cukrowiczowa złożyła w r. 1901 legat w sumie 2.000 koron na msze św. za wy-
mienione osoby.

13

Pomnik Filipa Lichockiego, na ścianie zachodniej kruchty kościelnej,
z czarnego marmuru, w zwieńczeniu alabastrowy medalion z portretem,
u dołu pozorny grób, w środku, w obramowaniu płonących pochodni inskryp-
cja: „† | D. O. M. | Filip Nereusz Lichocki | Prawa Obojga Doktor | Jego
C[esar]sko K[ró]lew[ski] M[ł]o[ści] Konsyliarz | Miasta Stołecznego Krakowa |
Prezydent. | W nagrodę zasług dla Dobra | Ojczyzny y Przewodnych Oby-
wateli | Miasta tego przez przeciąg | Urzędowania Swoiego pełnionych |
prosi czytających za Duszę Swoię | o pobożne Westchnienie | lub Anielskie
Pozdrowienie | Wiek swego lat 58. | Zakończył życie Dnia 27 sierpnia |
R. P. 1806”. Klasycyzm.

Bibliografia: AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 4v: krótka wzmian-
ka. — AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 20v, 46, 66v: Opis i inskrypcja. —
AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 40: krótka wzmianka. — AKK, rkps 19:
Organizacja klasztoru k. 126—127v: Cecylia Lichocka, wdowa, wraz z bratem Wa-
lentyń, proszą policję w dniu 29 września 1806 r. o zezwolenie na złożenie zwłok
w kościele OO. Kapucynów aż do wydania ostatecznej decyzji przez Gubernium. —
APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 206—207: wzmianka i bio-
grafia. — K. Bartoszewicz: Dzieje insurekcji Kościuszkowskiej. Wiedeń 1909
s. 158: fotografia grobowca w kościele OO. Kapucynów.

14

Pomnik Karola Lichockiego, na ścianie zachodniej kruchty kościelnej, z czarnego marmuru, o wym. 84 × 170 cm, zwieńczenie z alabastru, medalion miedziany z portretem skradziony, u dołu pozorny grób, w środku wokół tablicy panoplia z czerwonych i brązowych marmurów. Klasycyzm. Inskrypcja: „Carolo Lichocki | Metropolis Cracoviae Patrico. | in Exercitu Polonorum Artilleriae Capitano. | Praerogativa Nobilitari Armisque bronisz insignito | Religioni sincero omnibus Amico | de Officijs erga Rem- Publicam bene merito. | Civi Equiti | Quem 1794 pro Patria pugnante | ab hoste pectoris vulnus ad Tumulum conduxit | 2 Juny 1802 aetatis 47. | Philippus Nereus Caesareo — Regius | Consiliarius et Urbis Prae-Consul | tum Valentinus Magistratus a Consilijs. | Fratri Charissimo penes sepulto, hoc dedere | Monumentum”. (Kursywa).

Bibliografia: AKK, rkps HCC, I s. 299: „Die 4ta iunii peracta est in nostra ecclesia, cum permissione legitimis, sepultura cum funeralibus et vigiliis defuncti Caroli Lichocki, olim capitanei in artilleria exercitus Polonici, qua peracta, a superstite eius familia et fratribus duobus extractum penes fores ecclesiae eidem pie defuncto, cum militaribus insigniis epitaphium”; s. 301: „Die 26 8bris familia pie defuncti Caroli Lichocki, in nostra ecclesia sepulti, mater scilicet ipsius et fratres, proconsul et consul civitatis, extracto eidem defuncto epitaphio, ad portam ecclesiae sito, celebrari fecerunt pro anima defuncti exequias cum vigiliis et missis. Missam solemnem habuit frater etiam defuncti benedictinus Thadaeus Lichocki. Post dederunt prandium in refectorio pro invitatis a se hospitibus ad familiam defuncti spectantibus”. — AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 4v: krótka wzmianka. — AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 20, 46, 66—66v: opis i inskrypcja. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 40: wzmianka. — AKK, rkps 46: Sepulti in ecclesia nostra saeculares s. 9: „1802, 2 iunii sepultus est, cum permissione Regiminis, in sepulchro Lauretano d[omi]jnus Carolus Lichocki, olim capitaneus in artilleria exercitus Polonici. Extractumque eidem epitaphium penes fores Ecclesiae”. — M. i S. Cerchowie: Pomniki. T. 3 s. 305.

15

Epitafium Wacława Surzyckiego, na ścianie zachodniej kruchty kościelnej, tablica z białego marmuru o wym. 43 × 27,5 cm, z inskrypcją:

S. P. | WACŁAW SURZYCKI | SZEŃ DEPARTAMENTU, LAT 34 | ZGINAŁ JAKO
ULAN - OCHOTNIK POD SOKALEM | 28/8 1920 R. | W OBRONIE UKOCHANEJ OJCZYZNY |
CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI.

16

Epitafium Ludwika Potockiej, na ścianie zachodniej kruchty kościelnej, tablica z czarnego marmuru o wym. 42 × 48,5 cm, z inskrypcją: „LUDWIK A | Józefa Wandalina Mnischa | Marszałka Wielkiego | Kłoronnego | potym Kasztelana | Krakłowskiego | Tarłowny corka | Jozefa na Xięstw[ie] | Zbaraz[kim] | Potockiego | hetmana Wielkiego | Kłoronnego | y Kasztelana | Krakłowskiego | MAŁŻONKA | Kościółów, Sierot, y Ubogich | Dobroczyzna | Matka | Po 30 letnim Wdowim Stanie | W 74 Wiek u swego Dnia 2 Sierp[nia] | 1785 | W Dobrach swoich Krasiczyn | ZMARŁA | Westchnieniem miłosier- nego | Za siebie grzeszną błaga”.

Bibliografia: AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 67v—68: opis i inskrypcja. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 40: wzmianka z pomyłką w imieniu. — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 195: krótka wzmianka. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 15. — M. i S. Cerchowie: Pomniki. T. 3 s. 304—305.

17

Epitafium Wincentego Łepkowskiego, na ścianie północnej kruchty kościelnej, tablica z czarnego dębnickiego marmuru, w ramach z białego piaskowca, o wym. $46 \times 38,5$ cm, z inskrypcją:

† | DR WINCENTY ŁEPKOWSKI | PROFESOR UNIW[ERSYTETU] JAGIELL[ONSKIEGO] | KAWALER ORDERU | ODRODZENIA POLSKI | * W KRAKOWIE 19. VII. 1866 | † W BRONOWICACH W[IELKICH] 23. V. 1935. | WIECZNE ODPOCZYWANIE | RACZ MU DAĆ PANIE.

18

Epitafium Narcyza Jankowskiego, na ścianie południowej kruchty kościelnej, tablica z czarnego dębnickiego marmuru, o wym. $19,5 \times 60$ cm, z inskrypcją:

† | NARCYZ JANKOWSKI | UR. NA UKRAINIE D[NIA] 29/XI R. 1827. | ZM[ARŁ] W KIJOWIE D[NIA] 4/IV R. 1910. | ŻYŁ I CIERPIAŁ DLA OJCZYZNY | PAMIĘCI POTOMNYCH UCZĄCA | SIĘ MŁODZIEŻ M[IASTA] KIJOWA | TĘ PAMIĄTKĘ POŁOŻYŁA | R. 1912.

19

Nagrobek gen. Józefa Wodzickiego, na ścianie południowej kruchty kościelnej, o wym. maksymalnych 200×318 cm. Na cokole, imitującym mur fortyfikacyjny, znajdują się armaty i kule oraz hełm. W zwieńczeniu orzeł. Całość utrzymana w stylu empire'u, z czarnego dębnickiego marmuru, chorągwie z białego alabastru, cokół z białego piaskowca. Inskrypcja: „Józef Wodzicki | Jeden z pięciu Braci, | Synów Piotra i Konstancyi z Dembińskich | Usługom Wojskowym poświęcony | Przez Stopnie Generał Major | Kommandant Miasta Krakowa | I Szef Regimentu od Jego imienia nazwanego | w Potrzebie Rzeczypospolitey | Przeciw Woyskom Rossyiskim i Pruskim | Na Czele Swego Regimentu | Dnia 6go Czerwca R. 1794 | Na Polach Szczekocińskich | Od Kuli Harmatniej poległ. | Jako za życia w tej Świątyni Ślubował | Uratować Oyczyznę albo przy Jey Obronie zginąć | Tak przy tej samey Świątyni | Pamiątka Jego zeyścia | I proźba o pomoc dla Jego Duszy | Od smutnych Braci zostawia się”. W oryginale każde słowo oddzielone kropką.

Bibliografia: AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 4v: krótkka wzmianka. — AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 20, 45v, 66: opis i inskrypcja. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 39—40: wzmianka. — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 195: podaje inskrypcję. — O. W. Nowakowski: Kraków w r. 1794. Kraków 1894 s. 9: przedrukowane epitafium. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 15. — M. i S. Cerchowie: Pomniki. T. 3 s. 301. — K. Bartoszewicz: Dzieje insurekcji s. 256: zamieszczona fotografia grobowca. — E. Chwałewik: Zbiory polskie. T. 1 s. 222.

20

Epitafium Marianny Dembińskiej, na ścianie wschodniej głównej nawy, tablica z czarnego, dębnickiego marmuru, o wym. $62,5 \times 51$ cm, z inskrypcją: „Maryanna z Hr. Moszyńskich | DEMBIŃSKA | Chorążyna Krakowska Dama Orderu | krzyża gwiazdzistego zmarła d[nia] 6 | Czerwca 1829 r. prosi o westchnienie | za jej duszę i za pozostałych | dzieci i potomstwo”.

Bibliografia: AKK, rkps 17: Rozporządzenia k. 201: Senat W. M. Krakowa w dniu 4 czerwca 1829 wyraził zgodę na pochowanie Marianny Dembińskiej w grobowcu kościoła OO. Kapucynów. — AKK, rkps HCC, I s. 470. — AKK, rkps 46: Sepulti in Ecclesia nostra saeculares s. 10: zmarła 2 czerwca 1829. — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 196: „tę tablicę nieroztropnie pozwolił o. gwardian stąd usunąć a przenieść pod chór, po prawej stronie, dla

brzydkiego pomnika Jabłońskiego, i drugą tablicę jej córki, Cecylii Dembińskiej, po stronie lewej pod chórem. Z tego mieliśmy nieprzyjemności ze strony rodziny, że się usuwa tablice rodziny fundatora, dla pomnika jakiegoś tam profesora zmarłego 1895". — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 17.

21

Epitafium Olimpii Łosiowej, w nawie na ścianie wschodniej, tablica z czarnego, dębnickiego marmuru, w ramach z czarnego marmuru i herbem Dąbrowa, o wym. $76 \times 52,5$ cm, z inskrypcją:

D. O. M. | NAJLEPSZEJ I NAJDROŻSZEJ MATCE | OLIMPIJ Z SIEMOŃSKICH | HRABINIE ŁOSIOWEJ | ZMARŁEJ 17 LIST[OPADA] 1843 W BOBINIE I TAM POCHOWANEJ, | DZIECI: ADAM, ALFRED I MELANIA | TĘ PAMIĄTKĘ KŁADA.

Bibliografia: APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 16: wzmianka. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 16.

22

Epitafium Jadwigi Furmankiewiczowej, w nawie na ścianie wschodniej, tablica z czarnego marmuru, w ramce z białego piaskowca, o wym. 87×63 cm, z inskrypcją:

† | JADWIGA Z SOKULSKICH | FURMANKIEWICZOWA | ŻONA SEKRETARZA TOW[ARZYSTWA] DOBR[OCZYNNOSCI] | UR. W DZULINKACH NA UKRAINIE D[NIA] 23 CZER[WCA] 1831 | ZM[ARŁA] W KRAKOWIE D[NIA] 21 LIPCA 1882 | WIECZNE ODPOCZYWANIE | RACZ JEJ DAĆ PANIE!

23

Epitafium Władysława Rawicza, w nawie na ścianie wschodniej, z czerwonego marmuru, o wym. 100×180 cm. Ujęte kolumnami jońskimi, pod belkowaniem data 1863 w koornie cierniowej, ponad belkowaniem zwieńczenie w kształcie dwóch wolut, u dołu dwie ozdobne konsole. W dolnej ramce podpis kamieniarza: E. STEHLIK. Wykonany w r. 1913. Inskrypcja:

PAMIĘCI | WŁADYSŁAWA | RAWICZA | KTÓRY Z NIEUGIĘTĄ STAŁOŚCIĄ | WALCZĄC ZA SPRAWĘ NARODOWĄ | JAK MĘCZENNIK POŁOŻYŁ ŻYCIE | W OFIERZE. | WSPOMNIENIE TO POŚWIĘCAJĄ | RODZINA I PRZYJACIELE | WRODZIŁ SIĘ W WARSZAWIE D[NIA] 2 WRZEŚ[NIA] 1831 | STRACONY W SIEDLCACH D[NIA] 21 LISTOPAD[A] 1863.

Bibliografia: APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 196: wzmianka. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 15. — W pięćdziesiątą rocznicę śmierci. *Nowości ilustr.* R. 11: 1914 nr 10 s. 8.

24

Epitafium Hieronima Schuberta, w nawie na ścianie wschodniej, z czarnego, dębnickiego marmuru, z taką ramką, o wym. $88 \times 64,5$ cm, z inskrypcją:

HIERONIM SCHUBERT | WZOROWY MAŻ I OJCIEC SIERÓT | ZAKOŃCZYŁ ŻYCIE 15 SIERPNIĄ 1873. | W SMUTKU POZOSTAŁA ŻONA Z SIEROTAMI | KOCHANEMU MĘŻOWI | POMNIK TEN POŚWIĘCA | PROSZĄC O WESTCHNIENIE | DO BOGA.

25

Epitafium Piotra Falkenhagen-Zaleskiego, w nawie na ścianie wschodniej, tablica z czarnego, dębnickiego marmuru, w ramce z białego piaskowca, o wym. 88×64 cm, z inskrypcją:

† | PIOTR FALKENHAGEN-ZALESKI | ŻOŁNIERZ Z 1831 R[OKU] TULACZ NA OBCZYŻNIE | URODZ[ONY] W OWRUCZU 15 MARCA 1809 | UMARŁ W KRAKOWIE 28 PAŹDZ[IERNIKA] 1883. | SŁUŻYŁ BOGU OJCZYŹNIE BLIŹNIM | WIARĄ — PRACĄ — MIŁOŚCIĄ | PROSI O WESTCHNIENIE.

Bibliografia: APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: *Rozmaitości* s. 196: wzmianka. — O. W. Nowakowski: *Pamiętka* s. 16: wzmianka. — M. Złotorycka: *Falkenhagen-Zaleski Piotr. W: Pol. sł. biogr.* VI 358.

26

Epitafium Cecylii Dembińskiej, w nawie na ścianie wschodniej, tablica z czarnego, dębnickiego marmuru, o wym. 62 × 19,5 cm, z inskrypcją: „CECYLIA DEMBIŃSKA | ś. p. Ignacego Nieczui i Maryi z hr. | Moszyńskich małżonków Dembińskich | CÓRKA | Zakończyła swój pełen cnót światobliwy | Żywot w dniu 23 Września 1862 roku. | Kładący Jej tę pośmiertną pamiętkę, proszą | o pobożne, za Jej Duszę westchnienie”.

Bibliografia: AKK, rps 40: *Inwentarz* z r. 1875 s. 42: wzmianka.

27

Sarkofag Albrechta Dembińskiego, w nawie na ścianie północnej, z czarnego marmuru, o wym. maksymalnych 266 × 439 cm. Na cokole sarkofag z herbem Rawicz, flankowany pilastrami, ze zniczami w zwieńczeniach, ponad sarkofagiem tablica z inskrypcją, objęta obramieniem kartuszowym z herbami Doliwa, Prus III, Poraj i Szreniawa z krzyżem. Zwieńczenie z miedzianym, owalnym portretem zmarłego, ujętym panopliami, zakończony krzyżem. Barok. Sygn. u dołu, z prawej strony: „A. Z.” Inskrypcja:

VIATOR | SACRAE HVIVS ECCLESIAE CONDITOR | IN HOC MORTALITATIS DOMICILIO CONDITUS EST | ALBRACHTUS A DEMBIANY DEMBIŃSKI | ZATORIENSIS ET OSVIECIMENSIS DUCATVVM | VEXILLIFER | VERUM QVONIAM HOC MARMOR MAGIS ARCTVM QVAM ATRVM | VERAM OMNEM CONGERIEM CONTINERE NEQVIT | SINGULARIS IN DEVM PIETATIS | AMORIS ET OBSEQVIORUM REIPVBLICAE | LIBERTATIS ZELOSISSIMAE TVITIONIS | LIBERALITATIS IN PAUPERES | PROSAPIAE A MVLTIS SAECVLIS IN SAGI ET TOGAE HONORIBVS | CLARISSIMAE | EX TVMVLO HOC IN PERPETVVM CVMVLVM | IN SACROS ET HISTORICOS FASTOS TRANSFERVNTVR | ET NIHIL SVPER EST | NISI VT SVPERSTES LECTOR ACTA EIVS IMITERIS | SVSPIRIVS ET PRECIBVS ANIMAM PROSEQVARIS | QVAM ANNO D[OMI]NI 1720 DIE 27 MAY CRACOVIAE | AETATIS SVAE SEXAGESIMO TERTIO DEPOSVIT | CARISSIMAE CONIVGIS ZUZANNAE A ŻYDOWO | FRANCISCI IOANNIS FILIORUM ET CHRISTINAE FILIAE | FERVENTISSIMVS AMOR ET ACERRIMVS DOLOR | HOC MONVMENTVM POSVERVNT | NON DEPONENDI NISI VLTIMA VITAE SVAE DIE.

Bibliografia: AKK, rkps HCC, I s. 37—39: opis zgonu i pogrzebu s. 39—40: opis umieszczenia w niszy kościoła sarkofagu za zgodą bpa F. K. Szaniawskiego. — AKK, rkps 39: *Inwentarz* z r. 1821 k. 19—19v, 45, 65—65v: krótki opis nagrobka i podana inskrypcja. — AKK, rkps 40: *Inwentarz* z r. 1875 s. 42: ogólna wzmianka. AKK, rkps 38: *Inwentarz* z r. 1839 k. 4v. — AKK, rkps 46: *Sepulti in ecclesia nostra saeculares* s. 3: zmarł 27 maja 1720. — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: *Rozmaitości* s. 200: wzmianka. — Arch. Un. Warsz., rkps sygn. 35: *Annales Provinciae Polonae*, I s. 158. — O. W. Nowakowski: *Pamiętka* s. 20—21. — M. i S. Cerchowie: *Pomniki*. T. 3 s. 280.

28

Epitafium Stanisława i Anny Milzeckich, w nawie na ścianie północnej, tablica z czarnego marmuru, w ramce z ozdobnymi narożnikami, o wym. 76,5 × 103,5 cm, sygn. u dołu z prawej strony: „Sefulpsit! T. Kuhn”. Inskrypcja: „D. O. M. | Najukochańszym Rodzicom | Stanisławowi | i | Annie z Pie niążków | MILŻECKIM | Małżonkom | Smutna Pamięć | Od Wdzięcznych Dzieci | 1848 r.”

Bibliografia: AKK, rkps 40: *Inwentarz* z r. 1875 s. 42: wzmianka. — AKK, rkps 17: *Rozporządzenia* k. 212—213. Rada Miasta Krakowa, Wydział Administracji i Skarbu, pismem z dnia 27 maja 1850 r. oznajmia, że podanie Ignacego Grelińskiego z dnia 22 grudnia 1849 zostało załatwione przychylnie. I dlatego zezwala

na umieszczenie nagrobków dla Anny i Stanisława Milżeckich w kościele OO. Kapucynów „z marmuru czarnego, po lewej stronie kościoła w filarze pierwszym od chóru, w wysokości odpowiedniej istniejącemu na przeciwnej stronie nagrobkowi ś. p. Kiełczewskiego...” Nagrobek należało wykonać według planiku, który też otrzymało Budownictwo Miejskie. — Archiwum Planów Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Rady Narodowej w m. Krakowie. Zwój 33. Kościół OO. Kapucynów 1850. Planik epitafium Milżeckich, który zatwierdziła Rada Miasta Krakowa, Wydział Administracji i Skarbu, dnia 27 maja 1850 r.

29

Epitafium Marianny Siemońskiej, w nawie, na ścianie północnej, tablica z czarnego marmuru, w ramce z różowego marmuru, o wym. 73 × 175 cm, z festonem i rozetami. Nadstawa z herbami Dąbrowa i Ostoja. Zwieńczone urną ze zniczem. Klasycyzm. Inskrypcja: „D. O. M. | Maryannie z Rawiczów Dembińskich | Siemońskiej | Prawnuczce Fundatorów tego | O.O. Kapucynów Kościoła | których popioły, | w tym tu Familijnym Grobie | wraz z Nią spoczywaia, | iako Naylepszey Matce, | Córka przywiązana, | Olimpia z Ostoiów Siemońskich | Hrabina Łoś | tę wdzięczności pamiątkę | położyła. | Roku 1832”.

Bibliografia: AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 4v: wzmianka ze źle odczytanym nazwiskiem. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 40: wzmianka. — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 196: wzmianka. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 16.

30

Epitafium Ludwika Łempickiego, w nawie, na ścianie północnej, tablica z czarnego marmuru, w ramce z białego piaskowca, ozdobionej stylizowanymi liśćmi, o wym. 88 × 65 cm, z inskrypcją:

D † M † S | LVDOVICVS JVNOSZA ŁEMPICKI | AD COMITIA REGNI POLONIAE | NVNTIVS MOX SENATOR CASTELLANVS | VXORI CONSTANTIAE DE COMITT[IBVS] WĄSOWICZ | DVLCISSIMVS CONIVX | CAPACI CORDE ET FIDEM ET PATRIAM | ET NVMEROSAM AMPLEXVS PROLEM | PATENTEM AMICIS HOSPITIBVS DOMVM | MORVM VRBANITATE | ILLVSTRAVIT | VIXIT ANNIS LXXX DECESSIT A. D. MDCCCLXXII. | PATRI OPTIMO PIETATIS CAUSA | LVGENTES FILII POSVERE.

Bibliografia: APK, rkps 306; Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 196: wzmianka. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 16.

31

Epitafium Bogdana Mostowskiego, w nawie na ścianie południowej, tablica czarna, marmurowa w obramieniach uszaty, zwieńczona gzymsami, w zwieńczeniu herb Dołęga. Wym. 100 × 164 cm. Wykonał E. STEHLIK (napis na lewym dolnym rogu ramy). Inskrypcja:

† | BOGDAN | HRABIA | MOSTOWSKI | UR. W CERKLISZKACH NA LITWIE 27. 9. 1825 | ZMARŁ W KRAKOWIE 30. V. 1873 | „A BYŁ TO MAŻ SZCZERY I PROSTY | I BOJĄCY SIĘ BOGA | ODSTĘPUJĄCY OD ZŁEGO”.

32

Epitafium Anny i Stanisława Zieleniewskich, w nawie na ścianie południowej, tablica marmurowa, czarna w obramieniach uszaty zwieńczona gzymsami, w zwieńczeniu krzyżyk. Wym. 100 × 164 cm. Wykonał prawdopodobnie E. Stehlik. Inskrypcja:

ANNA Z BUCHELTÓW 1° KLUGEROWA | 2° ZIELENIEWSKA | ŻONA DOKTORA MEDYCYNY | * D[NIA] 10/IV 1822 † D[NIA] 7/XII 1888 R. | STANISŁAW ZIELENIEWSKI | DOKTOR PRAW I AUSKULTANT SĄDU KRAJOWEGO | JEDYNY SYN ANNY I MICHAŁA | * D[NIA] 14/VIII 1852 † D[NIA] 7/VIII 1880 R. | UTRATĘ OBOJGA POŚWIĘCONYCH MODLITWIE | I RODZINIE DOZGONNIE OPLAKUJE | OSIEROCONY MAŻ I OJCIEC.

33

Epitafium Wincentego Jabłońskiego, w nawie na ścianie południowej, wym. 90 × 173 cm. Piaskowcowy nagrobek, z płaskorzeźbą anioła z mieczem i palmami, podtrzymującego kolisty, mosiężny portret zmarłego. Po lewej stronie inskrypcja, zwieńczenie muszlowe. U dołu sygn.: „PROJEKT T. TALLOWSKIEGO. WYK. KORPAL M.” Inskrypcja:

D. O. M. | WINCENTEMU | JABŁOŃSKIEMU | DYREKTOROWI SEMINAR[UM] | ŻEŃSKIEGO | PREZESOWI KOMISJI EGZAM[INACYJNEJ] DLA SZKÓŁ LUDOWYCH | OD-DZIAŁU TOW[ARZYSTWA] PEDAGOG[ICZNEGO] | ITD. | * 21/I 1825 † 6/9 1895. | GRONO NAUCZ[YCIELSKIE] | SEMINAR[UM] ŻEŃSK[IEGO] | PRZY POMOCY | SKŁADEK.

Por. wyżej nr 20.

34

Epitafium Leona Rzewuskiego, w nawie na ścianie południowej, tablica z czarnego, dębnickiego marmuru, w marmurowych, czarnych ramkach, u dołu kartusz herbowy z herbem Krzywda. Wym. 116 × 74 cm. Wykonał E. Stehlik (sygn. w lewej dolnej części ramki). Inskrypcja:

† | LEON RZEWUSKI | TRZECH HETMANÓW · POTOMEK · | W · OBRONIE · OJCZYZNY · ŻOŁNIERZ · | WIARY · KATOLICKIEJ · GORLIWY · WYZNAWCA · | * 1808 † 1869 | STRZEDZ · GO · BĘDĘ · BO · POZNAŁ · IMIĘ · MOJE. PS[ALM] 90.

Bibliografia: AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 40: ogólna wzmianka. APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 197: wzmianka. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 17.

35

Epitafium Ignacego Dembińskiego, w nawie na ścianie południowej, tablica z czarnego marmuru, w obramieniu z różowego marmuru, z owalnym portretem, malowanym na blasze mosiężnej, objętym festonem, zwieńczenie z urną z czarnego marmuru. Wym. 82 × 198 cm. Klasycyzm. Inskrypcja: „D. O. M. | Ignacemu Nieczuji Dembińskiemu | Chorążemu Województwa Krakowskiego | Kawalerowi Orła Białego i Świątętego Stanisława | Który obowiązki prawego Chrześcianina | z wierności dla Ojczyzny Usługami połączając | w Duchu Religii niósł wsparcie Nędzy, pomoc Potrzebie, | Sieroctwu opiekę | Z zawodzie Obywatelstwa Dobro Ojczyzny | wyżej nad wszystko cenil, | i Nieszczęścia Jej z swemi podzielał. | W r. 1784 na Sejm Grodziński, | i znowu r. 1791 na Sejm Konstytucyjny | Warszawski Posłem wybrany, | Światłem zdaniem i niezwalczoną trudnościami gorliwością, | do liczby Prawych Ojczyzny Synów należał. | Jej na koniec Miłość Synom na drogiej puściźnie | ostatnią Swą wolę zostawił. | Zmarłemu dnia 20go Lipca 1799, a wieku swego 47 R. | Maryanna z Hrabów Moszyńskich | pozostała żona | winnej w dowód niezgasłej Miłości | za 20-letnie szczęśliwe Pożycie wdzięczności | Pomnik ten | położyła”.

Bibliografia: AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 4v. — AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 19v—20. 45, 65v: opis z pierwotną inskrypcją, której tekst krótszy od obecnego: „D. O. M. | IGNACEMU DEMBIŃSKIEMU | Chorążemu Krakowskiemu Orderów Polskich Kawalerowi | Pozostała z Hrabów Moszeńskich Żona | Na dowód niezgasłej Małżeńskiej Miłości ten upominek kładzie. | Przenióst się do wieczności Roku 1799 Dnia 20 Lipca wieku swojego 47. | Ludzkości! Stań! oddaj szanowne wspomnienie | Mężowi: którego Cnoty Użyteczne Społeczności sławiły | Za życia nędzy wsparciem potrzeby pomocą Miłosierdzia wzorem | Może dziś w potrzebie Sam zostający | Niejako dług Luckości | Doprasza się, w czułym do Boga, westchnieniu”. Prawdopodobnie rodzina uznała ten tekst za nieodpowiedni, ponieważ został zastąpiony obecnie istniejącym. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 40: wzmianka. — AKK, rkps 17: Rozporządzenia k. 158—158v: Dy-

rekcja Policji W.M. Krakowa prosi gwardiana w dniu 10. I. 1836 o akt zejścia Ignacego Dembińskiego. — AKK, rkps 46: Sepulti in ecclesia nostra saeculares s. 9: zmarł 20 lipca 1799. — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 196: wzmianka. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 16—17. — M. i S. Cerchowie: Pomniki. T. 3 s. 301.

36

Epitafium Antoniego Kielczewskiego, w nawie na ścianie południowej, z czarnego, dębnickiego marmuru, o wym. 133 × 155 cm. W stylu neogotyckim, po bokach wiązki kolumnienek z pinaklami, zwieńczenie z herbem Pomian, zakończone krzyżem. Neogotyck. Inskrypcja: „ANTONIEMU POMIAN | KIELCZEWSKIEMU | Dziedzicowi Dóbr Woli Justowskiej | dnia 11 Lutego r[oku] p[ra]ńskiego 1831 w Kwiecie Młodości | zgasłemu nieutuleni w żalu Rodzice | Aleksander i Maryanna z Hrabów | Kuczkowskich Kielczewscy | Pomnik ten kładą | Żył lat 11”.

Bibliografia: AKK, rkps HCC, II s. 118. — AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 4v: wzmianka. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 40: wzmianka. AKK, rkps 16: Rozporządzenia Konsystorza Krakowskiego k. 42—43. — AKK, rkps 17: Rozporządzenia k. 132—133: Wydział Spraw Wewnętrznych Policji w Senacie. W.M. Krakowa pismem z dnia 18 lutego 1835 przychylił się do wniosku Aleksandra Kielczewskiego i zezwolił na umieszczenie nagrobka ze stosownym napisem w kościele OO. Kapucynów dla syna wnioskodawcy „w kwiecie wieku zmarłego”.

37

Epitafium Adama Łosia, w nawie na ścianie południowej, z czarnego, dębnickiego marmuru, w górnej części pusta nisza, pozostawiona na umieszczenie płaskorzeźby, ponad nią herb Dąbrowa. Wym. 44 × 72 cm. Inskrypcja:

PAMIĘCI | NAJLEPSZEGO OJCA | ADAMA HR ŁOŚ | z GRODKOWA | ZMARŁ 1/12 1892
w DĘBNIKACH | POCHOWANY W BOBINIE KR[OLESTWIE] POL[SKIM] | POKÓJ JEGO
DUSZY BO | SPRAWIEDLIWĄ I MIŁOSIERNĄ BYŁA.

Bibliografia: APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 196: wzmianka — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 16.

38

Epitafium Ireny Łoś, w nawie, na ścianie południowej, z czarnego, dębnickiego marmuru, w górnej części popiersie zmarłej z żółtego marmuru, ponad nim herb Dąbrowa. Wym. 44 × 72 cm. Inskrypcja:

PAMIĘCI | NAJUKOCHAŃSZEJ CÓRKI I SIOSTRY | IRENIE HR ŁOŚ | z GRODKOWA |
ZMARŁEJ 25/7 1909 W DĘBNIKACH | POCHOWANEJ W KRAKOWIE | PRZESZŁA DOBRZE
CZYNIĄC.

Bibliografia — jak pod nr 37.

39

Epitafium rodziny Siemońskich, w nawie, na ścianie południowej, z czarnego, dębnickiego marmuru w kształcie sarkofagu, ponad nim urna ze zniczem, z żółtego marmuru, nad inskrypcją herb Ostoja. Wym. 110 × 192 cm. Inskrypcja: „Kochanem Braciom swoim i Siostróm rodzonem | Barbarze Hr. Bobrowskiej, Xawerze Waleńskiej, Józefie Michałowskiej | Józefowi Siemońskiemu Generałowi Adiutantowi | Króla Stanisława Augusta, Dziedzicowi Januszkowic i Jarosławic Kawallerowil Ord[er]u Ś[więt]ego Stanisława | Stanisławowi Siemońskiemu | Szambelanowi tegoż Króla, Dziedzicowi Przez i Strzelc | Augustynowi Siemońskiemu | Porucznikowi Gwardyi przy boku Najłasnieszego Cesslarza Austryackiego | Którzy, wierni Bogu, Monarsze i Prawom posłuszni, | szczęścia szukając w Domu, w pełnieniu

swoich Obowiązków, | wszelkich Cnót Religijnych, i Cywilnych, zostawili po sobie przykład swojej Familji. | Adam Ostoia i Siemonij Siemoński | Dziedzic Bobina i Mitkowy, Marszałek i Radzcał | Włońego! Młastal Krakowa i Sędzia Pokojul | z miłości, i szacunku, dla swego Rodzeństwa, Pomnik ten, z prozbą | o Westchnienie, Ich Cieniom poświęcił. | Roku 1826".

Bibliografia: AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 4v: wzmianka. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 40: wzmianka. — O. W Nowakowski: Pamiątka s. 16.

40

Epitafium Jana i Antoniny Hajdukiewiczów, w kaplicy św. Antoniego, tablica z białego piaskowca, w dolnej części nisza, a w niej dwie rzeźbione postacie, pogrążone w żałobie. Wym. 106 × 150 cm. Rzeźbił „Jan Szczepkowski 1905". Inskrypcja:

D. O. M. | JAN I ANTONINA | z | BIELAKÓW HAJDU | KIEWICZOWIE PRO | SZĄ O MODLITWĘ.

41

Epitafium Stanisława Rzewuskiego, w kaplicy św. Antoniego, tablica z czarnego, dębnickiego marmuru, w czarnych ramkach, o wym. 83 × 72 cm, z inskrypcją. „[N] NIOMINE! JIESU! C[HRISTU]. | LUX. ORTA. EST. JUSTO. ps[almus] CXVI. | STANISŁAW | RZEWUSKI | ur. 24 Cz[erwca] 1806 — um[arł] 2 Lipca 1831 | zwłoki z cmentarza Ś[więtej] Bronisławy | r. 1833 zniesionego | do grobów Kościoła tego przeniósł | 16 Lutego brat Leon". Poniżej inskrypcji herb Krzywda. Wykonał Jan Galli w r. 1853.

Bibliografia: AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 42: wzmianka. — AKK, rkps 46: Sepulti in ecclesia nostra saeculares s. 11. — Dnia 16 lutego 1853 r. wydobyto z mogiły, obok kopca bł. Bronisławy, zwłoki Stanisława Rzewuskiego, które ks. Eugeniusz Tupy, norbertanin, administrator eksportował do grobowca w kaplicy Loretańskiej. — AKK Rkps 17: Rozporządzenia k. 215—216. — Wydział Administracji i Skarbu Rady Miasta Krakowa pismem z dnia 14 marca 1853 r. powiadomił przełożonego klasztoru, że podanie Jana Galli, mistrza kamienniarzkiego, o zezwolenie na osadzenie tablicy marmurowej dla ś.p. Stanisława Rzewuskiego wewnątrz kościoła OO. Kapucynów, po wysłuchaniu opinii Budownictwa Miejskiego, zostało załatwione przychylnie. Tablica ma mieć następujące wymiary: wys. 2 stopy 8 cali × szer. 2 stopy 3 cale. Może być umieszczona w ścianie poprzecznej obok ołtarza św. Antoniego. Składający podanie załączył równocześnie zezwolenie przełożonego klasztoru.

42

Nagrobek Franciszka Antoniego Wolffa, w przedsionku kaplicy Loretańskiej, na wschodniej ścianie, o wym. maksymalnych 140 × 316 cm. Na piaskowcowym cokole nagrobek z czarnego marmuru, a alabastrowymi częściami. W pośrodku płyta z inskrypcją, ujęta dwiema kolumnami, na belkowaniu kartusz z herbem Wolffów i dwie rozety, w zwieńczeniu urna okryta szatą żałobną. Klasycyzm. Inskrypcja: „D O M | Franciszkowi Antoniemu Wolff de Wolff- | sthal Obywatelowi Król[estwa] polskiego] i Miasta Krakowa, | który po 76-letnim przeciągu życia pełnego cnót | chrześcijańskich i Obywatelskich w dniu 3-cim Gru- | dnia 1819 r. rozstał się z tym światem i w Ko- | ściele parafialnym Przemyskim Wsi swojej | dziedzicznej iest pochowany, iedyna Córka w dowód | wdzięczności i żalu ten Pomnik wystawiła".

Bibliografia: AKK, rkps HCC, I s. 387: opis pogrzebu. — AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 4v: wzmianka. — AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 33: opis i inskrypcja — „W kaplicy św. Franciszka, ad cornum Evangelii, nowowy-

stawiony nagrobek z marmuru czarnego, z urną czarną na wierzchu i innymi ozdobami sztuczkami z alabastru przyozdobiony, przez Wielmożnego J. Mci Pana Liboskiego z żoną, a niegdyś córką zmarłego ś.p. J. W. Pana Wolff de Wolffstahl w miesiącu marcu w roku 1829". — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 42: wzmianka. — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 200: wzmianka. O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 21.

43

Epitafium Reginy Dolińskiej, w przedsionku kaplicy Loretańskiej, na ścianie północnej, tablica z czerwonego marmuru, zwieńczona krzyżem, o wym. 72 × 60,5 cm, z inskrypcją:

ODPOCZNIENIE W PANU | REGINIE Z CZECHÓW DOLIŃSKIEJ | KTÓRA OFIARĄ
DOMOWEGO SZCZĘŚCIA | I ŻYCIA SŁUŻYŁA RODAKOM I OJCZY | STEJ ZIEMI |
* 1806 † 1846.

Bibliografia: AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 42: wzmianka. — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 200—201: wzmianka. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 21—22. Tablicę dla swej matki ufundował o. Leon Doliński w II poł. XIX w.

44

Tablica z czerwonego marmuru, w przedsionku kaplicy Loretańskiej, na ścianie północnej, o wym. 31 × 32 cm, z inskrypcją:

O MARYO! MATKO BOŻA | WYŚLUCHAŁAŚ MNIE | DZIĘKI TOBIE.

45

Epitafium Anny Waylalerowej z dziećmi, w przedsionku kaplicy Loretańskiej, na ścianie północnej, tablica z czarnego marmuru, o wym. 30 × 27 cm, z inskrypcją: „D. O. M. | Tu leży Anna Waylalerowa | z trojgiem dzieci | Obywatelka Krakowska | w roku życia 32 zmarła dnia 20 | kwietnia 1820. Pozostały mąż | wraz z dwiema Synami tę pamiątkę | żalu położył | prosząc o westchnienie za iey Duszę”.

Bibliografia: AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 44: wzmianka:

46

Epitafium Katarzyny Duwałowej, w przedsionku kaplicy Loretańskiej, na ścianie północnej, tablica z czerwonego marmuru, o wym. 52 × 41 cm, w środku dolnej części napisu czaszka; inskrypcja:

D. O. M. | TU Z SAGATOWSKICH KATARZYNA ZNIKA | NIEGDY MAŁŻONKA DU-
WALA LUDWIKA | LEŻY W KAPLICY OTO TU W TYM GROBIE | KTO CZYTAĆ
BĘDZIE ODDAIE SIĘ TOBIE, | ABYS WESTCHNAWSZY PACIERZ RACZYŁ MÓWIĆ |
ZA DUSZE ZMARŁEY REQUIEM WYMÓWIĆ | DECESSIT DIE 13 JUNY AETATIS SVAE |
28 ANNO D[OMI]NI 1727.

Bibliografia: AKK, rkps HCC, I s. zmarła 13 czerwca 1727, pochowana 16 czerwca. — AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 5: wzmianka. — AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 21, 67: opis i inskrypcja. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 44: wzmianka. — AKK, rkps 46: Sepulti in ecclesiae nostra saeculares s. 3. — M. i S. Cerchowie: Pomniki. T. 3 s. 302.

47

Epitafium Piotra Bari, w przedsionku kaplicy Loretańskiej, na ścianie południowej, tablica z czarnego marmuru, o wym. 55 × 68 cm. Początkowo napis wyryty był jednostajnymi kapitalikami, potem jednak powiększono pewną ich ilość, tworząc w ten sposób chronostych, wskazujący na r. 1743. Rokoko. Inskrypcja:

STA VIATOR EN | PETRVS BARI | INSIGNIS PICTOR | IN ARTE NVLLI SECVNDVS |
PENICILLO LIBITINAE | INECOLORATVS EST | DIE 18 AVGVSTI.

Bibliografia: AKK, rkps HCC, I s. 80; s. 83: „Appositum hoc anno (1744) fuit penes portam in ambitu Laurentano Epitafium Pictoris Bari infixumque est in muro”. — AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 5: wzmianka. — AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 21v, 67v: opis z inskrypcją. — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 201 odpis inskrypcji i tłumaczenie. — AKK, rkps 46: Sepulti in ecclesia nostra saeculares s. 5. — Bénézit, I 400. — Thieme u. Becker, II s. 496. — S. Ciampi: Viaggio in Polonia. Firenze 1831 s. 135. — S. Ciampi: Bibliografia critica. T. 2. Firenze 1839 s. 245. — Rastawiecki: Słownik malarzów polskich, 496. — M. i S. Cerchowie: Pomniki. T. 3 s. 303. — S. Tomkowicz: O artystach pracujących w Polsce s. LXXI: dokładny opis i inskrypcja.

48

Epitafium ks. Jana Tarskiego, w przedsionku kaplicy Loretańskiej, na ścianie południowej, tablica z czerwonego marmuru, o wym. 47 × 37 cm, z inskrypcją:

TU LEŻY | X. IAN KANTY TARSKI | KOLLEGIATY ŚWIĘTEJ ANNY KANONIK | PENITENCYARZÓW TEGOŻ KOŚCIOŁA | PREFEKT. UMARŁ DNIA 3 MARCA | 1800 ROKU. WIEKU SWOIEGO 76. | KAPŁAŃSTWA 49 | PROSI O WESTCHNIENIE | W. M. PRZYIACIEL POŁOŻYŁ.

Bibliografia: AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 5: wzmianka. — AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 20v—21, 67: opis i inskrypcja. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 44: wzmianka. — AKK, rkps 46: Sepulti in ecclesia nostra saeculares s. 9.

49

Epitafium Adolfa Ryłskiego, w przedsionku kaplicy Loretańskiej, na ścianie południowej, tablica z czarnego marmuru, w ozdobnej ramce, zwieńczona krzyżem, o wym. maksymalnych 112 × 150 cm, z inskrypcją:

ADOLF SCIBOR RYLSKI | URODZ[ONY] W PISARZOWCACH 1817 R. | ZMARŁ W KRAKOWIE 2 LUTEGO 1869 R. | POLAK, OBYWATEL, MAŻ, OJCIEC WZOROWY — | CAŁE ŻYCIE SZUKAŁ OJCZYZNY ZA MŁODU | WALKĄ NA WĘGRZECH — POTEM CIERPIENIEM | DŁUGIEJ TUŁACZKI — DALEJ TWARDA PRACĄ NA | POLSKIM ZAGONIE, W KONCU CHRZEŚCIANSKIM | ZGONEM ZNALAŻŁ JĄ W BOGU. |

„Oto za błogosławionych mamy tych, którzy wycierpieli” (Jak. V, 2).

50

Nagrobek Alojzy Liehmann, w kaplicy Loretańskiej, na ścianie wschodniej, o wym. maksymalnych 163,5 × 323,5 cm. Z czarnego marmuru, ponad cokołem tablica z inskrypcją, po bokach której dwie odwrócone w dół pochodnie. Ozdobne zwieńczenie z głowami w narożach, pomiędzy którymi feston z kartuszem herbowym rodziny Liehmann i Hackenau, koroną oraz dwiema palmetami po bokach, zakończony krzyżem. Klasycyzm. Inskrypcja:

| PIAE MEMORIAE | ALOISIAE DE LIEHMANN | E NOBILI STIRPE DE HACKENAU | D[IE] XIX AUGUSTI A[.] D[.] MDCCCXXXVII | AETATIS SVAE XXVIII CRACOVIAE DENATAE | HOC LOCO CONDITAE | CONJUGI OPTIMAE | AD CINERES USQUAE CARAE | IGNATIUS DE LIEHMANN | AUGUSTISSIMI IMPERATORIS AUSTRIAE | AD REMPUBLICAM CRACOVIEŃSEM RESIDENS PLENIPOTENTIARIUS | PONI CURAVIT.

Uwaga: Pewna ilość liter na tablicy, z niewiadomych powodów, nie została wykończona, stąd inskrypcja trudna do odczytania.

Bibliografia: AKK, rkps HCC, II s. 7: „Die 22 cur[renti] fuit solemniss[im]e exportatio corporis M. D[omi]nae p[ia]e d[efun]ctae Alojsiae de Liehmann de domo Hackenau, coniugis Excel. Residentis a latere Augustissimi Imperatoris Austriae. Sequenti autem die devotio funebris et depositio sub Loreto, cum consensu Senatus Nro 4959 ac Praelati ecclesiae archiepiscopalis...”, s. 19: Konserwacja figury N. M. Panny u wylotu ul. Kapucyńskiej została przeprowadzona z funduszu konsula austriackiego Liehmanna. Małżonka jego zmarła przy pierwszym połogu 19. VIII. 1837, zwłoki jej spoczywają pod kaplicą Loretańską, „a któ-

rej pomnik ma wystawić w obwodzie Loretu, naprzeciw kaplicy Pana Jezusa. Mówię kosztem najznaczniejszym, bo kosztem blisko 180 złp. przez J. W. Trajtlera, kupca, byłego senatora". — AKK, rkps 17: Rozporządzenia k. 204. — AKK, rkps 46: Sepulti in ecclesia nostra saeculares s. 10.

51

Epitafium rodziny Dembińskich, w kaplicy Loretańskiej, na ścianie wschodniej, o wym. 60 × 100 cm. Tablica z czarnego marmuru, w obramieniu w kształcie półkoleścianki zamkniętej arkady, w zwieńczeniu zdekompletowany kartusz herbowy z herbem Rawicz. Inskrypcja:

D. O. M. | MACIEJ RAWICZ | DEMBIŃSKI | PUŁKOWNIK KAWALERYI B[YŁYCH] W[OJSK] P[OLSKICH] | MARYA Z JODKÓW | DEMBIŃSKA | MAŁŻONKA JEGO | WŁADYSŁAW RAWICZ | DEMBIŃSKI | SYN ICH, RADCA STANU | SĘDZIA APPELLA[CYJNY] KRÓL[ESTWA] POLS[KIEGO] * 8 GRU[DZIA] 1831, † 7 MAR[CA] 1880 R. | PROSZA O WESTCHNIENIE.

52

Epitafium Janiny Karłowicz, w kaplicy Loretańskiej, na ścianie wschodniej, o wym. 62 × 63 cm. Mosiężny medalion z portretem, umocowany na płycie z czarnego marmuru, okolonego ramką z białego piaskowca. Dzieło Janiny Reichert. Inskrypcja:

JANINA KARŁOWICZ | ZAŁOŻYCIELKA | INSTYTUTU GOSPODARCZEGO W SNOPOKOWIE | * 24. IV 1882 † 7. I. 1937.

53

Epitafium Seweryna Hammera, w kaplicy Loretańskiej, na ścianie wschodniej, tablica z czarnego granitu, w ramce z białego piaskowca, o wym. 76 × 96 cm, z inskrypcją:

† | DR SEWERYN HAMMER | PROFESOR UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO | CZŁONEK CZYNNY POLSKIEJ AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI | UR. 8 I 1883 R. ZM[ARŁ] 13 I 1955 R. | „NAJPIĘKNIEJSZA MIŁOŚCI MOJA | I NAJGŁĘBSZE ŹRÓDŁO MEJ WIEDZY. | BĄDŹ WIECZNYM ŚWIATŁEM DUSZY MOJEJ”. (PASCAL).

54

Epitafium Juliusza Kleinera, w kaplicy Loretańskiej, na ścianie zachodniej, tablica z czarnego granitu, zwieńczona plakieta z brązowym popiersiem zmarłego, o wym. 72 × 135 cm, z inskrypcją:

JULIUSZ KLEINER | 1886—1957 | PROFESOR UNIwersYTETU | JAGIELLOŃSKIEGO KATOLICKIEGO LUBELSKIEGO | LWOWSKIEGO WARSZAWSKIEGO | CZŁONEK POLSKIEJ AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI | POLSKIEJ AKADEMII NAUK | AKADEMII LITERATURY | TWÓRCA WIELKICH MONOGRAFII | O MICKIEWICZU SŁOWACKIM KRASIŃSKIM | EDYTOR DZIEŁ WSZYSTKICH SŁOWACKIEGO | WIERNY BOGU OJCZYZNIE CZŁOWIEKOWI | UMIŁOWANY MISTRZ NAUCZYCIEL WYCHOWAWCA | PIĘKNYM SŁOWEM W PISMACH MOWACH WYKŁADACH | SŁUŻYŁ PRAWDZIE DOBRU WIELKOŚCI.

55

Epitafium gen. Tadeusza Rozwadowskiego, w kaplicy Loretańskiej, na ścianie zachodniej, popiersie w brązie, na piersiach liście dębowe i odznaczenia, po prawej krzyż, poniżej inskrypcja. Sygn.: „LASZCZKA”. Wym. 82 × 63 cm. Inskrypcja:

GENERAL | TADEUSZ JORDAN | ROZWADOWSKI | * 1866 † 1928 — | OBROŃCA OJCZYZNY | LWÓW 1918—1919 | WARSZAWA 1920.

Bibliografia: AKK, rkps HCC, IV s. 307—308: opis poświęcenia tablicy pamiątkowej. — APK, rkps 177: Album z wycinkami z gazet k. 93v—94: Pamiątkową tablicę wykonał rektor Akademii Sztuk Pięknych K. Laszczka. Dnia 7. XI. 1937 odbyło się uroczyste odsłonięcie tablicy w kaplicy Loretańskiej, ufundowanej staraniem komitetu obywatelskiego z gen. Latinikiem na czele. Nabożeństwo ża-

jobne za duszę ś.p. generała odprawił o. Brunon Moskal, gwardian klasztoru. Kazanie wygłosił o. Anioł Madejewski, który zaznaczył, że gen. Rozwadowski należy do rodziny, która odznaczała się zawsze wielkim patriotyzmem. Dziadek generała walczył w powstaniu listopadowym, ojciec w powstaniu styczniowym. „Był to człowiek o szlachetnym, żołnierskim sercu, kochającym Polskę nade wszystko, wielki strateg i człowiek silnej ręki, której nigdy nie nadużywał”. Następnie o. Brunon poświęcił tablicę a gen. Latinik, „dziękując OO. Kapucynom za przyjęcie tablicy do pamiątkowej kaplicy Loretańskiej, polecił ją pieczy zakonników, którzy z takim poświęceniem opiekują się wielu historycznymi pamiątkami”. Należy zaznaczyć, że władze konserwatorskie nie wyraziły zgody na umieszczenie popiersia generała na zewnętrznej ścianie Loretu, obok tablicy ku czci T. Kościuszki; nie zgodziły się również na wmurowanie jej w zewnętrzną ścianę kościoła Mariackiego. Pozostała więc kaplica Loretańska z tradycjami związanymi tylko z królem J. Sobieskim i Kościuszką.

56

Epitafium Szczepana Humberta w kaplicy Loretańskiej, na ścianie zachodniej, tablica z czarnego marmuru, z taką ramką, o wym. 88 × 59 cm, z inskrypcją: „D.O.M. | Spoczywający w Bogu, Szczepan HUMBERT | Architekt Królewski, który budową tego ołtarza na cześć | Matki Boskiej dźwignionego zarządzał, i cały swój | majątek na wychowanie rękodzielniczey młodzieży odka- | zał, za siebie i za MAGDALENĘ z BAILLTÓW małżonkę, | swoją, prosi o Zdrowaś Marya”. Epitafium powyższe wznosił egzekutor testamentu Paweł Czajkowski, prof. Akademii Krakowskiej, w r. 1830.

Uwaga: Szczepan Humbert ur. się 25 VII 1756 w Paryżu, zmarł 19 III 1829 w Krakowie. Pierwsze jego epitafium znajduje się w kościele św. Piotra w Krakowie.

Bibliografia: AKK, rkps HCC, I s. 373. — AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 5. — AKK, rkps 39: Inwentarz z r. 1821 k. 22: opis i inskrypcja. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 44: wzmianka. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 23. — O. F. Janocha: Loretto s. 16. — S. Tomkiewicz: O artystach pracujących w Polsce s. LXXVI. — S. Łoza: Architekci i budowniczowie w Polsce. Warszawa 1954 s. 123 (biogram i bibliografia). — O. Zagórowski: Architekt Kacper Bażanka. *Biul. Hist. Szt.* R. 18: 1956 nr 1 s. 100.

57

Epitafium Jerzego Dębickiego, w kaplicy Loretańskiej, na ścianie zachodniej, tablica z czarnego marmuru, o wym. 47 × 75 cm, z inskrypcją: „† | JERZY hr. DĘBICKI | SODALIS MARYI | UCZEŃ VII KLASY | GIMNAZJUM | SOBIESKIEGO | ur. 28 stycznia 1876 r. | zmarł w dniu 5 maja 1893 r. | Rzekł mu Pan jego | dobrzeć sługo dobry i wierny | gdyżeś nad małym był wierny, | nad wielą cię postanowię, | wnijdź do wesela Pana Twojego. | Ew[angelia] św. Mateusza na dzień 5 maja”.

58

Epitafium Ludwika Piotrowicza, umieszczone 17 marca 1960 r. w kaplicy Loretańskiej, na ścianie zachodniej, tablica z czarnego granitu, o wym. 80,5 × 60 cm, z inskrypcją:

† | DR LUDWIK PIOTROWICZ | PROFESOR UNIwersytetu | Jagiellońskiego | CZŁONEK CZYNNY POLSKIEJ AKADEMIJ UMIEJĘTNOŚCI | W SŁUŻBIE NAUKI I MIŁOŚCI BLIŻNIEGO | SPEŁNIŁ SWÓJ OBOWIĄZEK | UR. 19 VIII 1886 R. ZM[ARŁ] 23 VIII 1957 R.

Bibliografia: APK, rkps — Br. E. Chmiel: Kronika s. 226.

59

Epitafium Tekli Mateckiej, w katakumbach kaplicy Loretańskiej, tablica z czarnego marmuru, z miedzianym portretem zmarłej, o wym. 59 × 93 cm, z inskrypcją: „TEKLI Z RACIBORSKICH | PIERWSZEGO Małżeństwa | GRÖBLOWEY | Powtórnego | Mateckiej | Dnia 16 czerwca 1812 R. | w Wieku Życia swego 45 | w Domu rodzzonego Brata | J. X. Józefa Raciborskiego | Proboszcza Działoszyckiego | Zmarłej i przy tamtejszym Kościele | Parafialnym pogrzebaney | pozostały Mąż | Józef Matecki | Ławnik miasta W. M. Krakowa | wraz z Córką Elżbietą | iako naylepszey Żonie i Matce | tę ostatnią położyli Pamiątkę”.

Bibliografia: AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 4v: krótka wzmianka z błędnym podaniem nazwiska. — AKK, rkps 39: Inwentarz z 1821 k. 20v, 45v, 66v, 67: opis i inskrypcja. — AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 42: wzmianka. — J. Pachonński: Drukarze, księgarze i bibliofile krakowscy. 1750—1815. Kraków 1962 s. 175 (podaje inskrypcję).

60

Epitafium Aleksandra Walickiego, w katakumbach kaplicy Loretańskiej, tablica z czarnego marmuru, o wym. 82 × 73,5 cm, z inskrypcją: „ALEXANDER WALICKI | Żył lat 26 — umarł 29 Czerwca 1831 r. | Consumatus in brevi explevit tempora multa. | Sap. IV 13. | Zwłoki Jego z Cmentarza Świątłej Bronisławy | do grobów Kościoła tego przeniesione | 16 Lutego 1853 r.”

Bibliografia: AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 42: wzmianka. — AKK, rkps 46: Sepulti in ecclesia nostra saeculares s. 11.

61

Epitafium Kamilli Lanckorońskiej, w katakumbach kaplicy Loretańskiej, tablica miedziana o wym. 92 × 112 cm, wokoło niej arabeski, poniżej kartusze z herbami Godziemba i Zadora. Inskrypcja: „† | Świątłej Płamięci | Kamilla z DAŃSKICH | Hr. Ignacowa LANCKOROŃSKA | ur. w Krzyszkowicach 1 Listopada 1831 | umarła w Krakowie 30 kwietnia 1899 | Maryo upros Maryo ubłagaj | Maryo przyczyń się za nią”.

Bibliografia: AKK, rkps 81: Legaty, testamenty k. 375—378. Testamentem z dnia 23 czerwca 1894 zapisała klasztorowi OO. Kapucynów w Krakowie kwotę 125 złr. na coroczną mszę św.

62

Epitafium Marcjanny Straszewskiej, w katakumbach kaplicy Loretańskiej, tablica z marmuru czarnego o wym. 68 × 54 cm, sygn.: „Antoni Galli, syn”. Inskrypcja: „Pamięci | Marcyanny z Rawiczów Dembińskich | STRASZEW-SKIEJ | Małżonki Florjana Straszewskiego | której popioły w grobach rodzinnych tego kościoła | spoczywają | zmarłej 1go Lipca 1834 roku | Przywiązane Siostrzenice | Magdalena z Dembińskich Kochanowska | i Franciszka z Dembińskich Siemieńska | Najlepszej Ciotce i Opiekunce Napis ten kładą | polecając Jej duszę pobożnym westchnieniom”. Epitafium usunięto ze ściany kościoła w r. 1938.

Bibliografia: AKK, rkps 40: Inwentarz z r. 1875 s. 42: wzmianka. — AKK, rkps 17: Rozporządzenia k. 203. Senat W. M. Krakowa pismem z dnia 2 lipca 1834 r. wyraził zgodę na pochowanie zmarłej w grobowcu w kościele OO. Kapucynów. — APK, rkps — Br. E. Chmiel: Kronika s. 22.

63

Epitafium Rozalii Małachowskiej, w katakumbach kaplicy Loretańskiej, tablica z czarnego marmuru, w marmurowych ramkach, o wym. 81 × 63 cm, z inskrypcją: „ROZALIA Z ŚWIDZIŃSKICH | HR. MAŁACHOWSKA | ZMARŁA D[NIA] 20 GRUDNIA 1834. | PROSI O WESTCHNIENIE”. Tablicę usunięto ze ściany kościoła w r. 1938.

Bibliografia: APK, rkps — Br. E. Chmiel: Kronika s. 22. — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 199: wzmianka. — O. W. Nowakowski: Pamiętka s. 19.

64

Epitafium Władysława Krajewskiego, w katakumbach kaplicy Loretańskiej, tablica z czarnego marmuru, zwieńczona popiersiem z brązu w kształcie kolistym o średnicy 58 cm. Sygn.: „J. Wojdyga. Warszawa [18]92”. Wym. 100 × 203 cm. Epitafium wmurowano we wschodnią ścianę kaplicy św. Franciszka w dniu 14 stycznia 1893 r. W l. 1927—1933, z okazji rozbudowy kościoła, przeniesiono pomnik do katakumb, skąd usunięto go w r. 1938. Inskrypcja:

WŁADYSŁAW KRAJEWSKI | DOKTOR MEDYCYNY | R. 1839 D[NIA] 8 STYCZNIA URODZONY | W ŁABUNIACH, w WOJEWÓDZTWIE BEŁZKIM | R. 1863 z IV° KURSU AKADEM[II] MED[YCZNO] CHIR[URGICZNEJ] w WARSZAWIE PORWANY | NA SYBIRZE PRZEZ LAT SIEDEM WIĘZIONY. | OD R. 1877 DO SKONU LEKARZ ZDROJ[OWY] W TEPLICACH CZESKICH. | R. 1891 D[NIA] 30 WRZEŚNIA | ŁZAMI RODZINY I PRZYJACIÓŁ POŻEGNANY | ZMARŁ W TYM PODWAWELSKIM GRODZIE, | MAŻ CZYSTEGO SERCA | UMYSŁ DLA WIEDZY OTWARTY, | DUSZA LUDZKOŚCI ODDANA — | DOBRY SYN OJCZYZNY | Z WIARĄ W JEJ PRZYSZŁOŚĆ | TEN PODÓŁ PŁACZU OPUSZCZAŁ.

Bibliografia: Archiwum rodzinne Dubieckich w Krakowie. List o. Wacława Nowakowskiego (b. d.) do prof. Mariana Dubieckiego. W liście tym o. Wacław zaprasza Dubieckiego do klasztoru w celu obrania miejsca w kościele dla pomnika doktora Krajewskiego, który był również domowym lekarzem kapucynów krakowskich. — APK, rkps — Br. E. Chmiel: Kronika s. 22. — APK, rkps 306: Br. T. Kowalik: Rozmaitości s. 199: wzmianka. — M. G. Łańcucki: S. p. dr Władysław Krajewski. W: I. W. Krajewski: *Rady i wskazówki higieniczne*. II. M. G. Łańcucki: *Życiorys [Władysława Krajewskiego]*. Kraków 1893 s. 29. — O. Wacław [Nowakowski]: Mowa żałobna przy odsłonięciu pomnika grobowego dla ś.p. dra Władysława Krajewskiego w kościele krakowskim OO. Kapucynów. Kraków 1894. — O. W. Nowakowski: Pamiętka s. 19.

65

Epitafium Amelii Kochanowskiej, w katakumbach kaplicy Loretańskiej, tablica z czarnego marmuru, o wym. 83 × 74 cm, poniżej inskrypcji dwa herby Korwin i Łabędź. Inskrypcja:

AMELIA Z DUNINÓW WĄSOWICZÓW | KOCHANOWSKA | UR. W SMOGORZOWIE W KRÓL[ESTWIE] POL[SKIM] | 27 CZERWCA 1850 R. | NAJLEPSZA CÓRKA ŻONA I MATKA | UMARŁA W KRAKOWIE 11 MAJA 1874 | ZDROWA MARYA.

66

Epitafium Wandy Pniewskiej, w katakumbach kaplicy Loretańskiej, tablica żelazna, zwieńczona medalionem z portretem, o wym. 60 × 38 cm, z inskrypcją:

WANDA Z ŁUBKOWSKICH | PNIEWSKA | UR. R. 1862. ZMARŁA D[NIA] 9 KWIETNIA 1913 R. | MATKA MAŻ I SYNOWIE PROSZA O MODLITWĘ ZA | JEJ DUSZĘ.

67

Epitafium Albrechta Dembińskiego, w chórze zakonnym, u stóp wielkiego krucyfiksu, tablica z czarnego marmuru, o wym. 33,5 × 29 cm, zwieńczona portretem na blasze miedzianej w owalu o wym. 20 × 22 cm w labrach

z czarnego marmuru. Poc. XVIII w. Inskrypcja: „† | Ad Altare DEI | Memen-
tote mei | Precor indignus peccator | Qui olim Vester Fundator | A. D[omi]lni
MDCC”.

Bibliografia: AKK, rkps 38: Inwentarz z r. 1839 k. 6. — AKK, rkps 39:
Inwentarz z r. 1821 k. 26, 48. — O. W. Nowakowski: Pamiątka s. 25.

68

Tablica powitalna, w Muzeum Prowincji, drewniana, o wym. 117 × 36 cm.
Inskrypcja wykonana białymi literami na brązowym tle. W. XIX. Niegdyś
znajdowała się nad furką klasztorną od strony ulicy. Inskrypcja:

PAX INTRANTI; BENEDICTIO MA | NENTI; IN DEOQUE MIGRANTI, SIT |
COMES, IPSE DEUS.

69

Tablica marmurowa wykonana na zlecenie fundatora Albrechta Dembiń-
skiego dla upamiętnienia aktu konsekracji kościoła. Prawdopodobnie znajdo-
wała się nad portalem kościoła. Zaginęła, ale może znajduje się pod tynkiem.
Inskrypcja: „Christi JESU | Virgini et Matri | Ab Angelo Annuntiatæ
Hanc | Illustrissimus D[omi]nulus Albrachtus Dembiński | Vexillifer Duca-
tuum Zatoriensis et Osviecimiensis | Cum Coenobio pro P[ro]p[ri]atrilibus Capu-
cinis erexit | et Dicavit Ecclesiam | Quam | Excellentissimus ac Re[ver]end[is]-
simum D[omi]nulum Casimirus | a Łubna Łubiński Dei et S[an]ctæ Ap[osto]-
licæ Sedis gratia | Episcopus Heracliensis, Nominatus Chelmensis | Suffra-
ganeus Canonicus, et Sede vacante Epi- | scopatus Cracoviensis, nec non
Ducatus Severiensis Gen[er]allis | Administrator solemni ritu consecrav[it] Die
13 Maij | Ecclesiam Dei regente | Clemente XI Pontifice Maximo | Anno
D[omi]lni M.D.C.C. III”.

Bibliografia: AKK, rkps HCC, I s. 13. — APK, rkps — O. Gadacz:
Historia klasztoru s. 14. — APK, rkps — O. P. Kochański: Kościół Zwiastowa-
nia s. 24. — Bibl. Un. Warsz., rkps 35: Annales Provinciae Polonae k. 99.

4. KLISZE DRUKARSKIE

I. Płytki miedziorytnicze

1

Ecce Homo, z napisem u dołu: „Ecce homo peccator patientem cernis
Jesum, | Plura expectantem pro te tormenta subire: | et quid retribuēs
peccator pro omnibus istis, | Corporum extinxctis peccatis offer eidem”.
7 × 11 cm.

Z kolekcji o. Wacława Nowakowskiego.

2

Chrystus Ukrzyżowany, z napisem u dołu: „Extingue, o Christe Iesu
sanguine tuo patientium animarum cruciatus”. 6,5 × 11,5 cm.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

3

Cudowny obraz Matki Bożej w kościele ormiańskim w Kamieńcu Podol-
skim, z napisem u dołu: „Mocny Puklerzu Sarmackiej Korony, | Zastaniay
Polskę z Bisurmańskiej Strony, | Chciey Województwo Podolskie przy boku |

Mieć wraz z Kamieńcem y Ze mną na Oku. | O to prosi niegodny kapłan X. Walerian Melkonowicz". 9×15 cm.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Bibliografia: O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach s. 248—249: Płytką miedziorytnicza podobna w zasadzie do miedziorytu nr 355 ale tekst i nazwisko zmienione. — APK nr 118: Album cudownych obrazów Matki Bożej w Polsce — rycina z tekstem jak pod nr 355, ale bez nazwiska.

4

Cudowny obraz Matki Bożej w kościele Karmelitów w Krakowie, z napisem u dołu: „Imago Miraculosa Bleatae] Mariae Virginis In Ecclesia Carmelitarum] Cracoviae In Arenis”. $8 \times 9,5$ cm.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

5

Cudowny obraz Matki Bożej w Rudkach, z napisem u dołu: „Vera Effigies Bleatae] Virginis] Mariae Rudecensis in Archidioecesi Terraque Leopoliensis Miraculis Clarae”. $6,5 \times 11,5$ cm. Sygn.: „I. Filipowicz sculpsit] Leopoli”.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

6

Cudowny obraz Matki Bożej we Włodzimierzu na Wołyniu, z napisem u dołu: „Obraz N. P. Maryi w Kościele Farnym Włodzimirskim na Wołyniu wielu Łask słynący”. 7×12 cm. Sygn.: „T. Karnacholski sculpsit”.

Bibliografia: O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach s. 759.

7

Św. Feliks z Cantalice, kapucyn, w owalu z napisem wokół: „Fratelli e sorelle di San Felice da Cantalice Cappuccino”. Na odwrocie napis: „Rame delli fratelli del numero”. $11 \times 13,5$ cm.

8

Szkaplerz karmelitański. 14×8 cm.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

9

„[Sanctus] Ioannes Nepomucenus Martir]”. $7 \times 11,5$ cm.

Z kolekcji o. Wacława Nowakowskiego.

10

Symbole sakramentu kapłaństwa. $7,5 \times 12$ cm.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

II. Klisze kreskowe i siatkowe

1

Św. Rodzina. 11×13 cm. Klisza siatkowa z obrazu.

2

Pan Jezus puka do drzwi. 10×15 cm. Klisza siatkowa.

3

Pan Jezus sterujący łodzią. 8×12 cm. Klisza siatkowa z rysunku.

4

Chrystus Król. 9×14 cm. Klisza siatkowa z rysunku.

5

Chrystus Ukrzyżowany. 11×15 cm. Klisza siatkowa z reprodukcji.

6

Chrystus Ukrzyżowany. $9,5 \times 14$ cm. Klisza kreskowa z drzeworytu. Sygn. z lewej: „D” i „1858”; z prawej: „H”.

7

Pasterze spieszący do stajenki. 13×5 cm. Klisza siatkowa z rysunku. Sygn.: „WT” (Włodzimierz Tetmajer).

8

Pokłon Trzech Króli w stajence w Betlejem. $11 \times 13,5$ cm. Klisza siatkowa z obrazu.

9

„Domek N. Maryi Panny w Nazaret, przeniesiony przez Aniołów do Loreto 10 grudnia 1294 r”. 11×8 cm. Klisza kreskowa z rysunku.
Reprodukcja: O. A. Wojnar: Polski Loret s. 25.

10

Matka Boska z Dzieciątkiem Jezus. $9 \times 12,5$ cm. Klisza siatkowa z obrazu.

11

Matka Boża podlewa lilie wodą z dzbaną, Dzieciątko Jezus niesie dzban z wodą. 6×8 cm. Klisza siatkowa z rysunku.

12

Matka Boska Bolesna. $9 \times 10,5$ cm. Klisza siatkowa z obrazu.

13

„Niepokalane Serce Najświętszej Panny Maryi”. 7×10 cm. Klisza kreskowa z oryginalnego drzeworytu.

Reprodukcja: Nowy brewiarzyk s. 572.

14

Matka Boska Szkaplerzna. 6×9 cm. Klisza siatkowa z rysunku.

15

Matka Boska wręcza świętej monstrancję. 8×11 cm. Klisza kreskowa z drzeworytu.

16

„Na Gromniczną”. Malował Jarocki. 7×9 cm. Klisza siatkowa z obrazu.
Reprodukcja: *Pokój i Dobro* R. 3: 1939 nr 3 s. 19.

16a

16 obrazów Matki Bożej pędzla różnych artystów. Ok. 10×15 cm. Klisze siatkowe z obrazów.

17

Matka Boska Częstochowska, w ozdobnej winietce. $7,5 \times 6,5$ cm. Oryginalny drzeworyt.

Reprodukcja: Nowy brewiarzyk s. 155.

18

Cudowny obraz Matki Bożej w Borku w Wielkopolsce. U dołu podpis: „B[EATA] V[irgo] Borkoviensis in maiori Polonia miraculis clarissima”. 6×10 cm. Klisza siatkowa z miedziorytu.

Reprodukcja: APK nr 118: Album cudownych obrazów, pod Borek.

Bibliografia: O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach s. 264—266.

19

Cudowny obraz Matki Bożej w Kodniu. $8,5 \times 11$ cm. Klisza siatkowa z obrazu.

Reprodukcja: APK nr 118: Album cudownych obrazów, pod Kodeń.

Bibliografia: O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach s. 264—266.

20

„Wizerunek cudownego obrazu Matki Bożej w Karmelu Krakowskim (1764 r.)”. $11,5 \times 16$ cm. Klisza siatkowa ze sztychu.

Reprodukcja: [O. Wacław Nowakowski]: O cudownym obrazie Matki Bożej w Karmelu Krakowskim na Piasku. Wiadomość historyczna przez X. Wacława z Sulgostowa, kapucyna. Kraków 1898, przed kartą tytułową.

21

„W Nowogródku nowemi cudami wślawiony, ten obraz którego tu wizerunek stawiony”. 11×15 cm. Klisza siatkowa ze sztychu.

Z kolekcji O. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: O. W. Nowakowski: O cudownym obrazie Matki Bożej w Nowogródku na Litwie. Kraków 1899 s. 2. — O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach w Polsce s. 472 nr 562.

22

„Imago Rokitnensis miraculosa” z orłem polskim. 11×14 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: APK nr 118: Album cudownych obrazów, pod Rokitno. — O. Wacław [Nowakowski]: Wiadomość historyczna o cudownym obrazie Matki Bożej w Rokitnie w Wielkopolsce. Kraków 1900. — O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach s. 564.

23

Cudowny obraz Matki Bożej w Sejnach, z napisem u dołu: „Colitur Seynae in Lithuania apud P. P. Praedicatoros in Districtu Grodensi”. 6×10 cm. Klisza siatkowa z miedziorytu.

Reprodukcja: APK nr 118: Album cudownych obrazów, pod Sejny.

Bibliografia: O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach s. 592—593.

24

Matka Boska w Studzianie, z podpisem: „Colitur Studzianae in Polonia miraculis illustris”. 6×9 cm. Klisza siatkowa z reprodukcji miedziorytu.

Reprodukcja: J. Drews: Methodus peregrinationis menstruatae Marianae ad Imagines Deiparae Virginis. Vilnae 1684. *Wzlot seraf.* R. 2: 1936 nr 3 s. 11.

25

Cudowny obraz Matki Bożej w Szydłowie. Podpis u dołu: „Colitur Szydłoviae in Samogitia”. 6×10 cm. Klisza siatkowa ze sztychu.

Reprodukcja: APK nr 118: Album cudownych obrazów, pod Szydłów.

Bibliografia: O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach s. 656. — J. Drews: Methodus peregrinationis.

26

Cudowny obraz Matki Bożej w Trokach. U dołu podpis: „Colitur Trocis antiquissima religione celebris”. 6×10 cm. Klisza siatkowa z miedziorytu.

Reprodukcja: APK nr 188: Album cudownych obrazów, pod Troki Nowe.

Bibliografia: O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach s. 674. — J. Drews: Methodus peregrinationis.

27

„Matka Boża Łaskawa w kościele na Antokolu” w Wilnie. $11 \times 15,5$ cm. Klisza siatkowa z obrazu.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski] O. Wacław z Sulgostowa: Cudowne obrazy Przebłogosławionej Matki Bożej w Wilnie. Kraków 1902, po s. 2.

28

„Matka Boża w kościele Bernardynek w Wilnie”. $10,5 \times 14$ cm. Klisza siatkowa z obrazu.

Reprodukcja: O. W. Nowakowski: Cudowne obrazy Matki Bożej w Wilnie, po s. 6.

29

Cudowny obraz Matki Bożej Loretańskiej w kościele św. Jana w Wilnie. U dołu podpis: „Colitur Vilnae in Academico et Parochiali Templo Societatis Iesu”. 6×10 cm. Klisza siatkowa z miedziorytu.

Reprodukcja: APK nr 118: Album cudownych obrazów, pod Wilno.

Bibliografia: O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach s. 737—738. — J. Drews: Methodus peregrinationis.

30

Ostra Brama w Wilnie. 6×8 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: O. W. Nowakowski: Cudowne obrazy Matki Bożej w Wilnie, po s. 24.

31

Cudowny obraz Matki Bożej w Żyrowicach. Podpis u dołu: „Colitur Żyrowicij apud P. P. Basilianos Romanae Ecclesiae unitos”. 6×10 cm. Klisza siatkowa ze sztychu.

Reprodukcja: APK nr 118: Album cudownych obrazów, pod Żyrowice.

Bibliografia: O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach s. 791—793.

32

Św. Józef z Dzieciątkiem Jezus; w lewej ręce trzyma lilię. $3,2 \times 4,3$ cm. Klisza siatkowa z drzeworytu.

33

Św. Józef z Dzieciątkiem Jezus, św. Janem Chrzcicielem i barankiem. $7 \times 10,5$ cm. Klisza kreskowa z drzeworytu.

34

„Św. Józef. Wizerunek obrazu znajdującego się w kościele P.F. Wizytek w Wilnie”. $7 \times 10,5$ cm. Klisza kreskowa z oryginalnego drzeworytu. Sygn. z prawej: „C. S.”; z lewej: „P”.

Reprodukcja: Nowy brewiarzyk s. 616.

35

Św. Franciszek z Asyżu. $4,5 \times 6,5$ cm. Klisza siatkowa z rysunku. Projekt: art. mal. Władysław Barwicki.

36

Św. Franciszek wznoszący się do nieba, w otoczeniu aniołów. 8×9 cm. Klisza siatkowa z drzeworytu.

37

Św. Franciszek przed Ukrzyżowanym Chrystusem. $5 \times 6,5$ cm. Klisza kreskowa z rysunku.

38

Św. Franciszek klęczy przed objawioną Matką Bożą. Z lewej strony, poniżej klasztor OO. Kapucynów w Krakowie. $5,5 \times 7$ cm. Klisza siatkowa z rysunku.

Reprodukcja: Oficjum tercjarskie czyli sposób odmawiania 12 pacieryz tercjarskich z rozmyślaniem Męki Pańskiej. Kraków 1892.

39

„Spotkanie św. Franciszka ze św. Dominikiem”. 12×9 cm. Klisza siatkowa z fotografii. Malował Andrea Della Robbia.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2: 1936 nr 7/8 s. 9.

40

Komplet 27 klisz wykonanych do akwreli art. mal. Walerego Eliasza Radzikowskiego. Akwarele zamówił o. Florian Jonacha, kapucyn, do swojej pracy pt. Święty Franciszek Seraficki w pieśni (Kraków 1901). $8,5 \times 13$ cm. Klisze siatkowe z akwrelii.

1. „Narodzenie św. Franciszka r. 1182”.
2. „Św. Franciszek, jako rycerz wzięty do niewoli, naucza towarzyszków r. 1201”.
3. „Św. Franciszek ubranie swoje ofiarowuje ubogiemu”.
4. „Św. Franciszek, jako rycerz, z giermkim wyrusza na wojnę”.
5. „Franciszku, kto ci może uczynić więcej dobrego, pan, czy sługa, bogaty czy biedny? — usłyszał ten głos z nieba”.
6. „Św. Franciszek, opuściwszy zawód kupiecki, udaje się do jaskini. „Znalazłem skarb” — mówi przyjacielowi”. Kliszy brak.
7. „W jaskini ukazał mu się Pan Jezus do krzyża przybity”.
8. „Usłyszał głos z krzyża: Franciszku idź i napraw dom mój, który jak widzisz, cały się rozpada”.
9. „Św. Franciszek, wraz z ubogim, żebrze na schodach Watykanu”. W wydaniu książkowym nie uwzględniony.
10. „W szpitalu pielęgnuje trędowatych”.
11. „Z Ewangelii słyszanej poznaje regułę życia: „Nie miejcie ani złota, ani srebra... ani butów, ani laski”. Mat. 9, 10”.
12. „Idzi, wysokiego rodu, mieszkaniec Asyżu, prosi o przyjęcie na ucznia”.
13. „Upadli mu do nóg, pobłogosławił ich mówiąc: „Zarzućcie na Pana staranie wasze, a On was wyżywi”. Ps. 54, 23”.
14. „Św. Franciszek Seraficki”.
15. „Roku 1212, w kościele św. Jerzego, Klara z matką i siostrą Agnieszką słucha kazania św. Franciszka i zostaje zakonnica”.

16. „Na głos Franciszka ptaszki wyciągały szyje, były skrzydełkami, schylały główki do ziemi”.
17. „Tryumfalne przyjęcie św. Franciszka. Ubodzy i bogaci, dzieci i starzy witali go niosąc w ręku zielone gałązki i śpiewając hymny pobożne”.
18. „W czasie przeprawy przez Jezioro Peruskie Franciszek uśmierzył burzę znakiem Krzyża świętego”.
19. „Św. Franciszek rozmawiający z ptaszkami”.
20. „Pod Damiettą Franciszek przyprowadzony przed sułtana Meledina — nawrócił go”.
21. „Św. Franciszek przyjmuje do Trzeciego Zakonu Lucheriusza z żoną, pierwszych tercjarzy, 1221 roku”.
22. „Św. Franciszek na Soborze Lateraneńskim roku 1215 od Innocentego III otrzymuje uznanie Reguły”.
23. „W Agroboli, nad morzem mówi kazanie, którego gdy mieszkańcy z objętnością słuchali, ujrzeli mnóstwo ryb słuchających Franciszka”.
24. „Św. Franciszek odbiera Rany Chrystusowe. Ujrzał Serafina o sześciu skrzydłach świetlnych i palących się”.
25. „Św. Franciszek uzdrowia czteroletniego chłopca, który później pod imieniem Bonawentury w jego Zakonie zostaje świętym”.
26. „Przed śmiercią rozdziela chleb między Braci”.
27. „Św. Franciszek przyjmuje ostatnie Sakramenta święte”.

Reprodukcja: Nr 2 wykorzystany przez o. Floriana [Janochę] kapucyna w zbiorze poezji pt. *Narodzenie św. Franciszka z Asyżu*. Kraków 1900. — Nr 13 reprodukowany w *Nowym brewiarzyku* s. 649. — Powyższa seria była również reprodukowana w czasopiśmie *Pokój i Dobro*. R. 2: 1938 (nr 1 w nr 1 s. 6; nr 2 w nr 2 s. 19; nr 3 w nr 3 s. 35; nr 4 w nr 4 s. 51; nr 7 w 7 s. 92; nr 9 w nr 8 s. 106; nr 8 w nr 9 s. 120; nr 10 w nr 10 s. 139; nr 11 w nr 11 s. 150; nr 12 w nr 12 s. 166).

41

„Św. Franciszek udaje się do jaskini”. 9,2 × 11,3 cm. Klisza kreskowa z drzeworytu.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 2: 1938 nr 6 s. 78.

42

Św. Antoni klęczy przed objawioną Matką Bożą. 6 × 9 cm. Klisza kreskowa ze sztychu.

43

„Święci zakonu OO. Kapucynów”. 7 × 11,5 cm. Klisza kreskowa z drzeworytu.

Reprodukcja: *Nowy brewiarzyk* s. 722.

44

„[Sanctus] Felix Ord[ini]s [Sancti] Francisci Capuc[ini]orum”. 6 × 9 cm. Klisza siatkowa z rysunku.

Reprodukcja: O. Florian [Janocha]: *Felicjanki*. Na jubileusz 50-letnich działalności od roku 1855 do 1905. Kraków 1905 s. 30.

45

„[Sanctus] Felix Ord[ini]s [Sancti] Francisci Capuc[ini]orum”. 4,5 × 6,5 cm. Klisza siatkowa z rysunku.

Reprodukcja: O. F. Janocha. *Felicjanki* s. 5.

46

Św. Feliks z Cantalice w ołtarzu kościoła OO. Kapucynów w Krakowie. $7,5 \times 11$ cm. Klisza kreskowa z drzeworytu. Sygn. z lewej: „B”.

47

Św. Feliks z Cantalice w ołtarzu kościoła OO. Kapucynów w Krakowie. $5,8 \times 10,3$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: [Życiorys św. Feliksa z Kantalicio]. Kraków 1903, na karcie tytułowej.

48

Św. Wawrzyniec Brindizi, kapucyn. $7,5 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z obrazu.

49

„Święta Małgorzata z Kortony z III zakonu pokutnica (22 lutego)”. $8,5 \times 11,5$ cm. Klisza kreskowa z drzeworytu.

Reprodukcja: Nowy brewiarzyk s. 730.

50

„Medal koronacyjny ze św. Eliaszem”. 8×4 cm. Klisza kreskowa z rysunku.

Reprodukcja: O. Wacław [Nowakowski]: O cudownym obrazie Matki Bożej w kościele OO. Karmelitów w Białyniczach. Wiadomość historyczna. Kraków 1899, po s. 32.

51

„Medal koronacyjny z koroną”. 6×4 cm. Klisza kreskowa z rysunku.

Reprodukcja: O. W. Nowakowski: O cudownym obrazie Matki Bożej w Białyniczach, po s. 32.

52

Papież Pius XII. 4×6 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wiad. Prow. krak. Kapuc.* R. 2: 1939 nr 2 s. 25.

53

„Ks. Dr Teodor Kubina, biskup ordynariusz diecezji częstochowskiej”. $7,5 \times 11,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro.* R. 3: 1939 nr 14/15 s. 105. — *Wiad. tercj.* R. 13: 1939 nr 2 (38) s. 421.

54

„Arcybp Józef Teodorowicz”. $7 \times 8,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro.* R. 3: 1939 nr 1 s. 3.

55

„X. Lucjan Godlewski w młodszym wieku”. 11×15 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: W. O. Nowakowski: O cudownym obrazie Matki Bożej w Białyniczach, po s. 40.

56

X. Lucjan Godlewski w ostatnim roku życia”. $6 \times 8,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: O. W. Nowakowski: O cudownym obrazie Matki Bożej w Białyniczach, po s. 48.

57

„X. Aleksander Ważyński”. 6×8 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: O. W. Nowakowski: O cudownym obrazie Matki Bożej w Białyniczach, po s. 48.

58

Kościół Porcjunkuli w Asyżu. $12,5 \times 10,5$ cm. Klisza siatkowa z drzeworytu.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2: 1936 nr 7/8 s. 4.

59

Kościół w Białyniczach przed spaleniem. $11 \times 13,5$ cm. Klisza siatkowa z rysunku.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

60

„Kościół w Białyniczach budujący się po spaleniu”. $10,5 \times 13$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: O. W. Nowakowski: O cudownym obrazie Matki Bożej w Białyniczach, po s. 8.

61

„Kościół w Białyniczach po odrestaurowaniu”. $11,5 \times 13,5$ cm. Klisza siatkowa z rysunku.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: O. W. Nowakowski: O cudownym obrazie Matki Bożej w Białyniczach, po s. 16.

62

„Widok kościoła parafialnego w Mielcu”. 10×15 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym.

63

Kościół Karmelitów w Wilnie. 9×5 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: O. W. Nowakowski: Cudowne obrazy Matki Bożej w Wilnie, po s. 24.

64

Godło zakonu kapucyńskiego. Dwie ręce złożone na krzyż, z krzyżem w środku. 4×4 cm. Klisza kreskowa z drzeworytu.

65

„Drzewo zakonu Braci Mniejszych św. o. Franciszka Serafickiego”. 7×10 cm. Klisza kreskowa z drzeworytu.

66

„Drzewo zakonu Braci Mniejszych św. o. Franciszka Serafickiego”. $12 \times 16,5$ cm. Klisza kreskowa z drzeworytu.

67

„Najprzew. O. Wigilius a Valstagna, generał zakonu OO. Kapucynów, kaznodzieja apostolski, wygłasza kazanie wobec Ojca św. Piusa XI”. $12,5 \times 9$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 6 s. 20. — *Pokój i Dobro.* R. 1:1937 nr 3 s. 25.

68

O. Donat a Welle, generał zakonu OO. Kapucynów, wybrany w r. 1938. 6,5 × 8,5 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro.* R. 2:1938 nr 7 s. 100.

69

Bp Beniamin Szymański, kapucyn. 7 × 9 cm. Klisza siatkowa z portretu olejnego.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 5 s. 10.

70

„O. Czesław Szuber, były prowincjał, założyciel Kolegium [w Rozwadowiel]”. 5,5 × 7,5 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 44.

71

„O. Prowincjał Gerard Rysz, długoletni dyrektor Kolegium [Serafickiego w Rozwadowiel]”. 5,5 × 8 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 44; R. 3:1937 nr 5 s. 1.

72

„O. Zenon Gorlicki, kapucyn, zmarł 7 stycznia 1936”. 5 × 7 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 2 s. 1.

73

„Z uroczystości jubileuszu br. Gwidona, kapłucyna”. 12,5 × 8 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro.* R. 2:1938 nr 10 s. 144.

74

Złoty jubileusz kapłaństwa o. Honorata Jedlińskiego w Sędziszowie. 9 × 12,5 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie powojennym, APK.

75

„O. Kosma [Lenczowski] kapelan I Brygady [Legionów] Polskich. Rysował Leopold Gottlieb. 10 × 14 cm. Klisza siatkowa z rysunku kredką.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 41.

76

O. Kosma Lenczowski, kapelan I Brygady, w sztabie Legionów Polskich. „Rys. legionista Leopold Gottlieb”. 11 × 11 cm. Klisza siatkowa z rysunku.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 39. — *Pokój i Dobro.* R. 2:1938 nr 9 s. 124.

77

„O. Kosma Lenczowski kapelan I Brygady [Legionów]”. 7 × 11 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro.* R. 2:1938 nr 4 s. 60.

78

„O. Kapelan [Kosma Lenczowski] błogosławi pierwsze oddziały Legionów na Błoniach w Krakowie”. Rysował prawdopodobnie E. Dołganow. $7 \times 7,5$ cm. Klisza siatkowa z rysunku.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 3:1939 nr 5 s. 39.

79

„Przemówienie o. kapelana [Kosmy Lenczowskiego] na rynku w Czernichowie”. 7×7 cm. Klisza siatkowa z akwareli art. mal. E. Dołganowa.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 3:1939 nr 7 s. 56.

80

„Za chlebem. O. Kapelan [Kosma Lenczowski] kwestuje na rzecz legjonistów w Czernichowie”. $7 \times 5,5$ cm. Klisza siatkowa z akwareli E. Dołganowa.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 3:1939 nr 6 s. 48.

81

Winiętka do pamiętników o. Kosmy Lenczowskiego, drukowanych w czasopiśmie *Pokój i Dobro* w latach 1938 i 1939. 14×5 cm. Klisza siatkowa z rysunku. Projektował o. Tytus Gorczyca, kapucyn.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 2:1938; R. 3:1939.

82

Ilustracja do pamiętników o. Kosmy Lenczowskiego. 7×7 cm. Rysował E. Dołganow. Klisza siatkowa z rysunku.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 3:1939.

83

O. Kazimierz Niczyński, kapucyn. $6,5 \times 9$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf*. R. 4:1939 nr 3 s. 1.

84

O. Wacław Nowakowski, kapucyn. 9×13 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: O. Florian [Janocha]: *Krótki życiorys o. Wacława Nowakowskiego, kapucyna*. Kraków 1903, przed kartą tytułową.

85

O. Wacław Nowakowski na łożu śmierci. $8,5 \times 6$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: O. Florian [Janocha]: *Ostatnie chwile o. Wacława Nowakowskiego, kapucyna*. Kraków 1903, po s. 40.

86

„Ś. p. o. Wacław Nowakowski Zakłonu OO. Kapucynów, wielki czciciel Marii, autor dzieła *O cudownych obrazach N.M.P. w Polsce*. 9×13 cm. Klisza siatkowa z fotografii, wykonanej przez J. Miena.

Reprodukcja: O. Florian [Janocha]: *Ostatnie chwile*, przed kartą tytułową.

87

„Cela z biblioteczką o. Wacława [Nowakowskiego]”. $13,5 \times 10$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: O. Florian [Janocha]: *Ostatnie chwile*, po s. 24.

88

O. Alfons Wiczorek, zmarły 11 maja 1936 w Krakowie. $6 \times 7,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 6 s. 28.

89

„Wśród wygnańców na Sybirze”. O. Elizeusz Głębocki, kapucyn, głosi kazanie do zesłańców. $16 \times 11,5$ cm. Klisza siatkowa z akwareli, wykonanej przez Wł. Barwickiego.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 35. — *Pokój i Dobro.* R. 2:1938 nr 4 s. 43.

90

„Była to naprawdę droga krzyżowa” (o. Elizeusza Głębockiego, kapucyna, misjonarza na Syberii). 16×11 cm. Klisza siatkowa z akwareli, wykonanej przez Wł. Barwickiego.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 31.

91

Miasto Petseri w Estonii. $6 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro.* R. 1:1937 nr 7/8 s. 82. — *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 5 s. 22.

92

„Wielki ołtarz w kapliczce parafialnej w Petseri”. 8×6 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro.* R. 2:1938 nr 6 s. 81.

93

O. Lucjan Ruszała, kapucyn, duszpasterz w Petseri. 6×8 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro.* R. 2:1938 nr 6 s. 81.

94

Nowokonsekrowany kościół OO. Kapucynów w Drohobyczu. $7 \times 10,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 53.

95

Wspólne zdjęcie po konsekracji kościoła OO. Kapucynów w Drohobyczu w r. 1936. $10,5 \times 6$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 53.

96

„Konwent OO. Kapucynów w Krakowie podczas wizytacji O. Generała” 7×5 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro.* R. 3:1939 nr 3 s. 24.

97

„Podziemia Loretu, gdzie znajdują się groby zakonników, dobrodziejów klasztoru i konfederatów barskich”. 12×8 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: [O. A. Wojnar]: *Polski Loret* s. 89.

98

„Drukarnia Wzlotu [Serafickiego]”. $11 \times 7,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 3:1939 nr 10 s. 77.

99

„2 maja 1939 dziewięciu ojców odprawiło msze św. prymicyjne”. $6,5 \times 6,5$. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 3:1939 nr 10 s. 77.

100

„Krajobraz poleski. Klasztor OO. Kapucynów w Lubieszowie. Misjonarze wśród wiernych”. $19 \times 4,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 2:1938 nr 11 s. 160.

101

„Klasztor OO. Kapucynów i zamek w Olesku”. $12,5 \times 6$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wiad. Prow. krak. Kapuc.* R. 2:1939 nr 1 s. 17.

102

„Kościółek i plebania w Olszanicy koło Krakowa”. $12,5 \times 4$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 2:1938 nr 10 s. 144.

103

„Uroczyste wprowadzenie OO. Kapucynów do Olszanicy”. 9×6 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 2:1938 nr 10 s. 144.

104

Kościół i klasztor OO. Kapucynów w Rozwadowie. $14,5 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

105

„Kościół OO. Kapucynów w Rozwadowie”. $14,5 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 25. — W formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

106

Ogród klasztoru OO. Kapucynów w Rozwadowie. $14,5 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

107

„W zaciszu klasztornym” w Rozwadowie. $14,5 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 19. — W formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

108

Kuchnia klasztoru OO. Kapucynów w Rozwadowie z szefem kuchni br. Joachimem. $14,5 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

109

„Kolegium serafickie w Rozwadowie”. $14,5 \times 9$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 9. — W formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

110

Seminarium Serafickie OO. Kapucynów w Rozwadowie. $14,5 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

111

Sypialnia w Kolegium Serafickim OO. Kapucynów w Rozwadowie. $14,5 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

112

„Grono nauczycielskie i wychowankowie Kolegium [Serafickiego w Rozwadowie z r. 1936]”. 11×7 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wzlot seraf.* R. 2:1936 nr 9/11 s. 47, nr 4 s. 21.

113

Studenci Seminarium Serafickiego w Rozwadowie w jadalni. $14,5 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

114

Studenci Seminarium Serafickiego w Rozwadowie grają w siatkówkę. $14,5 \times 9,55$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

115

Młodzież Seminarium Serafickiego na wycieczce w lesie. $14,5 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

116

Kościół OO. Kapucynów w Sędziszowie Małopolskim, z nieistniejącą dziś statua św. Jana Nepomucena na pierwszym planie. 9×12 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

117

Wielki ołtarz w kościele OO. Kapucynów w Sędziszowie. 9×12 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

118

Kościół św. Jana we Wrocławiu (z klasztorem OO. Kapucynów). $6,5 \times 9,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

119

„Przyjęcie do Tercjarstwa III Zakonu św. Franciszka”. $7,5 \times 11,5$ cm. Klisza kreskowa z drzeworytu. Projektował Walery Eliaz Radzikowski.

Reprodukcja: Nowy brewiarzyk s. 103.

120

„Członkowie Rady Głównej III zakonu św. Franciszka”. $7,5 \times 12$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 2:1938 nr 9 s. 128.

121

„Uczestnicy zjazdu delegatów kongregacji polskich III Zakonu św. Franciszka w Krakowie 1938 r.” $10 \times 6,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 2:1938 nr 7 s. 100.

122

„Widok szczytu Jasnej Góry podczas Kongresu Tercjarskiego [w r. 1939]”. 12×16 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 3:1939 nr 14/15 s. 101.

123

Poświęcenie sztandaru Trzeciego Zakonu przy kościele OO. Kapucynów w Krakowie w r. 1937. $19,5 \times 6$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 1:1937 nr 11 s. 121.

124

„Kółko amatorskie III Zakonu w Sędziszowie, które odegrało utwór sceniczny pod tyt. Nazarejczyk” 9×10 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 3:1939 nr 6 s. 86.

125

„Siostra Franciszka Antonina Helena z hr. Grocholskich hr. Janowa Brzozowska 1845—1922”. $10 \times 12,5$ cm. Klisza siatkowa z rysunku. Sygn.: „8. IX. [1]918 Kraków”.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 2:1938 nr 4 (Dodatek) s. 17.

126

O. Anatol Pytlik, prowincjał OO. Reformatów. $6 \times 7,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Wiad. tercj.* R. 13:1939 nr 2 s. 422.

127

„Konwent OO. Reformatów w Wieliczce podczas wizytacji O. Generała”. 7×5 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 3:1939 nr 5 s. 40.

128

„Matka Maria Małgorzata [Łucja Szewczyk], założycielka i pierwsza prze-

łożona generalna Zgrłomadzenia] Córek N. M. P. od Siedmiu Boleści czyli Serafitek” 5,5 × 7 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 1⁴. 1937 nr 4 s. 43.

129

Godło państwowe, Orzeł Polski w koronie. 6 × 6 cm. Klisza siatkowa z rysunku.

130

Gen. Jan Henryk Dąbrowski. 8 × 9 cm. Klisza siatkowa z portretu.
Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski]: Warszawa w 1794 r. Cz. 1, przed kartą tytułową.

131

„Hrabianka Cecylia Działyńska”. 11 × 15 cm. Klisza siatkowa z fotografii.
Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [E. Iwanowski]: Eu. Heleniusz [pseud.]: Listki wichrem do Krakowa z Ukrainy przyniesione. Wyd. 2. T. 1. Kraków 1901, po s. 270.

132

Bartosz Głowacki, 6,5 × 9,2 cm. Klisza siatkowa z rysunku.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski]: Warszawa w 1794 r. Cz. 2, przed kartą tytułową.

133

„Eustachy Heleniusz [E. Iwanowski] według portretu znajdującego się w Bibliotece Jagiellońskiej”. 10,5 × 14,5 cm. Klisza siatkowa z portretu.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski] X. Wacław z Sulgostowa [pseud.]: Przegląd 50-letniej pracy literackiej Eu[stache]go Heleniusza. Rzym 1902, przed kartą tytułową.

134

Jan Kiliński. 6 × 9 cm. Klisza siatkowa z portretu.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski]: Warszawa w 1794 r. Cz. 1, po s. 148.

135

Ks. Hugo Kołłątaj. 7,5 × 10 cm. Klisza siatkowa z portretu.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski]: Warszawa w 1794 r. Cz. 1, przed kartą tytułową.

136

Tadeusz Kościuszko. 5,5 × 9 cm. Klisza siatkowa z rysunku.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski]: Warszawa w 1794 r. Cz. 1, po s. 248.

137

Tadeusz Kościuszko. 8 × 11 cm. Klisza siatkowa z portretu.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski]: Warszawa w 1794 r. Cz. 2, przed kartą tytułową.

138

„Kajetan Kraszewski”. 10,5 × 13 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [E. Iwanowski] Eu. Heleniusz [pseud.]: Listki z Ukrainy. T. 3. Kraków 1902, po s. 202.

139

„Jacek Malczewski”. $6,5 \times 9$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 1: 1937 nr 3 s. 31.

140

Gen. Stanisław Mokronowski. 4×5 cm. Klisza siatkowa z portretu.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski]: Warszawa w 1794 r. Cz. 2, przed kartą tytułową.

141

Ignacy Potocki, marszałek Rady Nieustającej w r. 1778 i marszałek w. litewski w r. 1791. $8,2 \times 9$ cm. Klisza siatkowa z portretu.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski]: Warszawa w 1794 r. Cz. 2, przed kartą tytułową.

142

Wacław Rzewuski, hetman w. koronny, fundator klasztoru OO. Kapucynów w Olesku. $8,2 \times 12$ cm. Klisza siatkowa z portretu. 2 egzemplarze.

Reprodukcja: *Wiad. Prow. krak. Kapuc.* R. 2: 1939 nr 1 s. 21.

143

Seweryn Rzewuski, hetman w. koronny, fundator klasztoru OO. Kapucynów w Olesku. $9 \times 12,3$ cm. Klisza siatkowa z portretu.

144

„Leon Sapieha kanclerz wielki litewski”. $4,5 \times 8,5$ cm. Klisza kreskowa z drzeworytu.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: O. W. Nowakowski: O cudownym obrazie Matki Bożej w Białyniczach, po s. 24.

145

Książę Kazimierz Nestor Sapieha, generał artylerii. $8 \times 8,5$ cm. Klisza siatkowa z portretu.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski]: Warszawa w 1794 r. Cz. 2, przed kartą tytułową.

146

„Pomnik grobowy kanclerza Lwa Sapiehy”. $10,5 \times 14$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: O. W. Nowakowski: O cudownym obrazie Matki Bożej w Białyniczach, po s. 28.

147

„Konstanty Świdziński”. 10×13 cm. Klisza siatkowa z rysunku. Sygn.: „Rys. Klementyna Wasilewska. 1852 8 sierpnia”.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [E. Iwanowski] Eu. Heleniusz [pseud.]: Listki z Ukrainy. T. 3, po s. 290.

148

Poetka Anna Turowska na Placu Mariackim w Krakowie, wśród gołębi. 4,5 × 6 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: A. Turowska: *U kresu. Zbiorek poezji*. Kraków 1938, na karcie tytułowej.

149

Gen. Józef Zajączek. 8 × 8,5 cm. Klisza siatkowa z portretu.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski]: Warszawa w 1794 r. Cz. 2, przed kartą tytułową.

150

J. W. Zakrzewski, prezydent miasta Warszawy. 8 × 8,5 cm. Klisza siatkowa z portretu.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

Reprodukcja: [O. W. Nowakowski]: Warszawa w 1794 r. Cz. 2, przed kartą tytułową.

151

Portret damy. 10 × 13 cm. Klisza siatkowa z obrazu.

152

„Tryumf Eucharystii”. 15,5 × 9 cm. Klisza siatkowa z reprodukcji. 2 egzemplarze.

153

Monstrancja na kuli ziemskiej. Klisza wykonana z okazji XXXIV Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego w Budapeszcie. 10 × 15 cm. Klisza kreskowa z akwaforty. Sygn. z lewej: „B. G. 1938”.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 2:1938 nr 5 s. 71.

154

Kapucyn udziela błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem. 7 × 10,5 cm. Klisza siatkowa z obrazu.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 3:1939 nr 11 s. 81.

155

„Scena z misterium E. Oleskiej pt. Hołd Królowej na dziedzińcu zamkowym na Wawelu”. Misterium wykonano 17 lipca 1938 ku czci królowej Jadwigi. 13,5 × 10 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: *Pokój i Dobro*. R. 2:1938 nr 8 s. 112.

156

Tablica pamiątkowa ku czci Tadeusza Kościuszki na zewnętrznej ścianie kaplicy Loretańskiej przy kościele OO. Kapucynów w Krakowie. 8 × 13,5 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

Reprodukcja: [O. A. Wojnar]: *Polski Loreto* s. 60.

157

Zsyłka dzieci polskich do Rosji po upadku powstania listopadowego w r. 1832. 16 × 10 cm. Klisza siatkowa z drzeworytu.

Z kolekcji o. W. Nowakowskiego.

158

Zjazd Związku Haczowiaków w Haczowie w r. 1920. Dnia 12 lipca uczestnicy zjazdu złożyli wieniec różańcowy na mogiłach poległych w wojnie rodaków. O. Florian Janocha wygłosił kazanie. Klisza wykonana prawdopodobnie na podstawie rysunku o. Floriana. 14×10 cm. Klisza siatkowa z rysunku.

Z kolekcji o. Floriana Janochy.

Reprodukcja w formie druku ulotnego. — Por. O. K. Gadacz: Inwentarz Archiwum s. 97.

159

Husarz na tle zamku. $7 \times 4,5$ cm. Klisza siatkowa z rysunku.

160

Łuk Triumfalny w Paryżu. 6×6 cm. Klisza siatkowa z fotografii.

161

Krajobraz górski na tle Giewontu i smreka na pierwszym planie. Malował Wł. Barwicki. $5,5 \times 7,5$ cm. Klisza siatkowa z akwareli.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

162

Fragment krajobrazu leśnego z domkiem. Malował Wł. Barwicki. $5,5 \times 7,5$ cm. Klisza siatkowa z akwareli.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

163

Wierzba nad rzeką. Malował Wł. Barwicki. $5,5 \times 7,5$ cm. Klisza siatkowa z akwareli.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

164

Wiejski grajek na tle wsi. Malował Wł. Barwicki. $5,5 \times 7,5$ cm. Klisza siatkowa z akwareli.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

165

Ubogi w drodze. Malował Wł. Barwicki. $5,5 \times 7,5$ cm. Klisza siatkowa z akwareli.

Reprodukcja w formie karty pocztowej w okresie międzywojennym, APK.

166

„Adoracja Najświętszego Sakramentu”. Okładka do broszurki. 11×15 cm. Klisza kreskowa z rysunku. 2 egzemplarze.

167

Okładka do książki: M. Dynowska: *Po złote runo*. Kraków 1939. $14,5 \times 20$ cm. Klisza siatkowa z rysunku.

Z kolekcji redakcji *Pokój i Dobro*.

168

Okładka do czasopisma pt. *Skarb wierzących*. $10,5 \times 16$ cm. Klisza kreskowa z drzeworytu.

Reprodukcja: *Skarb wierzących*. Miesięcznik eucharystyczny. Red. i wyd. ks. Mateusz Jeż. Kraków. R. 1:1914.

169

Winiетка na okładkę pracy o Floriana Janochy pt. *Stuletnia rocznica w Rozwadowie nad Sanem*. Kraków 1897. $8,5 \times 12,5$ cm. Klisza siatkowa z fotografii.

170

Ex libris P.P. Capuccinorum Cracoviae". W formie pieczęci, w otoku napis, w zwierciadle kościół OO. Kapucynów w Krakowie. 4×5 cm. Klisza kreskowa z drzeworytu. Projektował Jerzy Werner z Krakowa.

171

„Ex libris P.P. Capuccinorum Cracoviae". Wykonany na tle figury Matki Bożej Łaskawej, stojącej niegdyś u wylotu ul. Kapucyńskiej w Krakowie a przeniesionej przez Niemców w czasie okupacji na Planty. $6,5 \times 11,5$ cm. Klisza kreskowa z rysunku. Projektował Jerzy Werner z Krakowa.

172

Komplet inicjałów na tle kwiatów, wykonanych prawdopodobnie do rysunków S. Wyspiańskiego. Informacja o mgra Alojzego Wojnara, b. redaktora czasopisma *Pokój i Dobro* i zarazem dyrektora drukarni OO. Kapucynów w Krakowie. $4,5 \times 5$ cm. Klisza kreskowa z rysunku.

173

Komplet inicjałów w liczbie 24. 2×2 cm. Klisza kreskowa z rysunku. Uwagi jak pod nr 172.

II. ZBIORY SZTUKI KLASZTORU W KROŚNIE

1. OBRAZY SZTALUGOWE I GRAFIKA

Cmentarz kościelny

1

Stacje Drogi Krzyżowej, na cmentarzu kościelnym, 74×102 cm, miedziana blacha, olej. Opis pierwszej stacji: z lewej strony, na kamiennym tronie o czterech stopniach, Piłat Poncki w białej todze; z prawej Jezus w cierniowej koronie, w purpurowym płaszczu zarzuconym na ramiona, z białą przepaską na biodrach, z rękami skrępowanymi sznurem, z kijem w prawej ręce, pokazany tłumom żydowskiemu przez dwóch żołnierzy. Na tle pałacu z kolumnami, kolorystyka piaskowa. Wykonane w r. 1930 przez art. mal. Wł. Barwickiego, odnowione w l. 1960/61 przez Wiktora Inglinga z Warszawy.

Fundatorzy podpisani pod każdą stacją:

1. „Fund.: Najprzew. Ks. Biskup Anatol Nowak — Przemyśl”.
2. „Fund.: Ks. Kan. Tytus Mermon — Luteza.
Ks. Kan. Michał Nowakowski — Krosno”.
3. „Fund.: Famil[ia] Jaraczów — Krosno.
P. Aniela Zaubkowa — Krosno”.
4. „Fund.: „Prezydium i Rada Miejska — Krosno.
PP. Janowie Zygmuntowiczowie — Krosno”.
5. „Fund.: P. Maria Orpiszewska — Krościenko Wyżne.
PP. Apolonia, Ignacy, Agnieszka Nowakowie — Krosno”.
6. „Fund.: Tomasz i Agnieszka Uklejowie — Krosno”.
7. „Fund.: PP. Tadeuszowie Kapkowie — Krosno.
PP. Wiktorowie Kapkowie — Lwów”.
8. „Fund.: PP. Antoniowie Jamrogowie — Ameryka.
PP. Janowie Bagieńscy — Ameryka”.
9. „Fund.: P. Włodzimierz Leniek — Krosno.
P. Waleria Lenikowa — Krosno”.
10. „Fund.: PP. Stanisławowie Bergmanowie — Krosno.
P. Helena Kwolek — Ameryka”.
11. „Fund.: P. Jan Zajdel
P. Andrzej Gorczyca — Ameryka”.
12. „Fund.: Trzeci zakon ś. o. Franc[iszka] — Krosno”.
13. „Fund.: Julia Dudkowa — Krosno”.
14. „Fund.: P. Helena Gruszecka — Krosno”.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, IV s. 5—6, 13, 16.— Każda stacja kosztowała 150 zł.

Kościół

2

Najświętsze Serce Jezusowe, w wielkim ołtarzu, 44,5 × 66 cm, płótno, olej. W owalu popiersie Chrystusa, z rudymi włosami, w brązowej szacie i niebieskim płaszczu, który obydwoma rękami wskazuje gorejące Serce. Tło żółte. Podarowany przez OO. Jezuitów ze Starej Wsi w r. 1873.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 114: „Notandum venit, devotionem erga SS. Cor Iesu, imprimis in ipso festo expositione et concione, et in qualibet 1a mensis feria VI cum imagine a PP. Iesuitis donata, in altari collocata, ad nostram ecclesiam hoc anno introductam esse extitit”.

3

Obraz św. Franciszka, w pierwszym ołtarzu z prawej strony nawy, 176 × 230 cm, płótno, olej. Z prawej strony klęczy święty na stopniach ołtarza, w kapucyńskim brązowym habicie; z lewej ponad ołtarzem w chmurach objawiony Chrystus w czerwonej szacie i z krzyżem, wspartym o lewe ramię, oraz Matka Boska w niebieskiej sukni. Ponad nimi grupa aniołków sypiących róże, które spadają przed świętym na stopnie ołtarza. Malował Jan Tabiński w r. 1897; cena 120 złr.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 139: Nowy ołtarz dębowy wykonał Stanisław Janik z Krosna za 500 złr.

4

Św. Józef z Dzieciątkiem, na predelli ołtarza św. Franciszka, 57,5 × 79 cm, płótno, olej. Święty *en face*, z siwą brodą i takimi włosami, obejmuje Dzie-

ciątko obiera rękami, które złożyło swoją główkę na jego lewym ramieniu, prawą ręką objęło go za prawe ramię a lewą złożyło na jego sercu. Szaty świętego brązowe, Dzieciątka Jezus niebieskie. Wokoło głów aureole. Malował J. Jarosiewicz z Krosna w r. 1923; pozował o. Władysław Zajac, kapucyn.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, III s. 146. — Obraz został umieszczony w ołtarzu w wigilię nabożeństwa marcowego ku czci św. Józefa. Dar malarza.

5

Św. Paweł apostoł, w zwieńczeniu ołtarza św. Franciszka, 86 × 117 cm w świetle ram, płótno, olej. Święty w owalu, z rudą brodą, w białej szacie, w prawej ręce trzyma laskę podróżną, w lewej księgę. Tło ciemnoniebieskie. Pocz. XIX w.

Bibliografia: AKKR, rkps 3, 12: Inwentarz z r. 1821 k. 141, 145; Inwentarz z r. 1829 k. 150, 158v, 182v.

6

Obraz św. Feliksa z Cantalice, kapucyna, w drugim ołtarzu z prawej strony nawy, 176 × 230 cm, płótno, olej. Święty klęczy na stopniach ołtarza, w brązowym habicie kapucyńskim, z siwą brodą i takimi włosami, z rękami złożonymi na piersiach na krzyż. Na ołtarzu, z lewej strony objawione Dzieciątka Jezus wśród chmur, z wyciągniętymi rączkami w kierunku świętego. Z lewej, w dole dwaj aniołowie, jeden z białą lilią w dłoni. Wokoło Jezusa, na tle błękitu, uskrzydłone główki aniołków. Tło brązowe. Malował Jan Tabiński w r. 1899, za 230 fl.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 144: Nowy ołtarz wykonał Władysław Janik z Krosna za 550 fl.

7

Św. Juda Tadeusz, na predelli ołtarza św. Feliksa, 49 × 82 cm, płótno, olej. Święty, z rudą brodą i takimi włosami, w ciemnoczerwonej sukni, trzyma w obu dłoniach atrybut ikonograficzny, a mianowicie w owalu wizerunek Chrystusa. Aureola biaława, tło ciemnozielone. Malowała Jadwiga Rymarówna w r. 1961.

8

Św. Florian, w zwieńczeniu ołtarza św. Feliksa, 86 × 117 cm w świetle ram, płótno, olej. Pierwsza poł. XIX w.

Bibliografia: AKKR, rkps 3, 12: Inwentarz z r. 1821 k. 141, 145, Inwentarz z r. 1829 k. 150, 158v, 182v.

9

Obraz Niepokalanego Poczęcia N. M. Panny, w pierwszym ołtarzu z lewej strony nawy, 176 × 230 cm, płótno, olej. Kopia obrazu Murilla. Madonna w pozycji frontalnej, stojąca na półksiężycu, trzyma ręce złożone na piersiach, w białej sukni i błękitnym płaszczu, w jasnozielonej aureoli; wokoło postaci uskrzydłone główki aniołków. Malował Jan Kruszyński w r. 1859; poprawił Ignacy Sroczyński z Dynowa w r. 1864; odnowił Jan Tabiński w r. 1897.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 64. — Jan Kruszyński, malarz ze Lwowa, został polecony trzykrotnie przez prowincjała Bernadynów. Wykonał on do kościoła Kapucynów cztery obrazy ołtarzowe za 200 zlr. Tamże s. 83, 139.

10

Boże Miłosierdzie, na predelli ołtarza Niepokalanego Poczęcia N. M. Panny, 49 × 70 cm, płótno, olej. Pan Jezus w białej szacie, prawa ręka uniesiona

w górę gestem błogosławieństwa, lewa wskazuje na gorejące Serce, z którego wypływają białoczerwone promienie. Na tle kwitnącej łąki, z lewej strony ruiny zamku w Odrzykoniu, z prawej klasztor OO. Kapucynów w Krośnie. Tło ciemnoniebieskie. Malowała Zofia Rudzka z Krakowa w r. 1950.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, IV pod dniem 20. IV. 1952.

11

Św. Piotr, w zwieńczeniu ołtarza Niepokalanego Poczęcia N. M. P., 86 × 117 cm w świetle ram, płótno, olej. Święty w owalu, z siwą brodą, w niebieskiej szacie i brązowym płaszczu, prawą ręką wskazuje księgę Ewangelii, lewą złożył na sercu. Tło ciemnoniebieskie. Początek XIX w.

Bibliografia: AKKR, rkps nr 3, 12: Inwentarz z r. 1821 k. 141, 145; Inwentarz z r. 1829 k. 150, 158v, 182v.

12

Obraz św. Antoniego Padewskiego, w drugim ołtarzu z lewej strony nawy, 176 × 230 cm, płótno, olej. Święty w pozycji frontalnej, stojący w środku obrazu, z Dzieciątkiem Jezus siedzącym na księdze na prawej ręce, lewa wyciągnięta w stronę grupy chorych, którzy z obu stron otaczają go prosząc o łaskę zdrowia. W górze ponad świętym, w obłokach z chmur, widać czterech aniołów; jeden z nich trzyma lilię, atrybut ikonograficzny świętego. Scena przedstawiona na tle szerokiego okna, przez które widoczne zielone wody jeziora z dwiema żaglówkami. Na dalszym planie góry i niebieski firmament pokryty chmurami. Malował Jan Tabiński w r. 1899, za cenę 115 zł. Obraz jest kopią płótna św. Antoniego z Oleska (dziś Sędziszów nr 3).

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 144: Ołtarz św. Antoniego wykonał Władysław Janik z Krosna za 550 zł.

13

Św. Teresa od Dzieciątka Jezus, na predelli ołtarza św. Antoniego, 52 × 74 cm, płótno, olej. Półpostać, w habitie brązowym i białym płaszczu oraz w niebieskim kornecie. W obu rękach trzyma na sercu atrybut ikonograficzny — krucyfiks ozdobiony różami. Pierwsza poł. XX w.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, IV pod dniem 23. IV. 1952.

14

Św. Maria Magdalena, w zwieńczeniu ołtarza św. Antoniego, 86 × 117 cm w świetle ram, płótno, olej. Święta w pozycji klęczącej, z długimi blond włosami spadającymi na barki i plecy, w białej sukni i niebieskim płaszczu, zatopiona w rozmyślaniu. Przed nią pulpit z otwartą księgą i krzyżem. Pierwsza poł. XIX w.

Bibliografia: AKKR, rkps 3, 12: Inwentarz z r. 1821 k. 141, 145; Inwentarz z r. 1829 k. 150, 158v, 182v.

15

Stacje Drogi Krzyżowej w kościele, 40 × 62 cm, płótno, olej. Opis pierwszej stacji: z prawej strony, pod kolumną, Poncki Piłat w białej tunice i purpurowej todzie umywa ręce; z lewej Jezus ze skrępowanymi rękami, w szkarłatnej sukni i niebieskim płaszczu, prowadzony przez dwóch żołnierzy. Sygn. z prawej strony, u dołu: „da Luigi Morgari”; jest to zapewne kopia w. w. artysty. Z lewej strony, u dołu w kole, inicjały „RAS”. Stacje te zakupił okazyjnie w r. 1932 w Krakowie o. Alfons Wieczorek, gwardian klasztoru,

za 100 zł. Dawne stacje Drogi Krzyżowej były wykonane na ścianach a przy malowaniu kościoła zostały one zdrapane i zamalowane.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, IV s. 26.

16

Obraz Matki Bożej Nieustającej Pomocy, w kaplicy Matki Bożej, 41 × 52 cm, deska, olej. Madonna z Dzieciątkiem na lewej ręce, w złotych koronach, na tle złotym. Kopia. Zakupił go w Krakowie o. Kazimierz Niczyński w r. 1963. Fundacja Anny Gazda z Krosna.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, V s. 43.

17

Św. Konrad z Parznam, kapucyn, w chórze zakonnym, 37 × 51 cm, deska, olej. Popiersie świętego, z siwą brodą i takimi włosami, w pozycji bocznej w prawo; w obu rękach trzyma i kontempluje krucyfiks — atrybut ikonograficzny; aureola zaznaczona złotym kołem. Tło jasnobrazowe i żółte. Pierwsza poł. XX w.

18

Obraz „Ecce Homo”, w skarbcu kościelnym, 64 × 77 cm, płótno, olej. Popiersie Chrystusa z cierniową koroną, z czarnymi włosami, spływającymi na barki i plecy, z czarną brodą. Wokoło głowy świetlna aureola lekko zarysowana. Tło jasnogranatowe. Sygn. z prawej strony, u dołu: „S. Somnicz(?). Kop. 1953”.

19

Chrystus leżący w grobie, w skarbcu kościelnym, 145 × 82 cm, płótno, olej. Wsparty jest głową o kamień, w jasnożółtej aureoli, z białą opaską na biodrach, prawa ręka na biodrach, lewa odrzucona w bok, z białą przepaską na biodrach. Na nogach gałązki palmy, symbol męczeńskiej śmierci. Tło ciemnogranatowe. Dublowany. XIX w.

20

Św. Feliks z Cantalice, na jednej stronie feretronu, 39 × 55 cm, blacha, olej. Święty w pozycji frontalnej, stojącej, z siwą brodą i takimi włosami, w brązowym habicie, z Dzieciątkiem Jezus na lewej ręce. Dzieciątko w różowej sukience, w lewej trzyma krzyż. W aureolach. Z prawej strony kosz z marchwią i ziemniakami oraz łopata. Na dalszym planie wieża kościelna; z lewej strony w niszy Madonna z Dzieciątkiem na prawej ręce; poniżej słoneczniki i kwiaty. XX w.

21

Św. Elżbieta, księżna heska i turyńska, na drugiej stronie feretronu, 39 × 55 cm, blacha, olej. Półpostać w jasnoczerwonej sukni i jasnioletowym płaszczu z żółtą podszewką, z białą narzutą na głowie, w złotej koronie. W obu rękach trzyma przed sobą kosz z czerwonymi różami. Tło szare. XX w.

22

Matka Boża Różańcowa, na pierwszej stronie feretronu, 39 × 55 cm, blacha, olej. Tronująca, na zaplecku tronu wieniec z białoczerwonych róż, z Dzieciątkiem Jezus na lewej ręce, w złotych aureolach. W różowej sukni, ciemnoniebieskim płaszczu i białej chustce. Dzieciątko w białej sukience. Madonna prawą ręką wręcza różaniec św. Dominikowi, który klęczy przed tronem z lewej strony i wyciąga do Matki Bożej obie ręce; Dzieciątko błogosławi

prawą rączką, a lewą daje różaniec św. Katarzynie ze Sieny. Pierwsza poł. XX w.

23

Św. Franciszek Seraficki, na drugiej stronie feretronu, 39 × 55 cm, blacha, olej. Półpostać świętego, w brązowym habicie, z tonsurą, z brodą, w prawej ręce krzyż, który kontempluje, lewa ręka złożona na sercu. Aureola złota. Tło niebieskoszare. Pierwsza poł. XX w.

24

Św. Teresa od Dzieciątka Jezus, na froncie pierwszej chorągwi, 32 × 45 cm, płótno, olej. Popiersie, *en face*, ręce skrzyżowane na piersiach, w prawej ręce krzyż i bukiet białozłotoczerwonych róż. Tło zielone. Pierwsza poł. XX w.

25

Św. Stanisław Kostka, na odwrocie pierwszej chorągwi, 32 × 45 cm, płótno, olej. Półpostać z rękami złożonymi do modlitwy, w czarnym ubraniu. Tło złote. Pierwsza poł. XX w.

26

Św. Franciszek Seraficki, na froncie drugiej chorągwi, 37 × 47 cm, płótno, olej. Kopia obrazu Murilla. Pierwsza poł. XX w.

27

Najświętsze Serce Jezusowe, na odwrocie drugiej chorągwi, 37 × 47 cm, płótno, olej. Chrystus w purpurowej szacie i niebieskim płaszczu, z gorejącym Sercem. Wokoło, na białozłotym tle, uskrzydłone główki aniołków. Pierwsza poł. XX w.

28

Najsłodsze Serce Marii, na froncie trzeciej chorągwi, 39 × 48 cm, płótno, olej. Madonna w purpurowej sukni, niebieskim płaszczu, jasnoblękitnej chustce, lewą ręką wskazuje płonące Serce. Wokoło uskrzydłone główki aniołków. Tło jasnozłote. Sygn. po lewej stronie, w dole, kółkiem z inicjałami w środku, „RAS”. Pierwsza poł. XX w.

29

Pan Jezus jako Dobry Pasterz, na odwrocie trzeciej chorągwi, 39 × 48 cm, płótno, olej. Jezus w pozycji siedzącej, w dziecięcym wieku, przytula do siebie białą owieczkę. W prawej rączce trzyma krzyż z białą szarfą, na której znajduje się napis: „ECCE AGNUS DEI”. Na dalszym planie krajobraz z górami. Tło niebieskie. Pierwsza poł. XX w.

30

Św. Jan Nepomucen, na froncie czwartej chorągwi, 38 × 47 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej stojącej, z rudą brodą, w czarnym birecie, białej komży, fioletowej stule, czarnej sutannie, z prawą ręką na sercu, w lewej trzyma krucyfiks i palmę męczeńską, swoje atrybuty ikonograficzne. Tło zielone. Pierwsza poł. XX w.

31

Niepokalane Poczęcie N. M. Panny, na odwrocie czwartej chorągwi, 38 × 47 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, stojącej, w złotej koronie, w białej sukni i błękitnym płaszczu, z rozłożonych rąk płyną strumienie

promieni, stoi na kuli ziemskiej, deptając węża. Wokoło napis: „O Maria concepita senza peccato pregate per noi che ricorriamo a voi”. Pierwsza poł. XX w.

Parter

32

Matka Boza Różańcowa, 69 × 89 cm, płótno, olej. W owalu Matka Boska, w pozycji siedzącej, z Dzieciątkiem Jezus, które stoi na jej lewym kolanie, w koronach. Madonna prawą ręką wręcza różaniec św. Dominikowi klęczącemu u jej stóp z lewej strony a Dzieciątko lewą rączką daje różaniec św. Katarzynie ze Sieny, klęczącej z prawej strony. Św. Dominik trzyma w prawej ręce wysoki krzyż. Wokoło owalu znajduje się 15 kół, w których umieszczono tajemnice różańcowe. W czterech narożnikach obrazu białe, stylizowane liście na tle czerwonym. Kolorystyka różowoniebieska i żółtoczarna na tle szarofioletowym. Druga poł. XIX w.

33

Św. Ludwik, 61 × 79 cm, płótno, olej. Półpostać świętego w koronie, płaszczu królewskim, w pozycji klęczącej przy pulpicie, z rękami złożonymi do modlitwy, na pulpicie cierniowa korona. Obraz utrzymany w kolorach biało-czerwonych. Druga poł. XIX w.

34

Św. Katarzyna ze Sieny, 63 × 83 cm, płótno, olej. W białym habicie, w cierniowej koronie na głowie, ręce ze stygmatami złożone na krzyż na piersiach, z lewej widoczny krzyż. Tło szarobrazowe. Druga poł. XIX w.

35

Św. Weronika Giuliani, kapucynka, 79 × 96 cm, płótno, olej. Z rękami złożonymi do modlitwy, z prawej strony widoczny krzyż w cierniowej koronie, na prawej ręce stygmat. Tło niebieskie i ciemnobrazowe. Sygn. na odwrocie, u góry, z prawej strony: „P. Jos[eph] Cap. 1881 pin[xit]”.

36

Św. Rodzina, 71 × 107 cm, deska, olej. Z lewej strony św. Józef z białą lilią w prawej ręce; z prawej Matka Boska w pozycji siedzącej, z Dzieciątkiem Jezus na kolanach, pochylona nad nim. Do św. Józefa pozował prawdopodobnie o. Józef Krzysikiewicz, kapucyn. Św. Józef w niebieskiej szacie i czerwonym płaszczu, Madonna w czerwonej sukni, Dzieciątko w białej sukience. Druga poł. XIX w.

37

Niepokalanie Poczęta N. M. Panna, 135 × 222,5 cm w świetle ram, płótno, olej. Madonna w pozycji frontalnej, w czerwonej sukni i niebieskim płaszczu, w zielonkawej chusteczce. Stoi na kuli ziemskiej, jedną stopą wsparta o półksiężyc a drugą deptając węża. Wokoło głowy korona z gwiazd dwunastu. Z prawej strony, w górze Duch św. w postaci gołębiczy zsyła na Marię strumienie łask. W górze, z lewej dwie uskrzydłone główki aniołków, w dole po lewej dwa anioły, a z prawej anioł z białą lilią. Tło żółtobrazowe. Obraz ołtarzowy. Druga poł. XIX w. (?)

Bibliografia: AKKR, rkps 3, 12: Inwentarz z r. 1821 k. 141, 145; Inwentarz z r. 1829 k. 149, 157v, 181v.

38

Św. Roch, 138 × 241 cm, płótno, olej. Święty w pozycji frontalnej, klęczy na lewym kolanie, w czarnej szacie, z prawą ręką na sercu, a w lewej trzyma laskę pielgrzymią i czarny kapelusz, obok pies. Anioł towarzyszy świętemu, trzymając w ręku tabliczkę z napisem: „ERIS IN PESTE PATRONUS”, a Chrystus z lewej wskazuje im drogę. Poniżej grupa chorych na zarazę wyciąga ręce ku świętemu z prośbą o ratunek. Obraz ołtarzowy. Pierwsza poł. XIX w.

Bibliografia: AKKR, rkps 3, 12: Inwentarz z r. 1821 k. 141, 145; Inwentarz z r. 1829 k. 149, 157v. — AKKR, rkps CCC, II s. 144: w r. 1899 odnowił J. Tabiński oraz św. Rocha. — Ks. W. S[arna] (Kościół i klasztor s. 14) wymienia ołtarz św. Rocha jako pierwszy po prawej stronie wielkiego ołtarza. — J. Ross (Zabytki sztuki Krosna. W: *Ilustrowana monografia powiatu krośnieńskiego*. Krosno 1957 s. 147) podaje, za ks. Sarną, że wykonanie obrazu św. Rocha przypisuje się A. Kucharskiemu.

39

Niepokalane Poczęcie N. M. Panny, 139,5 × 239 cm w świetle ram, płótno, olej. Madonna w pozycji frontalnej, z rękami złożonymi do modlitwy, w czerwonej sukni i niebieskim płaszczu, wokoło głowy aureola z gwiazd dwunastu. Stoi na kuli ziemskiej, wspierając się jedną stopą o półksiężyc, a drugą deptąc węza. Ponad głową gołębica, symbolizująca Ducha św. Wokoło putta, z lewej jeden z białą lilią z prawej anioł z różami. Obraz ołtarzowy z kościoła; ukoronowany metalową koroną, wysadzaną kolorowymi koralami; wykonany prawdopodobnie przez Jana Kruszyńskiego ze Lwowa w r. 1859. Druga poł. XIX w.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 64, 83. W r. 1864 obraz został poprawiony przez Ignacego Sroczyńskiego ze Lwowa.

40

Św. Hubert, 93,5 × 140 cm, płótno, olej. Na tle lasu, na polanie, klęczy na prawym kolanie święty w brązowym ubraniu, z oszczepem w prawej ręce i kuszą w lewej, na pasku zwisa róg myśliwski, z lewej widoczny pies. Święty wpatrzony w jelenia z jaśniejącym krzyżem wśród rogów. Na górnej ramie napis: „Św. HUBERT”, na dolnej: „1947. Fundacja: Pracowników Nadleśnictwa Państ[wowego] Krosno”. Z lewej, u dołu sygn.: „St. Kochanek. R. 1947”.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, IV pod datą 9 listopada 1947 r. zamieszczona notatka, że głównym inicjatorem uroczystości ku czci patrona myśliwych był inż. Edward Kwiatek.

41

Św. Franciszek Seraficki, 148 × 211 cm, płótno, olej. Święty w brązowym habicie kapucyńskim, w pozycji frontalnej, z rękami wzniesionymi w górę, ze stygmatów tryskają promienie. Stygmaty widoczne również na prawym boku i bosych nogach. Nad świętym fragment poprzecznej belki krzyżowej. Tło brązowogranatowe. Wykonany prawdopodobnie przez Jana Kruszyńskiego. II poł. XIX w.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 64, s. 83. Obraz poprawiony przez Ignacego Sroczyńskiego w r. 1864.

42

Św. Franciszek przyjmujący św. Ludwika i św. Elżbietę do trzeciego zakonu, 118 × 157 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, w habicie, w lewej

ręce trzyma książkę (reguła zakonna), prawą rozdaje je wiernym zgromadzonym wokoło siebie. Tło jasno- i ciemnobrazowe. Na odwrocie sygn.: „P. Jos[eph] Cap. 1871 pinxit”.

43

Serce Pana Jezusa, 78 × 96 cm, płótno, olej. Półpostać Pana Jezusa w jasnoczerwonej szacie i niebieskim płaszczu, obiema rękami wskazuje gorejące Serce. Na odwrocie sygn.: „P. Jos[eph] Cap. 1880 pinx.”

44

Pan Jezus z Jawnogrzesznica, 131 × 154 cm, płótno, olej. Chrystus w pozycji frontalnej, w czerwonej szacie i niebieskim płaszczu; Jawnogrzesznica z prawej a grupa Żydów z lewej strony, na tle murów w kolorze piaskowobrazowym. Pierwsza poł. XIX w.

45

Ukrzyżowanie, 64 × 99 cm, deska, olej. Trzy Marie pod krzyżem; jedna klęczy u stóp krzyża z lewej strony, pozostałe dwie z prawej strony w pozycji stojącej. Pod krzyżem czaszka i amfora. Druga poł. XVIII w.

46

Kopia cudownego obrazu Pana Jezusa z Milatyna, 52 × 80 cm, płótno, olej. Ukrzyżowanie. U dołu napis: „O mój cudowny w Milatynie Boże. Niech mie Twa łaska w potrzebie wspomóże”. Druga poł. XVIII w.

47

Pejzaż na tle rozlewisk i brzoź, 41 × 33 cm, dykta, olej. Sygn.: „S. K. 1924”.

48

Pejzaż wiejski, 54 × 39 cm, dykta, olej. Sygn.: „S. K. 1925”.

Refektarz

49

Św. Łukasz Ewangelista, 97 × 143,5 cm, płótno, olej. Półpostać świętego w ciemnoniebieskiej tunice i czerwonym płaszczu, w prawej ręce trzyma księgę z napisem: „EVANGELIUM”, w lewej obraz z Madonną; poniżej obrazu paleta z farbami i pędzłami. Z lewej strony atrybut ikonograficzny świętego — głowa wołu. Tło ciemnobrazowe. Sygn. u dołu, z prawej strony i na odwrocie: „M. Rogowski m[alował] [1]858 r. w Krakowie”.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 61: „Junius 1858. Hoc mense a Cracovia per D. Michaellem Rogowski artistam pictorem 4 imagines Evangelistarum confectae ad nostram ecclesiam accesserunt, constant 58 fl. C.M. seu in argento, quos P. Jos[eph] Def[init]or e sua eleemosyna solvit et conduxit”. — AKKR, rkps CCC, II s. 144: obrazy czterech ewangelistów nad konfesjonalami odnowił w r. 1899 prawdopodobnie Jan Tabiński. — AKKR, rkps CCC, III s. 180: Stanisław Bergman odnowił obrazy w r. 1928. — O. K. G a d a c z: Inwentarz Archiwum s. 156.

50

Św. Marek Ewangelista, 97 × 143,5 cm, płótno, olej. Półpostać świętego w pozycji frontalnej, z głową w lewo, z siwą brodą, w czerwonej szacie i białym płaszczu zarzuconym na głowę; w prawej ręce trzyma gęsie pióro, lewa złożona na księdze Ewangelii. Z lewej strony atrybut ikonograficzny

świętego — głowa lwa. Tło ciemnobrązowe. Sygn. u dołu, w środku: „M. Rogowski m. w Krakowie 1858 r.”.

Bibliografia — zob. nr 49.

51

Św. Mateusz Ewangelista, 97 × 143,5 cm, płótno, olej. Półpostać świętego w pozycji bocznej w prawo, z czarną brodą; prawa ręka wsparta o księgę Ewangelii, głowa wsparta na lewej ręce; przed nim na stoliku kalamarz z gęsim piórem, z prawej atrybut świętego — symbol człowieka. Tło ciemnobrązowe. Sygn. u dołu, z prawej: „Michał Rogowski malował w Krakowie [1]858 r.”.

Bibliografia — zob. nr 49.

52

Św. Jan Apostoł, 97 × 143,5 cm, płótno, olej. Półpostać świętego w pozycji bocznej w prawo, głowa *en face*, w jasnych blond włosach, rozpuszczonych na plecy i barki, w ciemnoniebieskiej tunice i purpurowym płaszczu, obie ręce trzyma na pergaminie z polskim tekstem Ewangelii: „Na początku było Słowo...”. Powyżej pergaminu czasza kielicha z wężem a z lewej, u góry atrybut ikonograficzny świętego — orzeł z piórem gęsim w dziobie. Tło ciemnobrązowe i granatowe. Sygn. u dołu, z prawej: „Michał Rogowski malował w Krakowie 1858 r.”.

Bibliografia — zob. nr 49.

53

Ostatnia Wieczerza, 258 × 101 cm, płótno, olej. Kopia Leonarda da Vinci. Wykonana przez J. Jarosiewicza, prof. Szkoły Tkackiej w Krośnie w r. 1915. Dar matki profesora.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, III s. 28.

54

Portret o. Beniamina Szymańskiego, biskupa podlaskiego, 69 × 96,5 cm, płótno, olej. Biskup w komży, w fioletowym mucecie, w purpurowej piusce, z biretem w prawej ręce, z czarną brodą, na piersiach krzyż biskupi. Tło ciemnobrązowe. U góry, z prawej napis: „J.R.P. Benjam[inus] Cap. Epi[iscop]us Podl[achiensis]. A. 1858”. Druga poł. XIX w.

55

Ogłoszenie dogmatu Niepokalanego Poczęcia N. M. Panny, 73 × 98 cm, płótno, olej. Maria w pozycji frontальной, z rękami rozłożonymi, w białej sukni i błękitnym płaszczu, stoi w chmurach na półksiężycu, w otoczeniu aniołów, a wśród nich Michał Archanioł; u dołu, w wieńcu z kwiatów, napis: „Marya Niepokalanie Poczęta”; z prawej klęczy Pius IX z bullą ogłaszającą dogmat, z lewej starzec. Tło niebiesko- i złotoszare. Druga poł. XIX w.

56

Portret młodego mężczyzny z nartami, 73 × 98 cm, płótno, olej. Półpostać w pozycji frontальной, *en face*, w ciemnooliwkowym ubraniu, w brązowym płaszczu zarzuconym na ramiona; w prawej ręce trzyma narciarskie drążki, w lewej narty. Tło jasne. Sygn. u dołu, z lewej: „Matylda Meleniewska Kraków 1916”.

U w a g a: Na portret ten nałożono płótno nr 55.

57

Kapucyn w kajdanach, 73 × 93 cm, płótno, olej. Półpostać, w lewej ręce trzyma krzyżyk, prawa oparta na brewiarzu. Tło ciemnobrązowe. W górnym, lewym rogu mało czytelny napis: „P. Tom. a Jesu miser[...]”. Może jest to o. Tomasz a Calangianus, zamordowany przez Żydów w Damaszku w r. 1840. Por. Lex. Cap. szp. 1695—1696. Sygn. na odwrocie: „P. Jos[eph] Cap. pinx”.

I piętro

58

Matka Boska z Dzieciątkiem, 78,5 × 108 cm, płótno, olej. Z lewej strony prawdopodobnie św. Jan, a obok napis: „Ecce Agnus Dei qui”. U góry, z lewej napis: „Ego dormio et cor meum vigilat”. W górze, z prawej czerwona kotara, u dołu liczne kwiaty. Pierwsza poł. XIX w.

59

Św. Hieronim(?) pustelnik, 80 × 101 cm, płótno, olej. Półpostać świętego, w pozycji bocznej w lewo, w białym habicie, z brodą, wpatrzona w trąbę z lewej strony, skąd bije smuga światła; w prawej ręce otwarta księga, z lewej czaszka. Tło ciemnoniebieskie i brązowe. Sygn. na odwrocie „P. Jos[eph] Cap. 1880 pin[xit]”.

60

Bł. Czesław, dominikanin, 45,5 × 61 cm, papier, akwarela. Półpostać świętego, z białą lilią w prawej ręce i kulą gorejącą w lewej. Tło niebieskoszare. Sygn. „Kraków 28. I”. Pierwsza poł. XX w.

61

Portret o. Czesława Szubera, kapucyna, 55 × 70,5 cm, płótno, olej. Półpostać w pozycji siedzącej, trzy czwarte w prawo, z brewiarzem w prawej ręce. Sygn.: „Mal. J. Rymarówna. Kraków 1927”.

62

Św. Antoni Padewski, 110 × 192 cm, płótno, olej. Święty klęczy w pozycji bocznej w prawo przed pulpitem, na którym na księdze stoi objawione Dziecię Jezus. Święty obejmuje je obiema rękami. Z boku flakon z białymi liliami. Ponad sceną dwa putta. U dołu, z lewej dwie tarcze herbowe z herbami Junosza i Zaremba oraz napis: „Fundatio D.D. Olgae de Bielawski Piotrowska et Venceslai Piotrowski Anno Domini MCMXXXVII. Die undecima Julii”. Sygn. z prawej, u dołu. „T. Korpala”. Tło żółtoniebieskie i brązowe. Pochodzi z kościoła OO. Kapucynów z Drohobycza.

63

Nastrojowy wieczór, 70,5 × 52 cm, płótno, olej. Oratorium zakonne, z prawej strony oświetlony pulpit z otwartą księgą, z lewej grający skrzypek; przez duże otwarte gotyckie okno spogląda na pejzaż z księżycem w pełni dwóch mnichów z brodami i w białych habitach. Druga poł. XIX w.

64

Ministrowie generalni Zakonu św. Franciszka, miedzioryty o wym. 11 × 16,5 cm, nalepione na płótnie o wym. 148,5 × 79 cm, w liczbie 1—44.

65

Dalszy ciąg poprzedniej serii. Od numeru 45 do 86. Od nr 50 zaczynają się „Vicarii et ministri generales O.F.M. Capuccinorum”. Wymiary płótna: 148 × 81 cm. Nr 45: Bernardinus a Cherio Prati (1513); nr 86: Augustinus a Tisana Morossi (1702).

66

Dalszy ciąg poprzedniej serii. Od numeru 87 do 120. Nr 87: Bernardinus a Salutiis Genola (1709); nr 120: Donatus a Welle (1938). Wymiary płótna 148 × 81 cm.

Bibliografia: Lex. cap. szp. 793. — Hierarchia seraphica Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum (wyd. w Rzymie w r. 1914) zawiera serię generałów zakonu Braci Mniejszych (1209—1528) i generałów zakonu Kapucynów (1528 nn.).

67

„Series chronologica ministrorum generalium Ordinis FF. Minorum S. P. Francisci Capuccinorum”. Miedzioryty i staloryty od nr 1 do 69, o wym. 8 × 12 cm, nalepione na płótnie o wym. 148 × 83 cm. Pierwszy św. Franciszek, ostatni Donatus a Welle (1938).

68

Kardynałowie, arcybiskupi i biskupi z zakonu kapucyńskiego. Miedzioryty w liczbie od nr 1 do 84, o wym. 8,5 × 14 cm, nalepione na płótnie o wym. 139 × 95 cm. Pierwszy Anselmus Marzatus (1604), ostatni Hyacinthus Martinez (1865). Sygn.: Ales. Mochetti inc. 1—6, 8—38; Aloy. Cunego inc. 7, 39—41; G. Mochetti inc. 42, 61—68, 73, 79, 81; Jos. Mochetti, 48; C. Mochetti inc. 72; Minutolo dis.; Mochetti inc. 74.

69

Dalszy ciąg poprzedniej serii, od nr 85 do 168, o wym. j. w., płótno o wym. 139 × 98 cm. Pierwszy Nicolaus Castels a Barcinone (1866), ostatni Aemilianus a Brixia (1930). Sygn.: O. Persichini inc. 87—94, 97; P. Proja inc. 107, 113—125, 127—139 (1909—1910), 141—153 (1919), 154; P. Caselli inc. 112; Studio d'incisioni artistiche dell' Istituto Araldico Internazionale (Roma), 140; Pezzini (Milano), 155, 156; C. Grimaldi inc. 158—161.

70

Dalszy ciąg poprzedniej serii, od nr 169 do 197, o wym. j. w., płótno o wym. 139 × 96 cm. Pierwszy Edgarus a Poschavio (1930), ostatni Vigilius a Valstagna (1941). Sygn.: G & M. Roma — P. Pigna 53, 188—191, 193—197; Grimaldi Mercancetti Roma, 192.

71

Święci, błogosławieni i słudzy Boży z zakonu kapucyńskiego w liczbie 48. Miedzioryty i staloryty o wym. 8,5 × 12 cm na płótnie o wym. 127 × 66 cm. Zob. Kraków nr 155.

72

„Iconographicus index concionatorum qui ex Ord[ine] Capuccinorum assumpti in apostolica Pontificis Max[imi] Aula evangelizaverunt Sion”. Miedzioryty i staloryty od nr 1 do 28, o wym. 8 × 11 cm, nalepione na płótnie o wym. 80 × 52 cm. Pierwszy Anselmus Marzatus, ostatni Octavius ab Aletrio (1941).

73

Św. Wawrzyniec z Brindisi, kapucyn, 100 × 119 cm, płótno, olej. Półpostać świętego w pozycji bocznej w lewo, z siwą brodą i takimi włosami, z rękami złożonymi na krzyż, klęczy przed krzyżem zatopiony w kontemplacji. Przed nim otwarta księga i czaszka. Tło ciemnobrazowe. Druga poł. XIX w.

74

Bł. Benedykt z Urbino, kapucyn, 119 × 137 cm, płótno, olej. Półpostać świętego w owalu, trzy czwarte w lewo, z rękami złożonymi do modlitwy; na stole otwarta księga, krzyż i czaszka. W lewym, górnym narożniku data: „1560 natus”; w prawym górnym: „1584 ingressus”; w lewym dolnym: „1625 mortuus”; w prawym dolnym: „1867 beatus”. Tło ciemnobrazowe. Druga poł. XIX w.

75

Św. Konrad, kapucyn, 112 × 141 cm, płótno, olej. Z lewej strony święty w pozycji bocznej w prawo, z siwą brodą, w habicie kapucyńskim, prawą ręką daje chleb trojgu ubogim dzieciom z prawej. Tło szarobrazowe. Sygn. „Z Klimkowska. 1933”. Obaz pochodzi z kościoła OO. Kapucynów w Drohobyczu.

76

Matka Boska Bolesna z Dzieciątkiem Jezus, 70 × 114 cm, deska, olej. Madonna w czerwonej sukni i ciemnoniebieskim płaszczu ze złotymi gwiazdkami, Dzieciątko w żółtej sukience; w prawej ręczce trzyma księgę, lewą błogosławi. Tło brązowe. Pochodzi prawdopodobnie z klasztoru OO. Kapucynów w Bliznem.

Bibliografia: P. K. Gadacz: *La résidence des Pères Capucins au Mont St. Michel à Blizne (1760—1788). Collect. francisc. T. 30: 1960 s. 323.*

77

Matka Boska z Dzieciątkiem, 29 × 68 cm, deska, olej. W pozycji stojącej, w żółtej mandorli, trzyma Dzieciątko w obu rękach przed sobą i nachyla się nad nim. Tło jasnobrazowe. XVIII w. (?). Prawdopodobnie pochodzi z Hospicjum OO. Kapucynów w Bliznem.

Bibliografia: P. K. Gadacz: *Le résidence à Blizne s. 21.*

78

Pejzaż górski, 46,5 × 34,5 cm, płótno, olej. Na pierwszym planie potok, z obydwóch stron smreki, dalej wysoka góra. Tło niebieskie. XX w.

79

Kapłan spieszący do chorego, 47 × 36 cm, papier, akwarela. W zimową noc, przez ośnieżoną drogę, oświetloną blaskiem księżyca w pełni, wyglądającego spoza chmur, kapłan zdąża do umierającego z Najświętszym Sakramentem. Towarzyszy mu zakrystian z zapaloną latarnią na drażku, chłopiec w kożuchu oraz kobieta; z lewej strony klęka wieśniak. Na dalszym planie domy i drzewa. Sygn. z prawej, w dole: „S. Bieszczad”. Koniec XIX w.

80

Madonna, 47 × 68,5 cm, płótno, olej. Popiersie Matki Bożej, jasnoczerwona suknia, na szyi sznury koralu, na głowę zarzucona niebieska chustka,

spięta pod szyją klamrą z krzyżem. Tło jasno- i ciemnobrązowe. Druga poł. XIX w.

81

Św. Józef z Dzieciątkiem Jezus, 62 × 90,5 cm, płótno, olej. Tronujący, z Dzieciątkiem na kolanach, w pozycji bocznej w lewo, z siwą brodą i takimi włosami, w zielonej szacie i ciemnobrązowym płaszczu; ponad świętym duża grupa uskrzydłonych aniołków. Druga poł. XIX w.

82

Popiersie, prawdopodobnie kapucyna, 46 × 66 cm, płótno, olej. W purpurowym habicie, może kardynalskim, trzy czwarte w lewo, z siwymi włosami i czarnosiwą brodą, w prawej ręce trzyma książkę. Sygn. na odwrocie: „P. Jos[eph] Cap. Pinx. 1858”.

83

Popiersie świętego, 48 × 63 cm, płótno, olej. W pozycji bocznej w prawo, z rudą brodą, w niebieskiej szacie, z kijem pielgrzymim, głowę i obie ręce, złożone do modlitwy, unosi wysoko w górę. Pierwsza poł. XX w.

84

Oblicze Pana Jezusa, 47 × 68 cm, płótno, olej. Twarz Jezusa z czarnorudymi włosami i brodą, tło ciemne. Poniżej napis: „Prawdz: Wizerunek Chrystusa w R. 31 życia Cudownie utworzony i Krolowi Abgarowi przesłany. Hist[oria] Kość[ioła]”. XIX w.

85

Św. Andrzej Boboła (?), jezuita, 57,8 × 73 cm, płótno, olej. W pozycji frontальной, w czarnym jezuickim habicie, z rękami złożonymi, klęczy w chmurach przed otwartą księgą, na której leży lilia. Anioł w czerwonej szacie obejmuje go lewą ręką, a prawą wskazuje drogę do nieba. W górze uskrzydłone główki aniołków. Druga poł. XIX w.

86

Chrystus cierniem ukoronowany, 62 × 73,5 cm, płótno, olej. Głowa z koroną cierniową przechylona w prawo do tyłu, na ramiona zarzucona jasnoczerwona szata, ręce złożone na krzyż i skrupowane, w lewej ręce trzyma długi kij. Wokół głowy aureola. Druga poł. XIX w.

87

Niepokalane Poczęcie N. M. Panny, 42 × 64 cm, płótno, olej. W pozycji frontальной, stojącej, z Dzieciątkiem Jezus na lewej ręce, w białej sukni i niebieskim płaszczu. Sygn. u dołu, z prawej strony: „T.J. 1917”.

2. RZEŻBY I PŁASKORZEŻBY

1

Św. Wojciech, na kolumnie z prawej strony bramy prowadzącej na cmentarz kościelny; wys. figury 199 cm, wys. kolumny 282 cm, rzeźba pełna w kamieniu. W pozycji frontальной, stojącej, w infule, prawa ręka złożona na sercu, a w lewej dawniej trzymał pastorał. XIX w.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, IV s. 17.

2

Sw. Jan Nepomucen, na kolumnie z lewej strony bramy prowadzącej na cmentarz kościelny; wys. figury 203 cm, wys. kolumny 275 cm, rzeźba pełna w kamieniu. W pozycji frontalnej, stojącej, w obu rękach trzyma krzyż, obecnie złamany, w birecie na głowie, w komży i mucecie. XIX w.

Bibliografia: — jak pod nr 1.

3

N. M. P. N. Poczęta, na kolumnie w środku cmentarza kościelnego, wys. figury 159 cm, wys. kol. 275 cm, rzeźba pełna w kamieniu. W pozycji frontalnej, stojącej, z rękami złożonymi na krzyż, w prawej ręce różaniec. Wykonał Tadeusz Iwanowicz ze Lwowa w r. 1929 za 430 zł. Ustawiona na dawnej kolumnie.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, III s. 189.

4

Krucyfiks, w wielkim ołtarzu, wys. korpusu 143 cm, rozpiętość rąk 113,5 cm, pełna rzeźba drewniana, polichromowana. Głowa ze złotą aureolą. Perizonium złote, opadające fałdami z prawej strony. Późnobarokowy. Druga poł. XVIII w.

Bibliografia: AKKR, rkps nr 3, 12; Inwentarz z r. 1821 k. 141, 145; Inwentarz z r. 1829 k. 149, 157v. — Ks. W. S[arna]: Kościół i klasztor s. 13.

5

Sw. Jan Ewangelista, z prawej strony wielkiego ołtarza, wys. z podstawą 191 cm, rzeźba drewniana, wydrążona od zewnątrz, polichromowana. W pozycji frontalnej, stojącej, głowa uniesiona nieco w górę, prawa ręka złożona na sercu, lewą podtrzymuje poły płaszcz. Szata zielona, płaszcz czerwony. Rzeźbił Romuald Łapczyński z Krakowa w r. 1879.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 123. — Ks. W. S[arna]: Kościół i klasztor s. 13.

6

Matka Boska Bolesna, z lewej strony wielkiego ołtarza, wys. 186,5 cm, rzeźba drewniana, wydrążona od zewnątrz, polichromowana. W pozycji frontalnej, stojącej, z rękami złożonymi, w białej chustce, różowej sukni i niebieskim płaszczu z zieloną podszewką. Rzeźbił Romuald Łapczyński w r. 1879.

Bibliografia — por. nr 5.

7

Duch Św. i Bóg Ojciec w glorii, w polu przerwanego przyczółka zwieńczenia wielkiego ołtarza, płaskorzeźba drewniana, polichromowana. Na tle złotych promieni i obłoków, Duch Św. w postaci gołębicy, a powyżej Bóg Ojciec, z siwą brodą, z rozłożonymi rękami, w fioletowej szacie i żółtym płaszczu. Rzeźbił Romuald Łapczyński w r. 1879.

Bibliografia — por. nr 5.

8

Anioł, na prawym przyczółku zwieńczenia wielkiego ołtarza, wys. około 150 cm, rzeźba drewniana, polichromowana. W pozycji siedzącej, bocznej w lewo, w obu rękach włócznia. W zielonej sukni i żółtym płaszczu, skrzydła białe. Rzeźbił Romuald Łapczyński w r. 1879.

Bibliografia — por. nr 5.

9

Anioł, na lewym przyczołku zwieńczenia wielkiego ołtarza, wys. około 150 cm, rzeźba drewniana, polichromowana. W pozycji siedzącej, bocznej w prawo, w obu rękach włócznia. W niebieskiej sukni, żółtym płaszczu, skrzydła białe. Rzeźbił Romuald Łapczyński w r. 1879.

Bibliografia — por. nr 5.

10

Aniołki, po dwa na fragmentach przerwanych przyczołka w zwieńczeniu bocznych ołtarzy, razem 8, wys. 62 cm, rzeźba drewniana, polichromowana. W pozycji klęczącej, bocznej w prawo lub w lewo, z głową pochyloną, z rękami złożonymi do modlitwy, z rozłożonymi skrzydłami. Kolory szat i skrzydeł różne. Wyrzeźbione w r. 1899.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 144: „Ozdobiono boczne ołtarze aniołkami ośmioma, za które dano 120 fl.”

11

Niepokalane Poczęcie N.M.P., w kaplicy Matki Bożej, wys. 154 cm, rzeźba drewniana, wydrążona od zewnątrz, polichromowana. W pozycji frontalnej, stojącej, z rękami wyciągniętymi przed siebie, w białej chustce i sukni, z niebieską przepaską i w błękitnym płaszczu. Rzeźbił prawdopodobnie Jan Wojtowicz z Przemysła w r. 1937. Rysy twarzy i polichromię zmieniła w r. 1954 Jadwiga Rymarówna.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, IV pod dniem 27 września 1954. — Obserwacja autora niniejszej pracy.

12

Krucyfiks procesyjny, w zakrystii, wys. korpusu 23 cm, rozpiętość rąk 17 cm, rzeźba drewniana, polichromowana na brązowo, fałdy perizonium opadają z prawej strony. 2 sztuki. XIX w.

13

Figury do szopki w ilości 21 sztuk, drewniane, polichromowane, wykonał w r. 1859 rzeźbiarz Piątkiewicz za 130 fl. „*in nova valuta austriaca*”.

1. Matka Boska, wys. 24 cm. W pozycji frontalnej, klęczącej, z rękami złożonymi do modlitwy. W czerwonej sukni i niebieskim płaszczu.
2. Św. Józef, wys. 35,5 cm. W pozycji frontalnej, stojącej, z prawą ręką wyciągniętą przed siebie, z lewą na sercu. W niebieskim ubraniu i zielonym płaszczu.
3. Anioł, wys. 37 cm. W pozycji frontalnej, w obu rękach trzyma szarfę z napisem: „*Gloria in excelsis Deo*”. W różowej tunice i białej szacie, skrzydła srebrne.
4. Król, wys. 24 cm. Składa w ofierze złotą koronę. W czerwonej szacie, żółtym płaszczu z sobolowym kołnierzem.
5. Król, wys. 24 cm. Składa w ofierze łódkę z kadzidłem. W pozycji frontalnej, klęczącej, w niebieskiej szacie i purpurowym płaszczu.
6. Król - Murzyn, wys. 24 cm. W pozycji frontalnej, klęczącej, w czerwonej tunice, zielonej szacie i żółtym płaszczu.
7. Dworzanin jednego z trzech królów, wys. 30 cm. W pozycji frontalnej, stojącej, w turbanie, czerwonej tunice i fioletowym płaszczu.
8. Arab, wys. 30 cm. Z rękami wzniesionymi w górę, w turbanie i białej tunice.
9. Dworzanin jednego z trzech królów, wys. 33 cm. W pozycji frontalnej, stojącej,

z lewą ręką wyciągniętą przed siebie, w turbanie i białej tunice przepasanej czerwonym pasem.

10. Pasterz, wys. 30 cm. W pozycji frontальной, stojącej, z białą owieczką w ręku, z kapturem na głowie, w zielonej szacie i brązowym płaszczu.
11. Pasterz grający, wys. 15 cm. W pozycji siedzącej, na łożu, w brązowych spodniach.
12. Pasterz, wys. 32 cm. Z rękami wyciągniętymi przed siebie, w różowej szacie i białym szalu.
13. Pastuszek, wys. 25 cm. W pozycji klęczącej na lewe kolano, na prawym założony kapelusz, w rękach kij, w zielonawej szacie.
14. Pasterz, wys. 32 cm. W pozycji frontальной, stojącej, z rękami wyciągniętymi przed siebie, z torbą na lewym boku i kapeluszem zawieszonym na plecach. W białej koszuli, zielonych spodniach i zielonej pelerynie.
15. Pastuszek, wys. 17 cm. Z rękami wyciągniętymi w górę, w białych spodniach i zielonym kaftanie.
16. Biały koń, wys. 34 cm.
17. Brązowa krówka, wys. 21 cm.
18. Osioł, wys. 22 cm.
19. Słoń w kolorze zielonkawym, wys. 30 cm, z czerwoną narzutą na grzbiecie.
20. Wielbłąd, wys. 37 cm. W kolorze jasnobrażowym, z ładunkiem na grzbiecie.
21. Biała koza, wys. 10 cm.
22. Owieczki, wys. od 5 do 9 cm, 6 sztuk. Białe, w pozycji stojącej lub leżącej.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 65. — AKKR, rkps 3: Inwentarze k. 119. Zawiera kontrakt z dnia 10 listopada 1859 r. w sprawie budowy szopki, według załączonego planu, z 23 figurami i zwierzętami, za cenę 110 fl. r.

14

Anioł, w skarbcu kościelnym, wys. 72 cm, płaskorzeźba w drzewie. W pozycji frontальной, klęczącej, z rękami wzniesionymi w górę, z białymi skrzydłami, w czerwonej sukni. XIX w.

15

Krucyfik, na parterze, wys. korpusu 40 cm, rozpiętość rąk 36 cm, polichromowany, fałdy perizonium opadają z tyłu i z prawej strony. Koniec XVIII w.

16

Figura Matki Boskiej, na feretronie, wys. 121 cm. W pozycji frontальной, stojącej; z rękami złożonymi do modlitwy, w białej sukni i niebieskim płaszczu. XIX w.

17

Krucyfik, na parterze obok refektarza, wys. korpusu 156 cm, rozpiętość rąk 117 cm, polichromowany, białe perizonium opada z tyłu i z prawej strony. Dawniej znajdował się podobno w wielkim ołtarzu. Koniec XVIII w.

18

Krucyfik, w refektarzu, wys. korpusu 109 cm, rozpiętość rąk 94 cm, polichromowany, fałdy szerokiego perizonium opadają z prawej strony. XIX w.

19

Krucyfik, w klatce schodowej, prowadzącej na pierwsze piętro, wys. korpusu 57 cm, rozpiętość rąk 48 cm, polichromowany, fałdy białego perizonium opadają z lewej strony. XVIII w.

20

Krucyfiks, w celi na pierwszym piętrze, wys. korpusu 28 cm, rozpiętość rąk 26 cm, polichromia biała, fałdy szerokiego perizonium opadają z prawej strony. Druga poł. XVIII w.

21

Krucyfiks, w celi na pierwszym piętrze, wys. korpusu 47 cm, rozpiętość rąk 37 cm, polichromia brązowa, fałdy perizonium opadają z przodu i z prawej strony. XIX w.

22

Krucyfiks, w celi na pierwszym piętrze, wys. korpusu 53 cm, rozpiętość rąk 42 cm, polichromowany, perizonium brązowe. Zniszczony. XVIII w.

23

Krucyfiks, w celi na pierwszym piętrze, wys. korpusu 72 cm, rozpiętość rąk 41 cm, polichromia brązowa, fałdy perizonium opadają z prawej strony. Druga poł. XIX w.

24

Św Franciszek z Asyżu, w celi na pierwszym piętrze, wys. 66 cm, rzeźba pełna drewniana, w kolorze jasnobrązowym. W pozycji stojącej, w habitie kapucyńskim, w prawej ręce wyciągniętej przed siebie trzyma krzyżyk, lewa złożona na sercu. XX w.

3. EPITAFIA I INSKRYPCJE

1

Epitafium o. Innocentego Bartha, na kolumnie pod chórem świeckim, tablica z czarnego marmuru, o wym. 31 × 40 cm, wokoło tablicy połączana bordiurka. Inskrypcja: „D. O. M. | Tu spoczywają zwłoki Ś. P. O. Innocentego | BARTH. | Fundatora tego Kościoła i Klasztoru, zycia swego lat 84, Zakonu Kapucynów lat 60. Umarł dnia 25 Kwietnia 11809 prosi o westchnienie do Boga”.

Bibliografia: Ks. W. S[arna]: Kościół i klasztor s. 14.

2

Epitafium o. Józefa Krzysika, na kolumnie pod chórem świeckim, tablica z czarnego marmuru, o wym. 31 × 40 cm, z inskrypcją:

† | Ś. P. O. JÓZEFOWI | KRZYSIKOWI | KAPUCYNOWI PROWINCYALOWI | i JUBILATOWI — WSPÓLFUNDATOROWI | TEGO KLASZTORU NIEMORDOWANEMU | SPOWIEDNIKOWI | WIELCE ZASŁUŻONEMU | KROSNU I CAŁEJ OKOLICY | * 1800 | † 24 MAJA 1882.

Bibliografia — por. nr 1.

3

Epitafium Modesta Humieckiego, pod chórem świeckim, tablica z czarnego marmuru, o wym. 44,5 × 36 cm, z inskrypcją:

† | D. O. M. | MODESTO HUMIECKI | OLIM KROSNENSIS OPPIDI PRAEFECTO OPTIMO, | CLARISSIMO ARTIS MEDICINAE DOCTORI, | POSSESSIONUM RZEPNICENSIIUM DOMINO, | a. MDCCCXCIX vita functo, | IN PERENNEM MEMORIAM. | R. I. P.

III. ZBIORY SZTUKI KLASZTORU W ROZWADOWIE

1. OBRAZY SZTALUGOWE I GRAFIKA

Kościół

1

Zwiastowanie N. M. Panny, w wielkim ołtarzu, ok. 250 × 300 cm, płótno, olej. Z lewej strony N. M. Panna w pozycji klęczącej, bocznej w prawo, na klęczniku, z głową lekko pochyloną, z prawą ręką opuszczoną w dół, z lewą złożoną na sercu. Madonna w ciemnoczerwonej sukni i granatowym płaszczu. Z prawej Archanioł Gabriel w obłokach brązowego światła, w zielonej sukni i niebieskim płaszczu, z lilią w ręku. Z góry bije świetlny blask od Ducha Św. w postaci gołębiczy. Scena na tle niebieskobrazowym, owiana nutą radości i optymizmu. Malował Karol Stokalski w l. 1836—1837.

Bibliografia: AKR, rkps HCR, I s. 170—171. Samo wymalowanie obrazu kosztowało 30 dukatów w złocie. — Rastawiecki: Słownik malarzów polskich, s. 225. — T. Dobrzeńcki, J. Ruszczyćówna, Z. Niesiołowska-Rothertova: Sztuka sakralna w Polsce. Warszawa 1958 s. 245, 358. Reprodukacja obrazu pod nr 245. — O. K. Gadacz: Inwentarz Archiwum s. 145.

2

Najśw. Serce Jezusowe, w zwieńczeniu wielkiego ołtarza, w owalu, małych rozmiarów. Chrystus w białej szacie i czerwonym płaszczu, opadającym z ramion. Wykonany we Lwowie w r. 1936.

Bibliografia: AKR, rkps: Kronika klasztoru od 1935 s. 9.

3

Św Fidelis z Sigmaringen, kapucyn, w niszy z prawej strony wielkiego ołtarza, 78 × 127 cm, płótno, olej. Półpostać świętego, *en face*, w pozycji frontalnej, z krzyżem, palmą męczennską i białymi liliami w dłoni. Tło jasnożółte. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

4

Bł. Franciszek z Camporosso, kapucyn, w niszy z lewej strony wielkiego ołtarza, 77 × 127 cm, płótno, olej. Półpostać świętego, w pozycji bocznej w prawo, klęczącej przed krzyżem, z rękami złożonymi do modlitwy. Tło jasnożółte. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

5

Obraz św Antoniego Padewskiego, w pierwszej kaplicy z prawej strony nawy, 120 × 169 cm, płótno, olej. Święty w pozycji klęczącej, bocznej w lewo, przed ołtarzem, z księgą, obejmuje rękami objawione Dzieciątko Jezus, które wręcza mu białą lilię. W górze, z prawej strony putta, z lewej uskrzydłone główki aniołków. Pierwsza poł. XIX w W r. 1835 odnowił obraz, a zwłaszcza twarz i ręce świętego oraz Dzieciątko, malarz Karol Stokalski.

Bibliografia: AKR, rkps HCR, I s. 165.

6

Św. Teresa od Dzieciątka Jezus, na predelli ołtarza św. Antoniego, 55 × 73 cm, płótno, olej. Półpostać świętej, w brązowym habicie, białym

plaszczu i niebieskim welonie, z krzyżem i bukietem róż w obu rękach. Pierwsza poł. XX w.

7

Obraz Matki Boskiej Częstochowskiej, w drugiej kaplicy z prawej strony nawy, 70 × 130,5 cm, deska, olej. Madonna z Dzieciątkiem, w złotych koronach, wysadzanych kamieniami, na tle złotym. Suknia Madonny niebieska ze złotymi liliami, sukienka Dzieciątka czerwona ze złotymi kwiatami. Malowała Jadwiga Rymarówna w r. 1954.

Bibliografia: AKR, rkps: Kronika klasztoru od 1947 s. 161—168.

8

Obraz św. Franciszka z Asyżu, w pierwszej kaplicy z lewej strony nawy, 120 × 195,5 cm, płótno, olej. Kopia arcydzieła Murilla. Święty w brązowym kapucyńskim habitie, wspierając się o kulę ziemską, obiema rękami obejmuje Ukrzyżowanego. Sygn.: „Karol Rogalski pinxlitl Cracoviae 1906 r.”.

Bibliografia: AKR, rkps HCR, II s. 147. Cena obrazu 300 koron.

9

„Bł. Benedykt z Urbino * 1560 † 1625”, na predelli ołtarza św. Franciszka, 51 × 72 cm, płótno, olej. Półpostać świętego, w pozycji frontalnej, stojącej, z rękami złożonymi do modlitwy, w stule, w kapturze na głowie. Tło niebieskawe. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

10

Św. Feliks z Cantalice, kapucyn, w drugiej kaplicy z lewej strony nawy, na predelli ołtarza Chrystusa Ukrzyżowanego, 50 × 70 cm, płótno, olej. Półpostać świętego, z siwą brodą i takimi włosami, w habitie kapucyńskim, z Dzieciątkiem Jezus w obu rękach. Tło niebieskawe. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

11

Najśw. Serce Jezusowe, na ścianie nawy z prawej strony, 78 × 133 cm, deska, olej. W pozycji frontalnej, stojącej, w białej szacie i czerwonym plaszczu, prawa ręka wzniesiona do błogosławieństwa, lewa wskazuje purpurowe Serce w srebrnych promieniach. Aureola srebrna. Tło — w dole pejzaż górski z kwiatami, w górze srebrne. Kontury postaci ryte w desce. Malowała Zofia Baudouin de Courtenay w r. 1959.

Bibliografia: AKR, rkps: Kronika klasztoru od 1947 pod datą 1. I. 1960.

12

Stacje Drogi Krzyżowej, w kościele, 50 × 66 cm, blacha miedziana, olej. Opis stacji pierwszej: zob. Krosno nr 1. Malował Wł. Barwicki w r. 1928.

Bibliografia: AKR, rkps: Kronika klasztoru od 1917 s. 145.

Chór zakonny

13

Św. Antoni Padewski, w niszy z prawej strony, 77 × 127 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej, bocznej w lewo, przed pulpitem z rozłożoną księgą, ponad pulpitem objawione Dzieciątko Jezus. Z lewej strony białe lilie osłaniają bok pulpitu. Tło zielonkawożółte. Malował Barwicki w l. 1928—1932.

14

Św. Franciszek z Asyżu, w niszy z lewej strony, 78 × 127 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej, bocznej w prawo, z rękami złożonymi na krzyż, modli się z księgi rozłożonej na kamieniach, wśród których widać zatknięty krzyż. Poniżej, z lewej strony, białe róże. Tło niebieskobłęzowe i żółte. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

15

Portret fundatora klasztoru, ks. Jerzego Lubomirskiego. Medalion z popiersiem w marmurowych, czarnych labrach. Na czołowej ścianie chóru, 36 × 31 cm, blacha miedziana, olej. W pozycji bocznej w prawo, w siwej peruce, w pancerzu, w czerwonej delii. Na stronie zewnętrznej napis: „Fundator OO. Kapucynów. Kapucyni Rozwadów 23. 8. 1900”.

Z a k r y s t i a

16

Opieka św. Józefa, 118 × 203 cm, płótno, olej. Na pełnym morzu św. Piotr steruje łodzią, wiosłują kapucyni i inni zakonnicy. Obok św. Piotra stoją: Leon XIII, św. Franciszek z Asyżu, św. Dominik i św. Ignacy Lojola. W tyle biała postać ze sztandarem i napisem: „Duch Boży przewodnikiem jego”. Na dalszym planie, z prawej strony Bazylika Piotrowa na wysokiej skale. Tak Bazylikę, jak i łódź osłania przed gromami z nieba św. Józef w żółtej szacie, z Dzieciątkiem Jezus; płaszczem swej opieki ochrania wszystkich, unosząc się w powietrzu ponad łodzią. Dzieciątko Jezus, w białej sukience, podaje światu jedną rączką kotwicę zbawienia, a drugą szkaplerz. Rok powstania 1908. Kompozycja i projekt o. Floriana Janochy; obraz wymalował Bronisław Grzywacz. Kiedy jednak został podniszczony, zastąpiono go w r. 1932 nowym obrazem, wykonanym przez Michała Hołyńskiego.

Bibliografia: AKR, rkps HCR, II s. 159. — AKR, rkps: Kronika klasztoru od 1917 s. 167.

17

Madonna z Dzieciątkiem na prawej ręce, 46 × 64 cm, płótno, olej. Tronu-jąca, w białej chustce, ciemnoniebieskiej sukni i białym płaszczu, Dzieciątko w białej sukience. Na odwrocie napis: „Z podziękowaniem Bożej Matce za Jej opiekę i z poleceniem rodziny dalszej Jej łasce — wykonał i ofiarował Władysław Tyszawski 1916”.

18

Św. Józef z Dzieciątkiem, 70 × 118 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, *en face*, w żółtej szacie i fioletowym płaszczu. Święty prowadzi Jezusa ścieżką wśród kwitnących białych lilii. Tło niebieskie. Pochodzi z kościoła OO. Kapucynów we Lwowie—Zamarstynowie. Pierwsza poł. XX w.

19

„Bł. Innocenty z Berzo. Wyznawca * 1844 † 1880”, 50 × 69 cm, płótno, olej. Półpostać, w pozycji frontalnej, żółtej aureoli i w brązowym habicie kapucyńskim. Tło niebieskie. Sygn.: „T[ytus] Głorzycal. 1963”.

20

„Św. Ignacy z Lakoni. Wyznawca * 1701 † 1781”, 50 × 69 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej, bocznej w lewo, z rękami złożonymi na pulpicy do

modlitwy, z sakwą kwestarską na lewym ramieniu. Z lewej strony, w górze objawiona Madonna z Dzieciątkiem. Tło fioletowo-brązowe. Sygn.: „Tłytusł Gforczycał. 1963”.

21

Komplet figur do szopki w liczbie 29, dykta, olej. Malował Michał Hołyński w r. 1932 w Rozwadowie.

1. N. M. Panna, wys. 78 cm, w pozycji frontalnej, siedzącej, w białej chustce i sukni, w niebieskim płaszczu.
2. Św. Józef, wys. 89 cm, w pozycji bocznej w lewo, pochylony, w brązowej kapocie.
3. Anioł, wys. 114 cm, w pozycji frontalnej, stojącej, w niebieskiej szacie, z rozłożonymi skrzydłami.
4. Aniołek, wys. 61 cm, klęczący, w pozycji bocznej w lewo, w niebieskiej sukni, grający na skrzypcach.
5. Aniołek, wys. 63 cm, w pozycji bocznej w prawo, w niebieskiej sukni, grający na harfie.
6. Anioł, wys. 80 cm, klęczący, z rękami złożonymi do modlitwy, w białej sukni.
7. Anioł, wys. 85 cm, klęczący, z rękami złożonymi do modlitwy.
8. Dwaj pasztuszkowie, wys. 73 cm, w pozycji bocznej w lewo, klęczący, jeden w niebieskiej kurtce, drugi w góralskim stroju.
9. Pastuszek, w pozycji bocznej w prawo, wys. 77 cm, w białej koszuli, klęczący trzymając w ręce klatkę z gołąbkami.
10. Góral klęczący, wys. 81 cm, w pozycji bocznej w prawo, grający na skrzypcach.
11. Krakowiak klęczący, wys. 95 cm, w białej sukmanie i czerwonym pasie, grający na basetli.
12. Krakowiak stojący, wys. 109 cm, w czerwonej rogatywce, w złotej sukmanie, grający na fujarce.
13. Giermek, wys. 117 cm, w niebieskim kapeluszu z piórem, w niebieskim ubraniu, z Białym Orłem na piersiach, ze szkatułą w ręce.
14. Giermek, wys. 120 cm, w czerwonym kapeluszu z pawim piórem, w granatowym kubraczku i czerwonych spodniach, w rękach trzyma kościółek, na piersiach Orzeł Biały.
15. Krakowianka, wys. 121 cm, w pozycji stojącej, bocznej w lewo, z kogutem i kobiałką z jajkami w rękach.
16. Góral, wys. 80 cm, w pozycji klęczącej, bocznej w lewo, grający na dudach.
17. Krakowiak, wys. 81 cm, w białej sukmanie, z brązowym pasem, z laską w prawej ręce.
18. Lirnik, wys. 81 cm, w pozycji siedzącej, bocznej w prawo, z siwą brodą, w niebieskim płaszczu, grający na lirze.
19. Rycerz w pancerzu, wys. 121 cm, w pozycji stojącej frontalnej, w rękach trzyma szkatułę, z lewej strony widoczny miecz.
20. Krakowiak, wys. 121 cm, w pozycji stojącej, bocznej w prawo, w brązowej sukmanie z czerwonym pasem, z owieczką w ręku.
21. Królewski, wys. 118 cm, w pozycji stojącej, bocznej w prawo, w niebieskiej czapce, zielonej kurtce i niebieskich spodniach, z koszem jabłek na plecach.
22. Kobieta, wys. 118 cm, w pozycji stojącej, bocznej w prawo, w niebieskiej spódnicy, w jasnobrązowym kozuchu, z dwojakami w rękach z konwią na plecach.

23. Król Jan III Sobieski, wys. 202 cm, na koniu, w żółtej szubie, niebieskiej delii, z buzdycanem w ręku, w pozycji trzy czwarte w prawo, w czerwonej czapie futrzanej.
24. Dwaj królowie — Bolesław Chrobry i Kazimierz Wielki, wys. 181 cm. W pozycji frontальной, koń z lewej biały, drugi kasztanowaty. Królowie w koronach, Chrobry w pancerzu z brązową delią, Kazimierz Wielki w purpurowej szubie i żółtej delii, z berłem w ręce.
25. Krówka, wys. 57,5 cm, w pozycji leżącej.
26. Koń, wys. 83 cm, w pozycji bocznej w prawo, brązowy
27. Owieczka, wys. 41 cm, w pozycji bocznej w lewo.
28. Koza z kózką, wys. 59 cm, biała, w pozycji bocznej w prawo.
29. Owieczka biała, wys. 41 cm, w pozycji bocznej w lewo.
- Bibliografia: AKR, rkps: Kronika klasztoru od 1917 s. 168.

Parter

22

Obraz symboliczny, przedstawiający przekazanie klasztoru przez fundatora zakonnikom, 153 × 132 cm, płótno, olej. Znajduje się nad furką klasztorną w przedsionku. Z lewej strony grupa kapucynów, z prawej, zapewne fundator z synem, wskazują na tablicę w środku obrazu z napisem: „Elegi abiectus esse in domo Dei mei. Magis quam habitare in tabernaculis peccatorum. Psal. 8. 3”. Obok fundatora otoczenie dworskie. Ponad sceną, w górze św. Franciszek podaje zakonnikom do zachowania księgę z napisem. „Regula Fratrum Minorum”. Na dalszym planie, z prawej, na tle okolicy, na wzgórzu, widoczny klasztor wraz z ogrodem. Scena umiejscowiona między miastem a klasztorem. Druga poł. XVIII w. Obraz odnowili w r. 1932 Wł. Barwicki i Michał Hołyński.

Bibliografia: AKR, rkps: Kronika klasztoru od 1917 s. 166. — O. K. Gadacz: Inwentarz Archiwum s. 144. Niestety szkło z czasów fundacji już nie istnieje.

23

Santa Conversazione, 87,5 × 139 cm, płótno, olej. Madonna z Dzieciątkiem na kolanach, w pozycji siedzącej, w obłokach z chmur, w czerwonej sukni i niebieskim płaszczu. Poniżej, z lewej strony św. Franciszek z krzyżem w lewej ręce, w pozycji klęczącej, ze św. Janem Chrzcicielem; z prawej dwie nieznanne postacie; w pośrodku obrazu, w dole stoi aniołek z tabliczką w obu rękach. Madonna na tle dużego żółtego koła. Tło niebieskoszare. Zapewne jest to obraz ołtarzowy z drugiej poł. XVIII w.

24

Św. Feliks z Cantalice, kapucyn, 115 × 193 cm, płótno, olej. Święty klęczy przed ołtarzem z rękami wzniesionymi w górę. Na ołtarzu objawiona Matka Boża z Dzieciątkiem na kolanach, w pozycji siedzącej, w czerwonej sukni i niebieskim płaszczu. Ponad głową świętego grupa puttów z wieńcem kwiatowym. Tło niebieskoszare i fioletowe. Obraz był dawniej w ołtarzu. Malował prof. Antoni Gramatyka z Krakowa w r. 1893.

Bibliografia: AKR, rkps HCR, II s. 147. — O. K. Gadacz: Inwentarz Archiwum s. 145.

25

Boże Miłosierdzie, 77 × 133 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, stojącej, prawa ręka wzniesiona do błogosławieństwa, lewa wskazuje Serce, z którego wytryskują dwie smugi białoczerwonych promieni. Chrystus w szacie białej. Poniżej, na żółtej szarfiie napis: „Jezu, Ufam Tobie”. Tło stalowoniebieskie. Sygn.: „E. Łubowski” z r. 1953.

Bibliografia: AKR, rkps: Kronika klasztoru od 1947 s. 103.

26

Św. Fidelis z Sigmaringen, kapucyn, 98 × 149 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, stojącej, w habicie i płaszczu kapucyńskim, z rękami złożonymi na piersiach; w prawej ręce trzyma krzyż i białe lilie. Tło żółtoszare i brązowe. Sygn.: „Wł. Barwicki 1927”.

27

Portret o. Hieronima Ryby, kapucyna, 49 × 69 cm, płótno, olej. Półpostać budowniczego kościoła parafialnego w Rozwadowie. Z siwą brodą i takimi włosami. Tło niebieskoszare. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

Bibliografia: List o. Gerarda Rysza, dawnego gwardiana w Rozwadowie z 12. IX. 1963.

28

Św. Franciszek z Asyżu, 49 × 69 cm, płótno, olej. W pozycji kłęczącej, z rękami złożonymi do modlitwy, zapatrzony w jasną światłość w górze. Przed nim księga i czaszka. Tło niebieskie. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

Refektarz

29

Chrystus Ukrzyżowany, 93 × 145 cm, płótno, olej. Z lewej strony krzyża kłęczy św. Franciszek w habicie kapucyńskim, z głową pochyloną w zadumie modlitwowej, w pozycji bocznej w prawo. Tło fioletowe. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

30

Chrystus z dwoma uczniami w drodze do Emaus, 216 × 206 cm, płótno, olej. Chrystus w czerwonej szacie i niebieskim płaszczu, uczniowie z kosturami w rękach. Scena na tle krajobrazu górskiego, z jeziorkiem i górską florą. Tło niebieskofioletowe i zielone. Ufundowany przez Stanisława Jackowskiego w r. 1759. Odnowiony przez Wł. Barwickiego i Michała Hołyńskiego w r. 1932.

Bibliografia: AKR, rkps CCR, I s. 46. — AKR, rkps: Kronika klasztoru od 1917 s. 168. — AKR, rkps 5: Inwentarz z r. 1824 k. 6v; Inwentarz z r. 1825 k. 16; Inwentarz z r. 1835 k. 16v. — List o. Gerarda Rysza z 12. IX. 1963.

31

Chrystus w gościnie u uczniów w Emaus, 215 × 208 cm, płótno, olej. „I stało się, gdy zasiadł z nimi przy stole, że wziął chleb, błogosławił, łamał i podawał im”, Łuk. 24, 31. Łamanie chleba na tle widocznych w dali gór i bielejących domów miasteczka. Ponad górami widoczny księżyc. Chrystus w pozycji frontalnej, siedzącej, w czerwonej szacie i niebieskim płaszczu, uczniowie z obu stron Mistrza. Na owalnym stole, przykrytym białym obrusem, taca z pucharkiem, przed stołem waza z dwiema konchami na wino.

Druga poł. XVIII w. Obraz odnowiony przez Wł. Barwickiego i M. Hołyńskiego w r. 1932.

Bibliografia — zob. nr 30.

32

Portret Jerzego ks. Lubomirskiego, 65,5 × 85 cm, płótno, olej. Twarz trzy czwarte w prawo, w peruce siwej, w zbroi, z orderem na piersiach, przepasany niebieską szarfą, lewą ręką podtrzymuje purpurową delię lekko zarzuconą na ramiona. Na odwrocie napis: „Georgius Lubomirski Fundator Rozvadovliensis] Conventus. Mort[uius] die 20 Febr[uar]ii] 1753 hic [...] quiescit”. Druga poł. XVIII w.

Bibliografia — zob. nr 30.

33

Portret króla Jana III Sobieskiego, 50 × 70 cm, płótno, olej. Półpostać w pozycji frontalnej, w kołpaku z krzyżem i piórami, w żółtym żupanie, z narzuconą na ramiona niebieską szubą z futrzanym kołnierzem, z ryngrafem M. B. Częstochowskiej na piersiach. Tło niebieskie. W górze, z lewej strony herb Janina z orłem polskim nad koroną; z obu stron herbu napis: „Jan III-ci 1629—1696”. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

34

Portret o. Antonina Przedwojewskiego, kapucyna, 50 × 69,5 cm, płótno, olej. Zakonnik z siwą brodą i takimi włosami, w habitie kapucyńskim; na piersiach szarfa oraz łańcuch z pektoralem, obok gwiazda orderowa. Poniżej, na białym tle napis: „Fr. Antonius de Zdziany Przedwojewski Provlnciae] Polonae Exprovlnciallis et bis Cudtos Genferallis, ad Instantiam Serenissimi Stanislai Augusti Regis Poloniae, a Clemente XIII Episcopus Bolinensis et Sufraglanaeus] Archi Episcopi] Gnesnensis creatus anno 1768. Cessit e vita 1793. Aetatis 66. Varsoviae”. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

35

Portret o. Beniamina Szymańskiego, 50 × 69,5 cm, płótno, olej. W pozycji siedzącej, trzy czwarte w prawo, lewa ręka oparta o poręcz fotela, w prawej trzyma biret, w mucecie. Poniżej na białym tle napis: „P. Benjamin Szymański, Capucinus] Epliscopus Podlachiensis per 10 annos, dioecesi cassata obiit in Conventu nostro Łomzae anno 1868”. Malował Wł. Barwicki w r. 1932.

Bibliografia: AKR, rkps: Kronika klasztoru od 1917 s. 167.

36

Portret kardynała Józefa Vives y Tuto, kapucyna, 53 × 60,5 cm, płótno, olej. W habitie kapucyńskim, z siwą brodą i takimi włosami, w purpurowej piusce, z twarzą trzy czwarte w lewo. Poniżej napis: „Eminentissimus Dominus Fr. Josephus Calasactius VIVES y TUTO Capucinus] S. R. E. Cardinalis tit. S. Adriani Creatus 16/6 1899. † 8/9 1913”. Sygn.: „K. Rogalski pinx[it] 1903”.

37

Portret stolnika bieleńskiego Stanisława Jackowskiego, 72 × 85 cm, płótno, olej. Starzec z siwą brodą, w pozycji trzy czwarte w lewo, w brązowym żupanie i kontuszu z czerwonym pasem. Na odwrocie napis: „Stanislaus Jackowski Benefactor mort[uius] 19 octobr[is] 1777”. Tło ściemnione. Blejtram spięty drewnianymi kołkami. Druga poł. XVIII w.

Bibliografia: AKR, rkps: Mortuologium. Pod 19 października nekrolog: „Stanislaus Jackowski Dapifer Biensis, singularissimus, nostrisque addictissimus, huius Rozvadoviensis Conventus Benefactor et Ordinis nostri tertiaris, prout vixit ita obiit ultra sexagenarius Zlotae 1777”. — AKR, rkps 5: Inwentarz z r. 1824 k. 6v; Inwentarz z r. 1825 k. 16; Inwentarz z r. 1835 k. 64v.

Piętro

38

Kontemplujący kapucyn, 100 × 115 cm, płótno, olej. W niszy, na kamieniu, w pozycji siedzącej, trzy czwarte w prawo, z kapturem na głowie, zaczytany w wielkiej księdze rozłożonej na kolanach. Tło białoszare. Druga poł. XVIII w.

39

Św. Franciszek Seraficki, 36 × 52 cm, dykta, olej. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

40

Św. Antoni Padewski, 60 × 77 cm, płótno, olej. W pozycji bocznej w prawo, w lewej ręce trzyma lilie, w prawej Dzieciątko Jezus. Dzieciątko podaje świętemu krzyżyk różańca do ucałowania. Druga poł. XVIII w.

41

Męczeństwo św. Fidelisa z Sigmaringen, kapucyna, 114 × 177 cm, płótno, olej. Święty w pozycji klęczącej, frontalnej, z nimbem; z lewej dwaj żołnierze katujący świętego, jeden z nich wbija włócznię w jego piersi; z prawej inny żołnierz zamierza się nań mieczem. W górze unosi się grupa puttów, jeden z palmą męczeńską. Tło ściemnione. Druga poł. XVIII w.

42

Św. Antoni Padewski, 36 × 51,5 cm, płótno, olej. Półpostać świętego z Dzieciątkiem Jezus na rękach; pozycja trzy czwarte w lewo. Z lewej strony, na stoliku księga i lilie. Tło niebieskie. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

43

Niepokalane Poczęcie N. M. Panny, 114 × 179,5 cm, płótno, olej. Madonna w pozycji frontalnej, stojącej na półksiężycu, w jasnoczerwonej sukni i ciemnoniebieskim płaszczu; w prawej ręce lilia, lewa złożona na sercu. Przepuszczalnie jest to dawny obraz ołtarzowy. Pierwsza poł. XIX w.

44

Opieka św. Józefa, 115 × 194 cm, płótno, olej. Opis jak pod nr 16. Malował prawdopodobnie Czech Wanke z Pragi w r. 1908.

Bibliografia: AKR, rkps HCR, II s. 159.

45

Św. Klara, 97 × 154 cm, płótno, olej. W postawie frontalnej, stojącej, w brązowym habicie; w prawej ręce trzyma monstrancję, w lewej białą lilie. Lewym ramieniem wspiera się o brzeg księgi, leżącej na pulpicie nakrytym czerwona narzutą. Ponad świętą trzy putta. Tło ściemnione. Obraz zapewne ołtarzowy. Druga poł. XVIII w.

46

„O. Mateusz z Bassi, kapucyn † 1552”, 70 × 50 cm, płótno, olej. Półpostać w pozycji stojącej, z kapturem na głowie, z czarną brodą, z zamkniętą książką w prawej ręce. Tło niebieskawe. Malował Wł. Barwicki w l. 1928—1932.

Obiekt ten rozpoczyna całą serię obrazów świętych i błogosławionych kapucyńskich, które zasadniczo mają te same wymiary, wykonane są przez tego samego artystę, i mniej więcej w podobnej kolorystyce. Dlatego wszystkie te szczegóły w dalszym opisie opuszczamy, a podajemy wyłącznie tytuły obrazów seryjnych. Fotografie od nr 46 do 64 znajdują się w Archiwum Prowincji OO. Kapucynów w Krakowie.

Bibliografia: AKR, rkps: Kronika klasztoru od 1917 s. 134, 138, 149.

47

„O. Marek z Aviano. 1631 † 1699”.

48

„Bł. Dydak Józef z Kadyksu, Wyznawca”.

49

„Bł. Benedykt z Urbino. 1560—1625”.

50

„Bł. Feliks z Nikozji. Wyznawca”.

51

„Bł. Anioł z Akrio. Wyznawca”.

52

„Bł. Kryspin z Witerbio. Wyznawca”.

53

„Bł. Franciszek Maria z Campo Rosso”.

54

„Bł. Apolinary z Posat. * 1730 † 1792”.

55

„Bł. Maria Magdalena Martinengo. * 1687 † 1737”.

56

„BB. Agataniół i Kasjan męczennicy”.

57

„Św. Weronika Juliani. Dziewica”.

58

„Bł. Bernard z Korleone. Wyznawca”.

59

„Bł. Konrad z Parzham”. Ur. 22. XII. 1818 — † 21. IV. 1894”.

60

„Św. Józef z Leonissy. Wyznawca”.

61

„Św. Fidelis z Sigmaringen. 1577—1622”.

62

„Św. Wawrzyniec z Brundusium. Wyznawca”.

63

„Św. Feliks z Kantalicio. Wyznawca”.

64

„Św. Serafin z Monte Granario. 1540 † 1604”.

Oratorium

65

Kopia obrazu Matki Bożej Leżajskiej, w ołtarzu w oratorium, 47 × 64 cm. Obraz na płótnie, na który nałożono gipsaturę, a całość umieszczono na desce. Madonna z Dzieciątkiem na lewym ręku, w złotych koronach i złotej sukni. Tło srebrne. Na odwrocie deski napis: „Wizeronek Prawdziwy Obrazu | N.P. MARYI w Kościele Leżajskim | u O.O. Bernardynow Cudami Słynący. | Koronowany od O.S. Benedykta XIV R. P. 1752. | Malowany ten Obras 1815 Roku. | Zacharyiasz Chodzieński. Młalarz Lleżajskil. mp.”

Strych

66

Pan Jezus w cierniowej koronie, 85 × 86 cm, płótno, olej. Półpostać, głowa trzy czwarte w prawo, z prawego ramienia opada purpurowy płaszcz; obiema rękami wskazuje ranę na prawym boku. Poniżej, na białej szafie napis: „Obacz grzeszny, com cierpiał za twe grzechow złości | Przestań ich, otoć bok mój otworzę z miłości”. Tło ściemnione. Druga poł. XVIII w.

67

Matka Boża Bolesna, 46 × 59,5 cm, płótno, olej. Madonna z rękami złożonymi do modlitwy. Półpostać, głowa opuszczona. Na odwrocie napis: „Haec Imago est Idonalta Hospitio Rozvadoviensi ab A.R.P. Hugolino Custode Poloniae. A. Dni 1744 mense Julii”. Bardzo zniszczony, z dużymi brakami płótna.

Bibliografia: AKR, rkps 5: Inwentarz z r. 1825 k. 16; Inwentarz z r. 1835 k. 64v.

68

Stygmatyzacja św. Franciszka, 106 × 191 cm, płótno, olej. Święty w pozycji klęczącej, bocznej w prawo, z dłońmi wzniesionymi wysoko w górę, w brązowym habicie kapucyńskim, zapatrzony w objawionego serafina w górze, z prawej strony. Przed nim krzyż i otwarta księga leżąca na czaszce. Tło brązowszare i niebieskie. XIX w.

69

Św. Antoni Padewski, 106 × 188 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej, bocznej w lewo, przed pulpitem nakrytym białym obrusem. Na pulpicie wizja Dzieciątko Jezus a obok biała lilia. W górze, w obłokach grupa put-

tów. W środku obrazu wycięto głowę świętego wraz z Dzieciątkiem o wym. 58 × 52 cm, i to w ostatnich kilku latach. Pierwsza poł. XIX w.

70

Bł. Józef z Leonessy, kapucyn, męczennik, 96 × 147 cm, płótno, olej. Aniołowie unoszą do nieba świętego, którego z lewej strony, w górze wita Chrystus z krzyżem. Poniżej, na tle orientalnego miasta dwie sceny z życia świętego. Z prawej strony, święty powieszony na szubienicy za lewą rękę i lewą nogę; w prawej ręce trzyma krzyż. Z lewej — stoi z krzyżem w lewej ręce a prześladowcy strzelają do niego. Z prawej, w górze uskrzydłona główka aniołka. Tło niebieskobrazowe i szare. Dublowany. Pierwsza poł. XVIII w.

71

Św. Józef z Leonessy, kapucyn, męczennik, 105 × 163,5 cm, płótno, olej. W brązowym habicie unosi się w obłokach ponad ziemią, w otoczeniu aniołków. W dole, z lewej strony powieszony na szubienicy za prawą rękę i nogę; w lewej ręce trzyma krzyż. Anioł odcina go z szubienicy. Tło niebieskobrazowe i czerwone. I poł. XVIII w.

72

Stacje Drogi Krzyżowej, 101 × 167 cm, płótno, olej. Opis pierwszej stacji: na pierwszym planie Pan Jezus w pozycji frontalnej, stojącej, z rękami skrepowanymi sznurem, z białą dużą przepaską wokoło bioder, w purpurowym płaszczu, w otoczeniu żołdaków, na tle tronu o kilku stopniach z niebieskim baldachimem, z kolumną po bokach; z lewej strony pałac lub świątynia z kopułą. Malował Wawrzyniec Jakubowski w r. 1821.

„Statio I. Jesus a Pilato morti adjudicatur”. 167 × 101 cm.

„Statio II. Jesus Cruci submittit humeros”. 98 × 164 cm.

„Statio III. Jesus prima vice cadit sub Cruce”. 98 × 166 cm.

„Statio IV. Christo Crucem baiulanti obviat SS. Mater”. 100 × 164 cm.

„Statio V. Christi Crux portanda imponitur Simoni Cyreno”. 97 × 161 cm.

„Statio VI. Sancta Veronica [...]”. 97 × 163 cm.

„Statio VII. Jesus secunda vice cadit sub Cruce”. 95 × 160,5 cm.

„Statio VIII. Jesus placentes super se consolatur mulieres”. 101 × 168 cm.

„Statio IX. Jesus tertia vice cadit sub Cruce”. 96 × 165 cm.

„Statio X. Jesus vestibus exuitur, felle et aceto potatur”. 95 × 160,5 cm.

„Statio XI^a Jesus Cruci affigitur^b”. 96 × 162 cm.

„Statio XIII. Jesus de Cruce deponitur in sinum Matris”. 93 × 161 cm.

„Statio XIV. Jesus in sepulcro reconditur”. 96 × 162 cm.

U w a g a: Stacje wisiały dotychczas na korytarzu parterowym, dodając klasztorowi swoim prymitywem i kolorytem dużo uroku i patyny wieków. Dopiero o. Aureli Puzio, gwardian usunął je w l. 1958—1960 do składu na podwórzu. Tam też stacja XII zaginęła. Następny gwardian przeniósł stacje na strych klasztorny. Wiele z nich poplamiono wapnem.

Bibliografia: AKR, rkps HCR, I: „Item ad exornandum intus Ecclesiam Rozvadoviensem conductae fuerunt 14 Stationes commemorantes passionem Christi Jerosolymis per Fratrem Laicum Zenobium ex Conventu Kutkorz. Cura et pietate Pris Damasi Capuc. P[rovincia]lis pretio 28 et 40 fl. v[alutae] v[ien]nensis]. — Kalendarz gospodarski galicyjski na rok Pański 1825. Lwów. Druk. i nakład Józefa Schnaydera. Na karcie czystej z kwietnia znajduje się notka rękopiśmienna: „Pro memoria. O. Damazy [Stehlik] kapucyn, gwardian Kutkorski

a W oryginale: VI.

b W oryginale: affligitur.

oraz prowincjał, także administrator kościoła Milatyńskiego, sprawił stacje do tegoż kościoła. Ale dla pewnych okoliczności tam się nie dostały, ale są przewiezione do kościoła naszego Rozwadowskiego. Jest ich sztuk 14, długości na trzy łokcie, szerokości półtora płatki płótna. Kosztują same obrazy fl. 110 w[aluty] w[iedeńskiej]. Malował ich Wawrzeniec Jakubowski z Olszanicy Wielkiej. Płótno było o. Damazego. Ramy robił Józef Szylar, stolarz z Kozłowa od Pana Zamoy-skiego. Kosztują fl. 10 w.w. Malował ich tenże sam malarz, co i obrazy. Drzewo o. Damazego. W roku 1821 w Marcu". (Biblioteka OO. Kapucynów w Krośnie).

73

Ofiara Jeftego, 59 × 79 cm, deska, olej. Na tle kolumny i fragmentu świątyni, przy stole nakrytym białym obrusem, stoi kapłan z kadzielnicą w ręce, a z lewej strony Jefte, w laurowym wieńcu na głowie, nakłada łyżeczką kadzidło do kadzielnicy. Z prawej, u dołu mały chłopiec podaje na tacy nóż ofiarny. Z lewej orszak rycerzy ze sztandarem, a w centrum obrazu, córka Jeftego, z wyrazem smutku i rezygnacji. Młody rycerz zwraca jej uwagę na ołtarz ofiarny. Jest to prawdopodobnie kopia znanego mistrza. XVIII w.(?). Na odwrocie nalepka papierowa z napisem: „Oddane na przechowanie przez Jarosława Moroza 22. X. 1945”.

2. RZEŻBY I PŁASKORZEŻBY

1

Św. Feliks, na kolumnie przed cmentarzem kościelnym; wys. figury 159 cm, wys. postumentu 89,5 cm; rzeźba pełna w kamieniu. Święty w płaszczu kapucyńskim, w pozycji frontalnej, w prawej ręce trzyma bochenek chleba, w lewej torbę kwestarską. Z prawej strony przytulone doń dziecko prosi o chleb. Kolumna okolona żelaznym ogrodzeniem. Pierwsza poł. XVIII w. Fundator: Jerzy ks. Lubomirski.

Bibliografia: AKK, rkps HCC, I s. 27.

2

Św. Józef, na cmentarzu kościelnym; wys. figury 159 cm, wys. postumentu 89,5 cm; rzeźba pełna w kamieniu. Święty w prawej ręce trzyma Dzieciątko Jezus, w lewej topór. Dzieciątko dzierży w prawej ręczce krzyż, w lewej lilię. Na środkowej części cokołu znajduje się płaskorzeźba w kamieniu przedstawiająca herb papieski, wys. 80 × 46,5 cm. Dwa klucze skrzyżowane z krzyżem, ponad nimi tiara, powyżej orzeł bez korony z rozłożonymi skrzydłami. Poniżej znajdują się cztery tablice z płaskorzeźbami.

I tablica z napisem: „Ś. Józefie | Opiekunie Kościoła | Św. Powszechnego | Dopomagaj nam | Do zbawienia”. Wys. 33,5 × 61 cm.

II tablica: Św. Rodzina w drodze do Egiptu. Wys. 60 × 35 cm, płaskorzeźba w kamieniu. Św. Józef w kapeluszu, z koszem przewieszonym przez ramię na lasce, dźwiga kosz i prowadzi osiołka, na którym jedzie N. M. Panna z Dzieciątkiem. Z lewej, u dołu data: „1908”.

III tablica: z napisem: „Św. Józefie Wygnańców | Patronie Złama- | nych Świata Przeciwnościami | Wróć nam Ojczyznę z królem | na tronie. I z Kościołami”. Data: „1900”. Wys. 35 × 59 cm.

IV tablica: Św. Józef na łożu śmierci, głowę jego podtrzymuje Pan Jezus, obok klęczy Matka Boża,

Figurę i całą kompozycję wykonał w l. 1900—1908 o. Florian Janocha, kapucyn.

Bibliografia: AKR, rkps 14: Księga dochodów i rozchodów 1840—1883. Kronika klasztoru 1908—1913 k. 111v—112.

3

Matka Boża z Lourdes, figura w grocie na cmentarzu kościelnym, wys. ok. 108,5 cm, rzeźba pełna w kamieniu. Przynależnie dzieło o. Floriana Janochy. Pierwsza poł. XX w.

4

Św. Franciszek Seraficki, nad przedsionkiem kościoła, na lewym postumencie kończącym spływy bocznej części fasady; wys. ok. 180 cm; rzeźba pełna w kamieniu. Święty w pozycji frontalnej, stojącej, w kapturze na głowie, z czaszką w prawej ręce i z krzyżem w lewej. Druga poł. XVIII w.

5

Św. Antoni Padewski, nad przedsionkiem kościoła, na prawym postumencie kończącym spływy bocznej części fasady; wys. ok. 180 cm; rzeźba pełna w kamieniu. Święty z Dzieciątkiem Jezus w prawej ręce i z lilią w lewej. Druga poł. XVIII w.

6

Krucyfiks, w drugiej kaplicy kościoła z lewej strony nawy, wys. korpusu ok. 160 cm, rozpiętość rąk ok. 116 cm, rzeźba drewniana pełna. Perizonium białe na sznurze, z fałdami opadającymi z prawej strony. Niegdyś wisiał on w klasztorze, przy furcie; w r. 1908 został umieszczony w ołtarzu. Późno-barokowy. Druga poł. XVIII w.

Bibliografia: AKR, rkps HCR, II s. 159.

7

Anioł, wys. ok. 160 cm, rzeźba drewniana, polichromowana. W pozycji frontalnej, stojącej, w złotych szatach, w rękach trzyma wysoki brązowy krzyż. Poniżej kompozycja z białych obłoków i czterech główek uskrzydłonych aniołków. Barok. Druga poł. XVIII w.

8

Św. Antoni Padewski, wys. 124 cm, rzeźba pełna w drzewie, polichromowana. W pozycji frontalnej, stojącej, z Dzieciątkiem Jezus na lewej ręce. Dzieciątko trzyma na kolanach kosz z bułkami. Jedną z nich podaje święty ubogiemu, klęczącemu z lewej strony. Święty w brązowym habicie, Dzieciątko w białej sukience. Pierwsza poł. XX w.

9

Feretron, szer. 92 × wys. 120 cm, płaskorzeźba w drzewie.

Pierwsza strona: Św. Franciszek w pozycji frontalnej, stojącej, w kapucyńskim brązowym habicie; prawą rękę wznosi w górę, lewą zaś wręcza św. Ludwikowi, klęczącemu z prawej strony, pergamin z napisem: „REGULA ORD[INIS] III”. Z lewej klęczy zapewne św. Klara. Obraz na tle bazyliki św. Franciszka w Asyżu.

Druga strona: Św. Elżbieta w pozycji frontalnej, stojącej, w czerwonej sukni i niebieskim płaszczu, wspiera ubogich klęczących z obu stron. Druga poł. XIX w. Sygn. na pierwszej stronie, z prawej: „Al. Zwerger [...] Bildhauer St. Ulrich — Gröden Tirol”.

10

Krucyfiks, w chórze zakonnym, wys. korpusu ok. 170 cm, rozpiętość rąk ok. 130 cm, rzeźba pełna drewniana. Polichromowany. Perizonium białe, na sznurze, opadające w dużych fałdach z prawej strony. Barok. Druga poł. XVIII w.

11

Krucyfiks procesyjny, w zakrystii, wys. korpusu 50 cm, rozpiętość rąk 47 cm, polichromowany. Perizonium, w kolorze białym opada fałdami z lewej strony. Barok. Druga poł. XVIII w.

12

Krucyfiks procesyjny, w zakrystii, wys. korpusu 40 cm, rozpiętość rąk 39 cm, rzeźba pełna w drzewie. Polichromowany w kolorze brązowym. Fałdy perizonium opadają z prawej strony. Pierwsza poł. XX w.

13

Krucyfiks przy furcie klasztornej, wys. korpusu 84 cm, rozpiętość rąk 67 cm, rzeźba pełna drewniana. Polichromowany, fałdy białego perizonium opadają z lewej strony. Barok. Druga poł. XVIII w.

14

Krucyfiks na schodach przy chórze zakonnym, wys. korpusu 68 cm, rozpiętość rąk 60 cm, rzeźba pełna drewniana. Barok. Pierwsza poł. XVIII w.

15

Niepokalane Poczęcie N. M. Panny, na I piętrze, wys. 117 cm, podstawy 45 cm, rzeźba drewniana drażona od zewnątrz. W pozycji frontальной, stojącej lecz prawie esowatej, z rękami złożonymi na sercu, w różowej sukni i niebieskim płaszczu; stoi na kuli ziemskiej depcąc węża. Barok Druga poł. XVIII w.

Bibliografia: AKR, rkps 5: Inwentarz z r. 1824 k. 7v; Inwentarz z r. 1825 k. 16; Inwentarz z r. 1828; Inwentarz z r. 1835 k. 64v.

16

Św. Józef, na I piętrze, wys. 126 cm, podstawy 43 cm, rzeźba drewniana pełna. Święty w pozycji frontальной, stojącej, z Dzieciątkiem w obu rękach, w czerwonej szacie i żółtym płaszczu. Barok. Druga poł. XVIII w.

Bibliografia — zob. nr 15.

17

Krucyfiks, na schodach od strony refektarza, wys. korpusu 64 cm, rozpiętość rąk 59,5 cm, rzeźba pełna drewniana. Polichromowany; białe perizonium na sznurze opada fałdami z tyłu. Barok. Druga poł. XVIII w.

18

Anioł, wys. 126 cm, rzeźba drewniana, drażona od zewnątrz. W pozycji frontальной, klęczącej, z rękami złożonymi do modlitwy, w żółtej sukni i niebieskim płaszczu. Barok. Druga poł. XVIII w.

19

Anioł, wys. 126 cm, rzeźba drewniana, drażona od zewnątrz. W pozycji frontальной, klęczącej, z rękami rozłożonymi, w sukni niebieskiej i czerwonym płaszczu. Barok. Druga poł. XVIII w.

20

Figura Matki Bożej, w ogrodzie, wys. 132 cm, rzeźba pełna w piaskowcu. W pozycji frontальной, stojącej, z rękami złożonymi do modlitwy, z różańcem w prawej ręce: Z chustką na głowie, suknią przewiązana szeroką szarfą, której końce opadają z przodu. U stóp Madonny różę. Pierwsza poł. XX w.

Pochodzi z parku kolejowego w Rozwadowie. Obecnie wznosi się na kopcu z głazów kamiennych w klasztorным ogrodzie. Poniżej blacha miedziana o wym. 95 × 50 cm z napisem:

„O! Matko moja. O nic Cię nie proszę,
Bo znasz tajniki mej duszy najskrytsze,
Znasz wszystkie chęci, które w sercu noszę,
Od ludzkich pragnień Twe łaski obfitsze,
Więc tę mi tylko użyż łaskę swoją,
Co zgodne z Niebios i co z wolą Twoją”.

Figure umieścił w ogrodzie i tablicę ufundował po drugiej wojnie światowej o. Medard Parysz.

3. EPITAFIA I INSKRYPCJE

1

Epitafium Józefy Krupeckiej, na ścianie głównej nawy z lewej strony, tablica z twardego piaskowca, pomalowana na czarno, o wym. 105 × 102 cm. W ozdobnej ramce z białego piaskowca, zwieńczone złotym wieńcem i krzyżem, takż wieniec u dołu ramki. Z boku tablicy stylizowane tuje. Inskrypcja: „Józefa z Szczepanowskich | KR U P E C K A | umarła dnia 24 listopada 1847 | w 50 roku życia swego. | Dzieci pozostałe najlepszej Matce | kładą tę pamiątkę | prosząc o westchnienie do Boga | za Jej Duszę”.

2

Epitafium Franciszka i Anny Lubomirskich, obecnie w podziemiach kościoła, tablica z czarnego marmuru, z rozbitymi zdobnikami, o wym. 78 × 114 cm, z inskrypcją:

D. O. M. | FRANCISZKOWI | KSIAŻĘCIU LUBOMIRSKIE-
MU | UR. 1751 ROKU. † 1812. | ANNIE Z DOBRZYŃSKICH | KSIĘŻ-
NIE LUBOMIRSKIEJ | † 1819 R. | NAJLEPSZYM RODZICOM |
W ŻALU POGRAŻENI SYNOWIE | JERZY I ADAM | POMNIK
TEN POŁOŻYLI.

3

Epitafium Jerzego Ignacego Lubomirskiego († 19 lipca 1753), w kościele nad portalem prowadzącym na korytarz klasztorny, tablica z czarnego marmuru o wym. 67 × 91 cm, z inskrypcją: „D. O. M. | Hic jacet Peccator, | hujus Loci Fundator. | ora Deum, | ut hunc reum | Christi totum sanguine, | absolvat a crimine”.

Bibliografia: Bibl. Un. Warsz., rkps sygn. 35: Annales Provinciae Polonae k. 336. — O. K. Gadacz: Inwentarz Archiwum s. 144.

4

Tablica marmurowa w drewnianych ramkach, w kruchcie wewnątrz, nad głównym portalem. Wym. tablicy 97 × 57,5 cm; wym. tablicy z ramką

103 × 109 cm. Nad tekstem chryzmon, pod tekstem gorejące serce. Inskrypcja fundatora:

WIŃSZUJĘĆ, MOIA NAYŚWIĘTZA PANNŃ, SZCZĘŚLIWEY | MINUTY,
KRŃRĄŚ MIAŁA, KIEDYŚ SIĘ POCZĘŁA W ŻYWCIE | ANNY Ś. PROSZĘ
CIĘ PRZEZ TĘ SZCZĘŚLIWĄ MINUTĘ, | RACZ MNIE POCIESZYĆ W GO-
DZINĘ ŚMIERCY MOIEY. ZDRO- | WĄŚ MARYA, ŁASKIŚ PEŁNA, PAN
Z TOBĄ, BŁOGOSŁAWIONĄŚ | TY MIĘDZY NIEWIASTAMI, Y BŁOGOSŁA-
WION OWOC ŻYWOTA | TWEGO IEZUS, ŚWIĘTA MARYA, MATKO BOŻA,
MÓDL SIĘ ZA | NAMI GRZESZNMEMI TERAZ Y W GODZINĘ ŚMIERCY
NASZEY. | AMEN.

Bibliografia — por. nr 3.

5

Tablica z czarnego marmuru, w drewnianych ramkach, w chórze zakonnym pod krucyfiksem. Wym. tablicy 95 × 55,5 cm; wym. tablicy z ramką 109 × 69,5 cm. Nad tekstem chryzmon, pod tekstem gorejące serce. Inskrypcja fundatora:

WIŃSZUJĘĆ, MOIA NAYŚWIĘTZA PANNŃ, SZCZĘŚLIWEY | MINUTY,
KTORAŚ MIAŁA, GDYŚ POCZĘŁA SYNA BOŻEGO: | PROSZĘ CIĘ PRZEZ
TĘ SZCZĘŚLIWĄ MINUTĘ, RACZ MNIE | POCIESZYĆ W GODZINĘ ŚMIERCY
MOIEY. ZDROWĄŚ | MARYA, ŁASKIŚ PEŁNA, PAN Z TOBĄ, BŁOGOSŁA-
WIONĄŚ | TY MIĘDZY NIEWIASTAMI, Y BŁOGOSŁAWION OWOC ŻYWOTA |
TWEGO IEZUS, ŚWIĘTA MARYA, MATKO BOŻA, MÓDL SIĘ ZA | NAMI
GRZESZNMEMI TERAZ Y W GODZINĘ ŚMIERCY NASZEY. | AMEN.

IV. ZBIORY SZTUKI KLASZTORU W SĘDZISZOWIE

1. OBRAZY SZTALUGOWE I GRAFIKA

Cmentarz kościelny

1

Stacje Drogi Krzyżowej, na cmentarzu kościelnym, 82 × 122 cm, płyty pilśniowe, olej. Opis pierwszej stacji: Z lewej strony, na podwyższeniu Piłat Poncki, w krótkiej tunicy, z mieczem przy boku i w todzie w kolorach jasnoczerwonych, w ręca Jezusowi dwa kijki. Z prawej Jezus, w cierniowej koronie, z rękami skrepowanymi, w białoniebieskiej szacie, bosy. Za Piłatem różga liktorska z napisem: „SPOR” i dwaj żołnierze w zbroi. Cała scena na tle murów pałacu. Wykonał w r. 1960 ks. Stanisław Nowak.

Bibliografia: AKS, rkps: Kronika klasztoru od 1936 s. 230.

2

Św. Antoni Padewski, na fróntonie kościoła, 173 × 186 cm, blacha, olej. Święty w pozycji kłęczącej, zwrócony w lewo, w kapucyńskim brązowym habicie, przed stolikiem nakrytym zielonym obrusem, prawą ręką dotyka stóp

objawionego Dzieciątka Jezus. Poniżej leży biała lilia. Tło w kolorze ultramariny z trzema główkami uskrzydłych aniołków. Skopiował w r. 1961 Leopold Świder.

Bibliografia: AKS, rkps. Kronika klasztoru od 1936 s. 235.

Kościół

3

Św. Antoni Padewski, w wielkim ołtarzu, 179 × 297 cm, płótno, olej. W pozycji stojącej, w brązowym habicie kapucyńskim, z Dzieciątkiem Jezus

na prawej ręce, a lewą wskazuje ubogich i chorych, którzy z obu stron otaczają świętego. Dzieciątko trzyma na kolanach niebieską kulę ziemską. Ponad głową świętego, w górze widoczne wielkie żółte światło oraz z obu stron aniołkowie; jeden z nich z białą lilią w ręku. Scena na tle krajobrazu górskiego. Tło niebieskozielone i żółte. Malował Szymon Czechowicz w l. 1762—1765. Odnowił w l. 1947—1960 Rudolf Kozłowski w Krakowie.

Obraz pochodzi z Oleska. W ramach repatriacji po drugiej wojnie światowej został on przewieziony do Sędziszowa. Uszkodzono go wtedy bardzo przez niefachowe zwinięcie płótna farbą do środka. Liczne uszkodzenia farby i płótna pochodziły od przeniesienia obrazu na mniejsze krosno, aniżeli było pierwotne i od gwoździ, którymi go umocowano. Ponadto obraz został przyciemniony kopciem, pochodzącym od licznych lamp płonących przed ołtarzem w czasie odpustów i nabożeństw, jak to było w zwyczaju na wschodnich ziemiach Polski. Kopeć ten w nieokreślonym czasie przesmarowano „lakierem kopalowo-olejnym, tzw. powozowym lub ławkowym, niezwykle

twardym i znacznie odporniejszym na rozpuszczające chemikalia od farby olejnej, którą namalowano obraz”.

Badanie mikrostereoradiograficzne wykazało kilka przemalowań, zwłaszcza w górnych partiach obrazu i osobach otaczających świętego, wykonanych przez samego artystę. Ponieważ są one autentyczne, dlatego nie zostały usunięte. „Do partii najlepszych, nie poprawionych później przez autora należą: postać św. Antoniego z Dzieciątkiem Jezus na ręku, klęczący starzec, jak również grupka aniołków u góry, po lewej wraz z niebem i pejzażem morskim”. W sto lat po namalowaniu obrazu przeprowadzono renowację obrazu. Pozostały po niej liczne ślady od użycia zbyt silnych chemikaliów, którymi dawniej odnawiano płótno.

W ostatnich latach obraz został odnowiony przez znanego konserwatora z naj-

większym pietyzmem, należnym arcydziełu wybitnego artysty malarza. Powierzchnia obrazu została przepraszowana specjalną masą dla zabezpieczenia złuszczeń farby. Obraz zdublowano belgijskim płótnem i naciągnięto na krosno z uwzględnieniem dawnego wymiaru obrazu. Usunięto werniks i lakier kopalowo-olejny oraz obce przemaalowania. Z kolei „zakitowano wszystkie ubytki farby z gruntem zaprawą kredowo-klejową. Na kity położono cienką warstwę apretury z jasnego szelaku, poczem obraz zawerniksowano werniksem mastyksowym. Miejsca kitowane, jak również powierzchniowe uszkodzenia farby zapunktowano techniką żywiczno-olejną za pomocą sezonowanych warstwicowych nakładań farby”. „Po wyschnięciu punktowań położono końcowy werniks mastyksowy z 4% dodatkiem polimeryzowanego oleju lnianego”.

Bibliografia: AKS, rkps: Kronika klasztoru od 1936 s. 229. — AKK, rkps: Protokół z konserwacji obrazu Szymona Czechowicza św. Antoni, z dnia 28 marca 1964, wykonany przez prof. Rudolfa Kozłowskiego w Krakowie. — O. Konstanty [Jaroń]: Cudowny św. Antoni Padewski w kościele OO. Kapucynów w Olesku. Olesko 1931. Załączona reprodukcja obrazu ale prawdopodobnie z kościoła kapucyńskiego w Krośnie (nr 12). — [O. Konstanty Jaroń]: Cudotwórnyj sv. Antonij Padevskij v kosteli OO. Kapucyniv v Olesku. 1231—1931. Pamjatka 700-letnich rokovin velikovo cudotvorca. Napisał kapucin o. Konstantin z Głogowa. Peremyśl 1931. Na s. 3 rycina obrazu. — J. Orańska: Szymon Czechowicz s. 16, 94, 146. Tablica XLI przedstawia prawdopodobnie jedną z replik obrazu. — R. Kozłowski: Nouvelle methode d'examen des oeuvres d'art par amplification de la profondeur au moyen des rayons X. *Studies in Conservation*. Vol. 5: 1960 nr 3.

4

M. B. Częstochowska, ponad tabernakulum wielkiego ołtarza, 28 × 40 cm, deska lipowa, olej. Obraz zakryty srebrną, trybowaną sukienką, o wym. 37 × 47 cm, w srebrnych ramach, z pięknym tłem, w koronach; całość zdobiona licznymi perłami i szlachetnymi kamieniami. Jest to historyczny obraz obozowy wojewody wołyńskiego Michała Potockiego, ofiarowany przez niego do kościoła OO. Kapucynów w Sędziszowie. Pochodzi z XVII w. Dawniej znajdował się w pierwszej kaplicy z prawej strony nawy, w ołtarzu Matki Boskiej, który został konsekrowany w r. 1766. Matka Boska słynie licznymi łaskami i uważana jest za patronkę miasta i okolicy. Dlatego też znana jest pod nazwą Matki Boskiej Sędziszowskiej. Z czasem twarz, ręce i stopa Dzieciątka zostały zmyte kilkakrotnie wodą z sodą prawdopodobnie przez nieuświadomionego zakrystiana, a spływający żrący płyn utworzył na obrazie podłużne zacieki i plamy.

W r. 1958 konserwator Rudolf Kozłowski z Krakowa odczyścił obraz z wiekowych zabrudzeń i zawerniksował „powierzchnię farby, wydobywając zarys twarzy i rąk Matki Boskiej i Dzieciątka”. Zapunktował „wyłącznie tylko nieliczne całkowite ubytki farby aż do zaprawy”. Pozostawił „ślady zarysów twarzy i rąk bez retuszów”. W fazie końcowej zawerniksował „obraz werniksem mastyksowym z dodatkiem 4% oleju lnianego polimeryzowanego” Edmund Korosadowicz, krakowski czelery, zaprojektował i wykonał ze srebra dodatkowe ramy. Ponad górną ramą obrazu dodał ramkę z tarczą herbową z orłem polskim; poniżej dolnej ramy — ramkę z herbem miasta Sędziszowa (Odrowąż); z prawej strony bocznej ramy widoczna jest ramka z kartuszem herbowym Potockich (Pilawa), a z lewej znajduje się kartusz herbowy z herbem Tarnowskich (Ślepowron).

Bibliografia: AKS, rkps: Protocollum publicandorum s. 181a. — AKS, rkps 5: Copia Inventarii Buchhalterici s. 15. — AKS, rkps: Inwentarz z r. 1827 s. 18. — AKS, rkps: Kronika klasztoru od 1936 s. 207. — AKK, rkps: Protokół

z konserwacji XVII-wiecznej kopii Matki Boskiej Częstochowskiej, wykonany przez prof. R. Kozłowski w Krakowie, dnia 28 marca 1964 r. — O. W. Nowakowski: O cudownych obrazach w Polsce s. 594—595. — O. A. Majer: W dwuwieczu s. 40—42. — O. K. Gadałcz: Inwentarz Archiwum s. 129—130.

5

Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni, w zwieńczeniu wielkiego ołtarza, 148 × 225 cm, płótno, olej. Madonna klęczy z prawej strony, w pozycji bocznej w lewo, przed białym ołtarzem, z rękami złożonymi na krzyż, w białym welonie, różowej sukni i ciemnoniebieskim płaszczu. Z lewej Symeon w żółtej szacie, trzyma w rękach Dzieciątko Jezus. Z obu stron stoi kilka osób. Z góry spływa jasność z nieba i oświetla całą scenę. Tło żółtobrazowe i niebieskawoszare. Druga poł. XVIII w.

6

Św. Paweł Apostoł, z prawej strony wielkiego ołtarza, 71 × 139 w świetle ram, płótno, olej. W pozycji trzy czwarte w lewo, z rudoczarną brodą i takimi włosami, w zielonej szacie i purpurowym płaszczu. W prawej ręce trzyma miecz, a w lewej otwartą księgę. Tło szaroniebieskie. Druga poł. XVIII w.

7

Św. Piotr Apostoł, z lewej strony wielkiego ołtarza, 71 × 139 cm w świetle ram, płótno, olej. W pozycji trzy czwarte w prawo, z siwą brodą i włosami, w niebieskiej szacie i jasnobrazowym płaszczu. Z kluczem w lewej ręce i księgą w prawej. Tło szaroniebieskie. Druga poł. XVIII w.

8

Najświętsze Serce Marii, w ołtarzu z prawej strony nawy, 107,5 × 183,5 cm w świetle ram, płótno, olej. W pozycji frontalnej, stojącej na szarym obłoku, w czerwonej sukni i niebieskim płaszczu; prawą ręką wskazuje gorejące Serce, w lewej trzyma białą lilię. Tło brązowożółtawoszare. Sygn. z prawej, u dołu: „Jan Tabiński 1874”.

9

Św. Teresa od Dzieciątka Jezus, na predelli ołtarza Najśw. Serca Marii, 43,5 × 55 cm, płótno, olej. W pozycji trzy czwarte w prawo, w niebieskim welonie, brązowym habicie i białym płaszczu, z krucyfiksem i bukietem róż w obu rękach. Tło niebieskożółtawe. Pierwsza poł. XX w.

10

Św. Józef z Leonessy, kapucyn, w zwieńczeniu ołtarza Najśw. Serca Marii, 68 × 96 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, stojącej, z rozłożonymi szeroko rękami; po lewej stronie w dole święty powieszony na szubienicy za prawą rękę i prawą nogę; w lewej ręce trzyma krzyż, lewa noga w ogniu, anioł ucina pętlę. Z prawej strony, w górze uskrzydłone główki aniołków. Pierwsza poł. XVIII w.

11

Najśw. Serce Jezusowe, w ołtarzu św. Franciszka z Asyżu, z lewej strony nawy, 84 × 149 cm w świetle ram, płótno, olej. W pozycji frontalnej, stojącej, w jasnoniebieskiej szacie i czerwonym płaszczu, obiema rękami wskazuje gorejące Serce w jasnożółtym świetle. Tło ciemne. Sygn.: „Kop. Prof. de Feuerstein. Pinx[ist]”. Kopię wykonał Tadeusz Stanaszek w r. 1938. Serce domalowano w r. 1963.

12

Św. Konrad z Parzham, kapucyn, z zwieńczeniu ołtarza św. Franciszka, 65 × 93 cm w świetle ram, płótno, olej. W pozycji frontalnej, stojącej, na tle furty klasztornej. Rozdziela chleb wśród ubogich, którzy go otaczają z obu stron. Tło jasnoszare. Kopiował Leopold Świder w r. 1961.

13

Boże Miłosierdzie, w kaplicy św. Józefa, z prawej strony nawy, 72,5 × 124 cm w świetle ram, płótno, olej, Chrystus w białej szacie, prawa ręka wzniesiona do błogosławieństwa, lewą wskazuje na Serce, z którego wypływają dwie smugi białoczerwonych promieni. Na pierwszym planie łąka z kwiatami, na dalszym równinny krajobraz. Sygn. z lewej strony u dołu: „A. Hyła” i z prawej „1951”.

14

Św. Józef, obraz ołtarzowy w pierwszej kaplicy z prawej strony nawy, 134 × 213 cm w świetle ram, płótno, olej. W pozycji frontalnej, trzy czwarte w prawo, w zielonej szacie i brązowym płaszczu; prawą ręką prowadzi Jezusa w niebieskiej sukni i czerwonym płaszczu, w lewej ręce ma kij pielgrzymi. Na pierwszym planie ziemia kamienista z orientalną roślinnością i krzewami. Tło niebieskoszare. Kopiował, z obrazu w kościele SS. Bernardynek w Krakowie, Leopold Świder w r. 1961.

Bibliografia: AKS, rkps: Kronika klasztoru od 1936 s. 235.

15

Św. Józef z Dzieciątkiem Jezus, w zwieńczeniu ołtarza św. Józefa, 75,3 × 101 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, siedzącej, w niebieskiej szacie, w złotym płaszczu rozłożonym na kolanach; w obu rękach trzyma na kolanach Dzieciątko Jezus na czerwonej poduszce, które prawą rączkę unosi do błogosławieństwa a w lewej trzyma białą liliję. Z prawej strony, w górze dwie uskrzydłone główki aniołków. Barok. Druga poł. XVIII w. Stare płótno wokoło uzupełnione nowym z XX w.

16

Św. Feliks z Cantalice, kapucyn, obraz ołtarzowy w drugiej kaplicy z prawej strony nawy, 143 × 218 cm w świetle ram, płótno, olej. W pozycji klęczącej, bocznej w lewo, z rękami złożonymi na krzyż na piersiach, modli się przed ołtarzem, na którym widać objawione Dzieciątko Jezus w towarzystwie uskrzydłonych główek aniołków. Na ołtarzu leży biała lilia. Z lewej, u dołu dwa klęczące aniołki, jeden z chlebem w ręce, który wyjął z białej sakwy kwestarskiej świętego z napisem: „DEO GRATIAS”. Tło jasno- i ciemnoniebieskie. Barok. Druga poł. XVIII w.

Bibliografia: AKS, rkps: Protocollum publicandorum s. 181a. — AKS, rkps 5: Copia Inventarii Buchhalterici s. 15. — AKS, rkps: Inwentarz z r. 1827 s. 18. — O. A. Majer: W dwuwieczu s. 41—42. — O. K. Gadacz: Inwentarz Archiwum s. 129.

17

Św. Klara, w zwieńczeniu ołtarza św. Feliksa, 75,5 × 101 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej, bocznej w lewo, w brązowym habicie, z rękami złożonymi do modlitwy, z twarzą trzy czwarte w lewo, wpatrzona w monstrancję, widoczną w złotym świetle na obłoku. Na pulpicie otwarta księga z czaszką

i różga do biczowania. Tło brązożółte. Płótno przybite do deski drewnianymi kołkami. Barok. Druga poł. XVIII w.

18

N. M. Panna Śnieżna lub Kutkorska, obraz ołtarzowy w drugiej kaplicy z lewej strony nawy, 88 × 127 cm, płótno, olej. Półpostać w pozycji frontalnej, stojącej, z twarzą trzy czwarte w prawo, z Dzieciątkiem Jezus na lewej ręce. Madonna w różowej sukni, w niebieskim płaszczu, zarzuconym też na głowę. Dzieciątko w czerwonej sukience, nóżki owinięte czerwonym płaszczem, prawa rączka uniesiona do błogosławieństwa, w lewej trzyma księgę. W tle obrazu, z prawej i lewej strony głowy Madonny, chóry aniołów, po każdej stronie pięć postaci grających na różnych instrumentach. Obraz pochodzi prawdopodobnie z drugiej poł. XVI w. Art. plastyk Zbigniew Kowalski poddał go konserwacji w Krakowie w r. 1961. Wtedy to zostały zdjęte z obrazu srebrne sukienki. Na obrazie pozostawiono na razie tylko srebrne korony. Po usunięciu trzykrotnych przemalowań ukazało się opisane wyżej tło dla Madonny i Dzieciątka. Malowidło zostało zdublowane, a po wypemieniu ubytków gruntu i zawerniksowaniu, wypunktowane techniką olejną.

Historia obrazu: W r. 1560, na zlecenie św. Franciszka Borgiasza, wykonano trzy kopie cudownego obrazu z rzymskiego kościoła Matki Bożej Śnieżnej. Jedną z nich święty przesłał do kościoła jezuitów w Lublinie. Tu obraz, wisząc w furcie klasztornej, zasłynął łaskami. Na prośbę Jerzego Łączyńskiego, jezuita o. Tymieniecki podarował w r. 1725 obraz do kościoła w Kutkorzu. W krótkim czasie Matka Boża zasłynęła łaskami i stała się patronką parafii i okolicy.

Bibliografia: APK, rkps: *Annales Conventus Kutkuriensis*, I k. V—VI, s. 98—100 (wlepiony do kroniki opis historyczny obrazu pt. „Informacja o obrazie N. P. Mariampolskiej”). — AKS, rkps: *Konserwacja obrazu Matki Bożej z kościoła klasztornej OO. Kapucynów w Sędziszowie Młp.* Opis wykonany w Krakowie, dnia 24 stycznia 1961 r. — AKS, rkps: *Kronika klasztoru od 1936 s. 236.* — K. Niesiecki: *Herbarz polski powiększony dodatkami... i wyd.* przez J. Bobrowicza. T. 6. Lipsk 1841 s. 196. — X. Podolski: *Kutkorz. Przyj. dom.* R. 4: 1854 nr 9 s. 66—67. — *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich.* T. 4. Warszawa 1883 s. 955 (pod Kutkorz). — O. W. Nowakowski: *O cudownych obrazach w Polsce* s. 250. — Ks. S. Barącz: *Cudowne obrazy Matki Najświętszej w Polsce.* Lwów 1891 s. 135. — O. K. Gadacz: *Inwentarz Archiwum* s. 90, 154.

18a

M. B. Anielska, obraz ołtarzowy na zasuwie, w drugiej kaplicy z lewej strony nawy, 140 × 214 cm, płótno, olej. Z lewej św. Franciszek w pozycji klęczącej, w habicie kapucyńskim, z rękami wzniesionymi w górę, ku Matce Bożej w różowej sukni i niebieskim płaszczu. Madonna prawą rękę unosi w górę, a lewą podaje świętemu pergamin z napisem: „INDULGENTIAE PLENARIAE”. Z lewej strony Madonny, w gorze Chrystus w białopurpurowej szacie, z prawą ręką na sercu, z ogromnym krzyżem w lewej. Wokoło Chrystusa i Madonny uskrzydłone główki aniołków. W dole dwa aniołki z otwartą księgą; między świętym a Matką Bożą anioł z koszem kwiatów w rękach. Barok. Druga poł. XVIII w.

Bibliografia — por. nr 16.

19

Św. Stanisław, Biskup wskrzesza Piotrowina, w zwieńczeniu ołtarza M. B. Śnieżnej, 64,5 × 99,3 cm, płótno, olej. Św. Stanisław z otoczeniem

z lewej, w postawie stojącej, trzy czwarte w prawo, w złotej mitrze, w żółtej kapie z czerwonym podbiciem, z lewą ręką wyciągniętą w górę, prawą zanurza kropidło w kociołku z wodą święconą. Z prawej Piotrowin powstający z grobu. Tło ciemne. XIX w.

20

Królowa Korony Polskiej, na feretronie z jednej strony, 50 × 82 cm, w świetle ram, deska, olej. Madonna z Dzieciątkiem na lewej ręce, w koronach, w prawej ręce berło, w czerwonej sukni z orłem polskim i niebieskim płaszczu. Dzieciątko w żółtej sukience, z prawą rączką wzniesioną do błogosławieństwa, z książką w lewej. W aureolach napis: „KRÓLOWO KORONY POLSKIEJ MÓDL SIĘ ZA NAMI”. Tło brązowe. Druga poł. XIX w.

21

Św. Franciszek z Asyżu, na drugiej stronie feretronu. Na tle ołtarza, w pozycji frontalnej, stojącej, z rękami wzniesionymi w górę, z dwoma zakonnikami po bokach w kapucyńskich habitach, przyjmuje do III zakonu mężczyznę i kobietę, którzy przed nim klęczą. Druga poł. XIX w.

22

Krzyż z herbem kapucyńskim, w chórze zakonnym, 87 × 154 cm, płótno, olej, dwa egzemplarze. Krzyż brązowy, w połowie dłuższej belki herb kapucyński tj. ręka Chrystusa i św. Franciszka skrzyżowane ze sobą. Druga poł. XVIII w.

Parter

23

Św. Franciszek z Asyżu, nad drzwiami furty klasztornej, 150 × 106 cm, płótno, olej. Św. Franciszek z krzyżem w ręku, wspiera się o rogożę, poniżej czaszka i różaniec. Z lewej strony, w górze anioł grający na gitarze. Na tle krajobrazu górskiego z klasztorem z lewej strony. Tło niebieskobrązowe i zielone. Druga poł. XVIII w. Odnowił w r. 1961 Leopold Świder. Blejtram spięty drewnianymi kołkami.

Bibliografia: AKS, rkps: Kronika klasztoru od 1936. O. A. Majer: W dwuwieczu s. 48.

24

Bł. Benedykt z Urbino, kapucyn, w rozmównicy klasztornej, 30 × 30,3 cm, staloryt. Błogosławiony w pozycji stojącej, bocznej w prawo, prawą rękę wznosi do błogosławieństwa, lewą położył na oczach chorego, który leży na łóżku z rękami złożonymi do modlitwy. Z lewej strony obrazu, w głębi, w alfonie płacząca niewiasta. Pod obrazem podpis: „B. BENEDICTUS AB CAPUCCINUS Caeco Visum Restituit”. Sygn. u dołu: „P. Bernardus a Monachio Capuccinus delineavit sculpsit”. Druga poł. XIX w.

25

Bł. Feliks z Nikozji, kapucyn, w rozmównicy klasztornej, 24 × 35 cm, staloryt. Fragment szpitala z napisem „INFERMERIA”; na ścianie z prawej strony wisi portret błogosławionego, który usiłuje zdjąć mężczyzna w sile wieku, ale kobieta chwyta go za rękę. Z lewej klęcząca niewiasta i grupa kapucynów. Pod obrazem podpis: „B. FELIX A NICOSIA CAPUCCINUS SIGNIS ET VIRTUTIBUS CLARUS A LEONE XIII P. M. BEATORUM ALBO

ADSCRIPTUS 1888". Sygn. z lewej, u dołu: „V. Monti inv. e dis.", z prawej: „O. Persichini inc.". Druga poł. XIX w.

26

Św. Feliks z Cantalice, kapucyn, w rozmównicy klasztornej, 24,3 × 32,5 cm, miedzioryt. Z prawej strony, święty w pozycji klęczącej, przed ołtarzem, na rękach trzyma Dzieciątka Jezus, które podała mu Matka Najświętsza z lewej. Z obu stron wśród chmur aniołki i uskrzydłone główki aniołków. Poniżej podpis: „S. FELIX A CANTALICIO CAPUCCINUS". Druga poł. XIX w.

27

Św. Józef z Leonessy, kapucyn, w rozmównicy klasztornej, 22 × 29 cm, miedzioryt. Półpostać świętego, w pozycji trzy czwarte w prawo, prawa ręka wyciągnięta w bok, lewa złożona na sercu; na pniaku przed świętym leży krucyfiks. Na drugim planie, z prawej strony, na szubienicy, wisi święty na lewej ręce i lewej nodze, w prawej ręce trzyma krzyż, z lewej, w górze nadlatuje anioł, by go uwolnić. Przed szubienicą stoi trzech wojowników z włóczniami. Podpis: „S. JOSEPH A LEONISSA CAPUCCINUS". Druga poł. XIX w.

28

Bł. Kryspin z Viterbo, kapucyn, w rozmównicy klasztornej, 24,2 × 32 cm, miedzioryt. Trzej aniołkowie wiodą do nieba świętego, który unosi ręce w górę. Jeden z aniołków trzyma w prawej ręce dyscyplinę, w lewej białą lilię. Z lewej dwie główki uskrzydłonych aniołków. Podpis: „B. CRISPINUS A VITERBIO CAPUCINUS Virtutibus, et signis refulgens a Pio VII P. M. Beatorum albo adscriptus 1806". Sygn. z lewej, u dołu: „Fr. Aloysius a Crema Capuc. pinx. et delin."; z prawej: „Aloysius Cunego sculp. Romae". Druga poł. XIX w.

29

Wniebowzięcie N. M. Panny, na parterze, 167 × 311,5 cm, płótno, olej. Madonna unosi się w niebiosa, z rozpuszczonymi włosami, z rozłożonymi rękami, w białym welonie, opadającym na ramiona, w bladoczerwonej sukni i niebieskim płaszczu, opadającym z ramion. Wokoło Marii aniołkowie z wieńcem z kwiatów w rękach; dwaj w górze trzymają białe lilie. Poniżej, na ziemi apostołowie i niewiasty, w tym jedna z białą lilią w ręku, wyrażają boleść i smutek. Na odwrocie obrazu sygn. z prawej strony, u dołu: „P. Joseph a Cupertlinol [a] Jasienica Krzysikiewicz Capucifnus! 1848 pinxit".

30

Św. Antoni Padewski, 195 × 325,5 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej, bocznej w lewo, w habicie kapucyńskim, przed pulpitem z otwartą księgą i białą lilią; całuje rączki objawionego Dzieciątka Jezus. Z lewej strony dwa anioły, z prawej, w górze duży anioł z małym i uskrzydłona główka aniołka. Tło niebieskobłękitne i szare. Namalowany w Wiedniu w r. 1778 kosztem Zofii Skrzynieckiej, matki o. Sylwestra, kapucyna. Odnowiony w okresie międzywojennym. Do r. 1960 znajdował się w wielkim ołtarzu.

Bibliografia: AKS, rkps: *Historia Conventus. Tomus secundus s. 3: „Cura et solitudine R. P. Pacifici, per litteras Viennam datis, depicta est imago nova ad majus altare s. Antonii Paduani, per oblatam largam eleemosinam magnificae dominae Sophiae Krzyniecka, matre AVP. Silvestri, concionatoris nostri, capucini"*. W katalogach nazwisko o. Sylwestra brzmi: Skrzyniecki. — AKS, rkps: *Protocol-*

lum publicandorum s. 181a. — AKS, rkps 5: Copia Inventarii Buchhalterici s. 15. — AKS, rkps: Inwentarz z r. 1827 s. 18. — O. A. Majer: W dwuwieczu s. 41. — O. K. G a d a c z: Inwentarz Archiwum s. 129. — Reprodukcyj: *Pokój i Dobro*. R. 3: 1939 nr 11 s. 85.

31

Najśw. Serce Jezusowe, 118 × 194 cm, płótno, olej. Do r. 1961 obraz ołtarzowy. W pozycji frontalnej, stojącej, w białej szacie i czerwonym płaszczu zarzuconym na lewe ramię; na piersiach gorejące Serce z krzyżykiem; z rozłożonych rąk tryskają smugi białych promieni. Stoi na kuli ziemskiej wśród chmur. Tło brązowożółte i szare. Sygn. z prawej strony w dole: „T. Serednicki. Tarnów”. Połowa XX w.

32

Madonna z Dzieciątkiem, 86 × 118 cm, olej, płótno. W pozycji siedzącej, trzy czwarte w prawo, w czerwonej sukni i niebieskim płaszczu z zieloną podszewką. Dzieciątko prawą rączkę wznosi w górę, a lewą wskazuje gorejące Serce z krzyżykiem. Tło bladezielone. Sygn. na odwrocie: „Pinxit D. Antonius Nowak in Rzeszów, Elaemozinae P. Joslephil Krzysikiewicz Capuc. 1844 Anno”.

33

Św. Piotr Apostoł, 86 × 118 cm, płótno, olej. W pozycji trzy czwarte w lewo, w niebieskiej szacie i brązowym płaszczu, klęczy przed kamieniem z rękami złożonymi do modlitwy. Na kamieniu leży książka, dwa klucze; w górze, z prawej strony widoczny kogut. Tło brązowożółtawe. Sygn. na odwrocie: „Pinxit D. Antonius Nowak in Rzeszów. Elemozina P. Joslephil Krzysikiewicz Capuc. 1844 Anno. Corexit P. Joslephil Cap. ...”.

34

Św. Franciszek z Asyżu, 57,5 × 75,5 cm, płótno, olej. Kopia według obrazu Murilla na tle niebieskobrazowym. Sygn. z prawej strony u dołu: „Świder Leopold 1960”.

35

Św. Wawrzyniec z Brindisi, kapucyn, 68 × 99 cm, płótno, olej. W pozycji stojącej, bocznej w lewo, celebryje mszę św. przy ołtarzu Matki Bożej. W momencie konsekracji zjawia się na ołtarzu Dzieciątko w białej sukience i wyciąga rączki do świętego, który ma na sobie czerwony ornat. Z prawej posługuje do mszy św. brat zakonny. Na tle ściany kościoła widoczne okno. Kopia obrazu Maksa Hirmera z Monachium. Sygn. z prawej strony, u dołu: „Świder 1960”.

36

Zwiastowanie N. M. Panny, 111 × 173,5 cm, płótno, olej. Z prawej strony Matka Boża klęczy na klęczniku, w pozycji bocznej w lewo, w bladuróżowej sukni, w białym welonie i błękitnym płaszczu. Z lewej archanioł Gabriel, w białoniebieskiej szacie, wskazuje na Ducha Św. w postaci gołębic, od którego promienie oświetlają postać Madonny. W górze rozpięta zielona kotara. Błęjtram zbity drewnianymi kołkami. Sygn. na odwrocie: „Roboty P. Zera Lwowianina kosztem czy jałmużną X. Józefa Krzysikiewicza kapuc. Prowincjała 1844 Roku”.

37

Bł. Dydak z Kadyksu, kapucyn, 149,5 × 199,5 cm, płótno, olej. Klęczy przed ołtarzem w pozycji bocznej w lewo, z rękami złożonymi na krzyż na piersiach. Na drugim planie wizja błogosławionego, z lewej św. Piotr w niebieskiej szacie i żółtym płaszczu, z wysoką laską w lewej ręce i z dwoma kluczami w prawej; za nim św. Paweł; ponad nimi zarys Madonny; z lewej strony, w górze, w chmurach grupa aniołków. Tło żółtoszare i niebieskie. Sygn. z prawej, u dołu: „A. Mikołajski”. Kopia wykonana ze stalorytu nr 98 w drugiej poł. XIX w.

38

Modlitwa Pana Jezusa w Ogroju, 147,5 × 220 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej, trzy czwarte w lewo, w purpurowej szacie, z rękami wyciągniętymi przed siebie, porzucony niebieski płaszcz leży obok. Anioł, w białej szacie, stoi nad Jezusem. Wyżej, z lewej strony, kielich w żółtym świetle. Tło zielonoszare. Pierwsza poł. XIX w.

39

Biczowanie Pana Jezusa, 147,5 × 220 cm, płótno, olej. Z lewej strony Jezus przywiązany do jasnobrązowego słupa, w białym perizonium, w pozycji stojącej, bocznej w lewo. Przed nim porzucona purpurowa szata. Z prawej dwóch żołdaków, a z lewej trzeci zamierzający się na Jezusa różgami. Tło szaroniebieskie. Pierwsza poł. XIX w.

40

Ukoronowanie Pana Jezusa cierniową koroną, 147,5 × 220 cm, płótno, olej. W pozycji siedzącej, frontalnej, w purpurowej szacie, z rękami skrępowanymi sznurem, z głową pochyloną; z prawej żołnierz w błękitnej szacie podaje kij, drugi wkłada na głowę cierniową koronę. Wokoło grupa żołnierzy. Pierwsza poł. XIX w.

Refektarz

41

Kompozycja na frontowej ścianie refektarza składa się z trzech płócien: środkowe przedstawia św. Franciszka u stóp Ukrzyżowanego, prawe Wierczerzę Pańską, lewe Pokłon pasterzy w stajence; 538 × 249 cm, płótno, olej. Druga poł. XVIII w.

I. Św. Franciszek w habitie kapucyńskim, w pozycji klęczącej, bocznej w prawo, obejmuje rękami nogi Chrystusa, który wisi na krzyżu w pozycji trzy czwarte w lewo.

II. Przy biało nakrytym stole, w centralnym miejscu Jezus w pozycji frontalnej, siedzącej, w czerwonej szacie, prawą ręką wskazuje na stół, przed nim na półmisku leży upieczony baranek. Z prawej strony św. Jan oparł swą głowę o ramię Chrystusa, z lewej św. Piotr, w żółtej szacie, odwrócił głowę w stronę Mistrza. Wokoło stołu siedzą apostołowie. Scenę oświetla z góry mały kandelabr.

III. Z lewej Madonna, w brązowym welonie i czerwonej sukni, nachyla się nad Dzieciątkiem; za nią widoczny św. Józef. Z prawej pasterze klęcząc oddają hołd Jezusowi, nad którym pochylają się dwie głowy wołów. W górze dwaj aniołowie trzymają wstęgę z napisem: „Gloria in excelsis Deo”. Przez okno widać krajobraz górski i żółtą lunę nad nim. Tło ciemnobrązowe i szaroniebieskie.

42

Portret Michała Potockiego, wojewody wołyńskiego, fundatora klasztoru w Sędziszowie, 75 × 115 cm, płótno, olej. Półpostać w pozycji trzy czwarte w prawo, w zielonym żupanie i purpurowej delii narzuconej na ramiona, z błękitną szarfą z orderem Orła Białego, z lewą ręką na jelcu szabli. Tło ciemne. Druga poł. XVIII w. Do r. 1953 portret wisiał na ścianie prezbiterium kościoła, następnie przeniesiono go na korytarz klasztorny, a w końcu zawieszono w refektarzu.

Bibliografia: AKS, rkps 5: Copia Inventarii Buchhalterici s. 21. — AKS, rkps: Inwentarz z r. 1827 s. 30. — O. A. Majer: W dwuwieczu s. 41. — J. Pagaczewski: Ze studiów nad polskim gobelinnictwem. *Pr. Komis. Hist. Szt. PAU*. T. 1: 1919 s. 174.

43

Portret Marcjanny z Ogińskich Potockiej, żony Michała, 76 × 116 cm, płótno, olej. Półpostać w pozycji trzy czwarte w lewo, w ciemnej sukni i białej tiulowej narzutce, w białym tiulowym czepku. Tło ciemne. Druga poł. XVIII w. Do r. 1953 portret wisiał na ścianie prezbiterium kościoła, potem przeniesiono go na korytarz klasztorny, a wreszcie zawieszono w refektarzu.

Bibliografia — por. nr 42.

44

Matka Boska Fatimska, 80,5 × 120 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, stojącej, w białej sukni i płaszczu ze złotymi floresami, w prawej ręce trzyma różaniec, lewą wskazuje gorejące Serce. Sygn. z lewej strony, u dołu: „A. Hyla. 1948”. Tło ciemnobrązowe.

Pierwsze piętro

45

Św. Franciszek z Asyżu, w klatce schodowej od strony refektarza, 85 × 116 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej, bocznej w lewo, ręce złożone do modlitwy, wsparte na czaszce i otwartej księdze, kontempluje krucyfiks stojący przed nim. Scena w grocie skalnej, przez otwór z lewej strony, w górze widoczne niebo. Pierwsza poł. XVIII w.

46

Madonna z Dzieciątkiem na lewej ręce, 93 × 126 cm, płótno, olej. Półpostać w pozycji frontalnej, w ciemnej sukni z floraturą, Dzieciątko w czerwonej sukience. Na tle brązowym, z ciemnobrązową kratą. U dołu, na desce napis: „TRANSEUNDO CAVE, | NE TACEATUR AVE. SED DUO VEL TRIA DIC AVE MARIA”. Pierwsza poł. XIX(?) w.

47

Św. Małgorzata Maria Alacóque, 62 × 87 cm, płótno, olej. Z lewej strony klęczy święta w pozycji frontalnej, w brązowym habicie, na rękach widoczne stygmaty, lewa ręka na sercu. Z prawej Chrystus w czerwonej szacie; prawą ręką wkłada na głowę świętej cierniową koronę, a lewą wskazuje na gorejące Serce. Z lewej dwa aniołki, w górze uskrzydłona główka aniołka. Tło ciemnobrązowe. Sygn. na odwrocie: „[Frater] JIosephusl. 1878”.

48

Św. Maria Magdalena, 59,5 × 76 cm, płótno, olej. Popiersie, trzy czwarte w prawo, z długimi blond włosami, w czerwonej sukni, z rękami złożonymi na krzyż; w lewej trzyma flakon z wonnościami. Tło ciemnobrązowe. Zniszczony. Druga poł. XIX w.

49

Św. Fidelis z Sigmaringen, kapucyn, 77 × 106 cm, płótno, olej. Apoteoza świętego, w pozycji trzy czwarte w prawo, prawą ręką wskazuje w niebo, w lewej trzyma książkę z napisem: „Unus Dominus, una Fides, unum Baptisma. Ad Ephes. 4 v. 5”. Książkę podtrzymuje z dołu anioł. Z obu stron świętego atrybuty ikonograficzne świętego tj. włócznie owinięte białymi szarfami z napisem jak na odwrocie. Tło brązowe i szare. Pierwsza poł. XVIII w. Na odwrocie obrazu, dwa barokowe aniołki unoszą białe płótno z napisem:

S. | FIDELIS A SIGMARINGA | ORD. S. FRANCISCI CAPUCINORUM | S. CONGREGATIONIS DE PROPA | GANDA FIDE PROTO MARTIR | A BENEDICTO XIV PONT. MAX. | IN SANCTORUM NUMERUM RE | LATUS. ROMAE. A. D. 1746 | 29 JUNY.

50

Św. Franciszek z Asyżu, 53 × 81 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej, trzy czwarte w prawo, w habicie kapucyńskim, z kapturem na głowie, modli się w cieniu rozłożystych drzew. U dołu czaszka, z prawej strony klepsydra. Z boku, z lewej widoczne kontury modlącego się kapucyna. Pierwsza poł. XVIII w.

51

Św. Józef z Leonessy, kapucyn, 79 × 107 cm, płótno, olej. Apoteoza świętego, w pozycji frontalnej, unoszącego się wśród chmur, w prawej ręce trzyma krzyż, w lewej serce. Na tle szubienicy z łańcuchem czyli atrybutem ikonograficznym. Szubienicę oplata biała szarfa z napisem jak na odwrocie. U dołu i w górze aniołki i uskrzydłone główki aniołków. Tło brązowoszare. Pierwsza poł. XVIII w. Na odwrocie płótna, dwa barokowe aniołki unoszą białe płótno z napisem:

S. | IOSEPHUS A LEONISSA | ORD. S. FRANCISCI CAPUCINO | RUM MISSIONARIUS APOSTOLICUS | A TURCIS CONSTANTINOPOLI | TRIDUO IN PATIBULO SUSPENSUS | ET AB ANGELIS LIBERATUS. | A BENEDICTO XIV PONT. MAX. IN SANCTORUM NUMERUM RE | LATUS. ROMAE A. D. 1746 | 29 JUNY.

52

Bł. Anioł z Akry, kapucyn, 65 × 90 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, stojącej, przed stolikiem nakrytym niebieskim obrusem. Na stole księgi. W prawej ręce trzyma krucyfiks, lewa złożona na sercu. Z prawej strony, w górze dwie uskrzydłone główki aniołków. Tło brązowe. Poniżej napis: „B. Anioł z Akry — kapucyn. Misjonarz kanonizowany od S. p. Leona XII Papieża Roku Jubileuszowego 1825”. Sygn. na odwrocie: „R. 1842 przez o. Krzysikiewicza [fundowany]. Malarz Konstanty MalI. .J”.

53

Matka Boska Anielska, 146 × 239 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, stojącej, z rękami złożonymi na krzyż, w różowej sukni i niebieskim płaszczu, stoi na kuli ziemskiej i na półksiężycu, deptając węża. Z obu stron

po dwie pary aniołków; w górze jedenaście uskrzydłonych główek aniołków. Tło brązowe i szaroniebieskie. XIX w.

54

Św. Klara, 85 × 141 cm, płótno, olej. W pozycji frontальной, klęczącej, w prawej ręce trzyma atrybut ikonograficzny — monstrancję, lewa złożona na sercu. Klęczy przed pulpitem z rozłożoną księgą. Z prawej strony, u dołu siedzi aniołek z białą lilią w prawej i księgą w lewej ręce. Z lewej, w górze uskrzydłona główka aniołka. Scena na tle kolumny i wzwisającej z góry draperii. Druga poł. XVIII w.

55

Kopia obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej, 36 × 49,5 cm, deska, olej. W czerwonej sukni i ciemnoniebieskim płaszczu, Dzieciątko w czerwonej sukience. Korony i aureole złote. Na odwrocie napis: „Pro Refectorio ad kanapam a D. Skalecki 1825 4 die Januarii”.

56

Matka Boska Bolesna, 47,5 × 48 cm, haft. Popiersie, w pozycji frontальной, w czerwonej sukni i ciemnoniebieskim płaszczu, z rękami złożonymi do modlitwy. Siedem mieczów przebija Serce. Z obu stron oraz u dołu wieniec z białych i czerwonych róż. Tło jasnoczerwone. W dole, na białej etykiecie napis: „Po ś.p. Kajetanie Pertaku zmarłym 6 marca 1897”.

57

Św. Wojciech, 77 × 112 cm, płótno, olej. Półpostać w pozycji frontальной, z siwą brodą, w brązowej mitrze, czerwonej stule i kapie; w prawej ręce trzyma pastorał i włócznię, lewa złożona na sercu. Tło ciemnobrązowe. Sygn. na odwrocie: „P. Josephl Capuc. 1846 pinx”.

58

Św. Franciszek z Asyżu, 134 × 187 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej przed krzyżem, bocznej w prawo; w prawej ręce trzyma czaszkę, lewa złożona na sercu. Przed nim na kamieniu leży różaniec i otwarta księga. Tło ciemnobrązowe. Druga poł. XVIII w.

59

Św. Karol Boromeusz, kardynał (?), 77,5 × 144 cm, płótno, olej. Półpostać w pozycji trzy czwarte w prawo, z rękami złożonymi na krzyż na piersiach, w purpurowej piusce i szatach, modli się przed krucyfiksem. Tło ciemnobrązowe. Sygn. na odwrocie: „P. Josephl Cap. 1847”.

60

Św. Józef z Leonessy, kapucyn, 77,5 × 109 cm, płótno, olej. Apoteoza świętego w pozycji klęczącej, trzy czwarte w lewo, w płaszczu i habicie kapucyńskim, prawa ręka złożona na sercu, w lewej krzyż. Z lewej strony, w górze Chrystus z wielkim drewnianym krzyżem. Z obu stron aniołkowie, jeden z białą lilią w ręku. Z prawej atrybut ikonograficzny świętego — szubienica z łańcuchem. U dołu, z prawej, na białej szarfie napis: „S. JOSEPHUS A LEO-NISSA”. Pierwsza poł. XVIII w.

61

Św. Fidelis z Sigmaringen, kapucyn, 88 × 117,5 cm, płótno, olej. Apoteoza świętego w pozycji klęczącej, trzy czwarte w prawo, z rękami wyciągnię-

tymi do modlitwy, w habicie i płaszczu kapucyńskim, z krucyfiksem założonym na pasek zakonny. Z lewej strony, w górze anioł z palmą męczeńską w prawej ręce; lewą wkłada na głowę świętego wieniec chwały. U dołu, z lewej anioł z włócznią i pałą w prawej ręce i z mieczem w lewej. Z prawej anioł z otwartą księgą, na której widoczny napis: „UNUS DOMINUS | UNA FIDES | UNUM BAPTISMA”. W dole, na białej szarfie napis: „S. Fidelis ex Polona Reyorum Familia. | De Propaganda Fidei in Rhetia protfol Mfartyrj 24 aprilis 1622”. Pierwsza poł. XVIII w.

62

Św. Maria Magdalena, 86 × 118 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej, *en face*, ze złożonymi rękami, w niebieskiej sukni i brązowym płaszczu. Na kamieniu jest krzyż, czaszka, księga i dyscyplina. Tło ciemnobrazowe. Sygn. na odwrocie: „Pinxit D. Antonius Nowak a Rzeszów. Elemosinae P. Jos. Krzysikiewicz Capuc. 1844 A.”.

63

Matka Boska Bolesna, 86 × 119,5 cm, płótno, olej. Półpostać, w pozycji bocznej w prawo, głowa trzy czwarte w lewo, z rękami złożonymi do modlitwy, w czerwonej sukni, miecz wbity w serce. Tło ciemnobrazowe. Pierwsza poł. XIX w.

64

Św. Weronika Giuliani, 85,5 × 113 cm, płótno, olej. W pozycji klęczącej, bocznej w lewo, przed pulpitem z otwartą księgą i kałamarzem z gęsim piórem, na rękach widoczne stygmaty, prawa ręka opuszczona do ziemi, w lewej czerwone serce z emblematami Męki Pańskiej; drewniany krzyż i włócznie oraz purpurowy proporzec. Z lewej strony, w górze objawiona Madonna w chmurach i uskrzydłona główka aniołka. Pierwsza poł. XIX w.

65

Pan Jezus w cierniowej koronie, 84 × 115,5 cm, płótno, olej. W owalu popiersie Chrystusa, w szkarłatnej szacie, z kijem w ręku. Pod owalem u dołu podpis: „ECCE HOMO”. Tło brązowe i ciemne. Pierwsza poł. XIX w.

66

Św. Maria Magdalena, 47 × 67,5 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, siedzącej, z długimi włosami opuszczonymi na piersi, w białobłękitnej sukni i brązowym płaszczu, głowę wspiera na prawej ręce, a lewą trzyma na otwartej księdze. Z lewej strony, u dołu czaszka, otwarta księga i krzyż. Na tle drzew i leśnego krajobrazu. Kolorystyka bardzo żywa. XVIII(?) w.

67

Św. Wawrzyniec z Brindisi, kapucyn, 100 × 123 cm, płótno, olej. Półpostać, w pozycji trzy czwarte w lewo, z siwą brodą, z rękami złożonymi na krzyż; przed nim otwarta księga, czaszka i krucyfiks. Z lewej strony, z góry jasna smuga światła oświetla świętego. Tło brązowe. U dołu obraz bardzo zniszczony. Druga poł. XIX w.

68

Św. Jan Nepomucen, 117 × 192 cm, płótno, olej. W pozycji frontalnej, stojącej; w czarnym birecie i podobnej sutannie, w białej komży i takim mucecie, z pektorałem na czerwonej wstążce. W prawej ręce palma, w lewej

krucyfiks. Wokoło głowy aureola z pięciu gwiazd. Z prawej strony, w górze anioł wieńczący głowę świętego i uskrzydłona główka aniołka, z lewej trzeci aniołek. Tło brązowe. Scena na tle mostu i rzeki. Dawniej był to obraz ołtarzowy. Malował Ignacy Sroczyński z Dynowa w r. 1864.

Bibliografia: AKKR, rkps CCC, II s. 186.

69

„Series chronologica ministrorum generalium Ordinis FF. Minorum S. P. Francisci Capuccinorum”. Miedzioryty od nr 1 do 64, o wym. 8×12 cm, nalepione na płótnie o wym. $76 \times 135,5$ cm. Pierwszy św. Franciszek, ostatni Pacificus a Sejano (1908).

70

Kardynałowie, arcybiskupi i biskupi z zakonu kapucyńskiego. Miedzioryty o wym. $8,5 \times 13$ cm, nalepione na płótnie o wym. 141×114 cm, w liczbie od nr 1 do 90. Pierwszy Anselmus Marzatus (1604), ostatni Zacharias Fanciulli (1871). Sygn. tylko od nr 1 do 41, dalsze zalepione. Wykaz sygnatur — por. Krosno nr 68.

71

Dalszy ciąg poprzedniej serii, od nr 91 do 148, o wym. jw., płótno o wym. 138×112 cm. Pierwszy Vitalis M. Gonzales de Oliveira (1871), ostatni Pacificus a Seggiano (1914). Wykaz sygnatur — por. Krosno nr 69.

72

Święci błogosławieni i słudzy Boży z zakonu kapucyńskiego, w liczbie 37. Miedzioryty i staloryty o wym. 8×12 cm, na płótnie o wym. 75×113 cm. Pierwszy „S. Felix a Cantalicio [Confessor]”, ostatni Carlo d’Abbategrasso, † 1859. Sygn.: nr 28 — Ignazio da Laconi-Luigi Banzo; nr 26 — Franciscus de Praecepto, † 1645, G. Guttierer sculpsit] Romae.

73

„Iconograficus index concionatorum qui ex Ord[ine] Capuccinorum assumpti in apostolica Pontificis Max[imi] Aula evangelizaverunt Sion”. Miedzioryty i staloryty o wym. 8×12 cm, nalepione na płótnie o wym. $74,5 \times 113$ cm, od nr 1 do 24. Pierwszy: Anselmus Marzatus, ostatni: Pacificus a Sejano (1904).

Muzeum klasztorne

74

Portret Kazimierza^c Rudzińskiego, $56 \times 63,5$ cm, płótno, olej. Popiersie w pozycji frontalnej, głowa trzy czwarte w prawo, z siwymi włosami, oczy niebieskie, ręce założone na siebie, w karmazynowym surducie; pod surdudem, na piersiach widoczna szarfa orderowa, na piersiach order Orła Białego z napisem: „Pro fide, rege et lege”. U góry napis: „Michał Rudziński Woiewoda Mazowieski”. Druga poł. XVIII w.

75

Portret Elżbiety Rudzińskiej, $56 \times 63,5$ cm, płótno, olej. Popiersie w pozycji trzy czwarte w prawo, głowa *en face*, włosy siwawe, oczy piwne,

^c W oryginale: Michał. Kazimierz Rudziński był wojewodą mazowieckim w l. 1753, 1754, 1760, 1763. Por. K. Łódzia Czarniecki: Herbarz polski. T. 1. Gniezno 1875 s. 165.

w zielonej sukni, z dużym dekoltem, z białą lilią w lewej dłoni. Powyżej u góry napis: „Elżbieta Rudzińska Woiewodzina Mazowieczka, Córka Michała Potockiego Woiewody Wołyńskiego | Fondatora Klasztoru Sendziszowskiego”. Druga poł. XVIII w.

76

Chata wiejska na tle ubogiego krajobrazu, 45 × 30 cm, płótno, olej. Na odwrocie dedykacja złotymi literami: „Przew. O. Gwardianowi Brunonowi | w 25cio lecie | Kapłaństwa | Klerycy | Kraków 30. VI. 1937”. Malował Tytus Gorczyca.

77

Matka Boska z Dzieciątkiem Jezus i św. Kajetanem 58 × 76 cm, płótno, olej. Z prawej strony św. Kajetan w czarnym habicie, w pozycji bocznej w lewo, bierze na ręce Dzieciątko, które podaje mu Madonna w białej szacie i niebieskim płaszczu. Jest to zapewne fragment obrazu większego, może nawet ołtarzowego. Druga poł. XVIII w.

Bibliografia: O. A. Majer: W dwuwieczu s. 41—42. — O. K. Gada cz: Inwentarz Archiwum s. 129.

78

Św. Józef z Leonessy, kapucyn, 68 × 96 cm, płótno, olej. Apoteoza świętego, w pozycji frontalnej, w habicie i płaszczu kapucyńskim, w lewej ręce krzyż; na głowę anioł wkłada mu wieniec chwały. Z prawej strony szubienica z łańcuchem, atrybut ikinograficzny świętego, z lewej, u dołu fragment ze sceny męczeńskiej; z prawej strony świętego widoczny miecz i pałka nabijana gwoździami. Tło brązowieńskie. Dublowany. Druga poł. XVIII w. Dotychczas znajdował się w zwieńczeniu ołtarza św. Franciszka.

79

Na tle wschodniej komnaty, Chrystus z dziećmi. 45 × 78 cm, płótno, olej. Obraz jest ilustracją sceny ewangelicznej: „Dopuszczcie dziećcom przyjść do mnie, albowiem takich jest Królestwo niebieskie”. Chrystus w pozycji frontalnej, siedzący, w różowej szacie i niebieskim płaszczu, prawą ręką przytula do siebie dziecko, które podaje mu matka klęcząca z lewej strony. Poza nią widać dwoje dalszych dzieci. Wokoło Mistrza apostołowie, a powyżej grupa aniołów. Tło białoniebieskie. Płótno nieco starte, a u dołu obsypane z farby. Dublowany. XVIII w. Szkoła austriacka (Maulbertsch) lub czeska pod wpływem Tintoretta.

80

Na tle leśnego krajobrazu, scena myśliwska, 47 × 36,5 cm, płótno, olej. Na pierwszym planie dwaj myśliwi, ze strzelbami i psem nad brzegiem potoku; z lewej strony na wzgórzu renesansowy zamek; z jednego z komińców unosi się dym. Tło niebieskawe. Na odwrocie sygn.: „N 2”. XIX w.

81

Scena batalistyczna, 37 × 28 cm, tektura, olej. Na pierwszym planie wódz na koniu, ze sztandarem w prawej i buzdyanem w lewej ręce; w otoczeniu towarzyszy broni uderza na wroga. Tło niebieskawoszare. Na odwrocie sygn. w formie liter drukowanych: „V. BREDA”. XVIII(?) w.

82

Strumień w porannym słońcu, $26 \times 21,3$ cm, deseczka, olej. Na tle krajobrazu leśnego, na dalszym planie widoczny zamek obronny, na pierwszym planie rzeczka z kładką, na której stoi podróżnik zdążający do pustelni lub kapliczki z prawej strony. Dużo drzew oświetlonych blaskiem niewidocznego słońca. Tło niebieskobrazowe. XIX w.

83

Ucieczka świętej Rodziny do Egiptu, $19,2 \times 17$ cm, deseczka, olej. Na tle krajobrazu leśnego N. M. Panna z Dzieciątkiem Jezus jedzie na osiołku, którego prowadzi św. Józef. Trzej aniołkowie unoszą się ponad nimi na tle wielkiego drzewa. Tło niebieskawożółte. XVIII w.

84

Odpoczynek świętej Rodziny w drodze do Egiptu, $19,5 \times 17,3$ cm, deseczka, olej. W cieniu rozłożystego drzewa, na tle leśnego pejzażu, N. M. Panna z Dzieciątkiem Jezus siedzi na ziemi, a obok stoi św. Józef wskazując prawą ręką dalszą drogę. Osiołek pasie się opodal. Dwaj aniołkowie stoją za Madonną, trzeci unosi się w górze. Tło niebieskawoszare. Na odwrocie biała etykieta z sygn. „233”. XVIII w.

85

Najświętsza Rodzina, $27,3 \times 30,3$ cm, deska, olej. Madonna w pozycji siedzącej, trzy czwarte w prawo, z Dzieciątkiem Jezus na lewej ręce, w różowej sukni i niebieskim płaszczu. Za Madonną, z lewej strony widoczny św. Józef. Z prawej chór aniołów. Poniżej chmury. Scena na tle draperii. Na odwrocie etykieta o wym. $5,5 \times 2,5$ cm z napisem: „No 3. Bronzino 1511—1583”.

86

Św. Antoni Padewski, $52 \times 81,5$ cm, płótno, olej. Święty w pozycji klęczącej przed objawionym Dzieciątkiem Jezus; z lewej strony, poniżej otwarta księga i biała lilia. Obraz bardzo zniszczony, bez ram. Brak jednego ramienia blejtramu. Druga poł. XVIII w.

87

Pan Jezus między doktorami, 28×20 cm, deseczka, olej. Pan Jezus w pozycji frontalnej, stojącej, w białej tunice, z rozłożonymi rękami, w otoczeniu uczonych żydowskich. Na tle kolumn świątyni jerozolimskiej. Sygn. z prawej strony, u dołu: „A. Hofmann”. Kopia z XX w.

88

Częściowa panorama Warszawy i Pragi, $87 \times 55,5$ cm, miedzioryt. Z lewej strony, u dołu inskrypcja: „WIDOK WARSZAWY ZACZAŃSZY OD PAŁACU SAPIEŻYNSKIEGO | aż na Koniec Szólca y daley aż do Zamku Wilańlanowskiego z Częścią | Miasta Pragi po drugiey stronie Wisły, malowany w Roku 1770 | przez Bernardo Belloto Canaletto y przez niego Sztychowany w roku 1772”. Z prawej, u dołu: „VUE DE VARSOVIE PRISE DEPUIS LE PALAIS SAPIEHA | jusques au bout de Szolec et par de la jusques au Chateau de Vilanova | avec une partie de la Ville de Prague située de l'autre Côte de la Vistule, Peint en 1770 | par Bernardo Belotto Canaletto et grave par lui meme Anno 1772”. W środku między inskrypcjami znajduje się

kartusz zwieńczony królewską koroną z herbem Ciołek (Stanisława Augusta Poniatowskiego) oraz z herbami Polski i Litwy.

Bibliografia: Rastawiecki: Słownik malarzów polskich, I s. 58. — M. Wallis: Canaletto, malarz Warszawy. Warszawa 1954. — S. Kozakiewicz: Canaletto. Wyd. 2. Warszawa 1955. — Wielka encyklopedia powszechna PWN, I. s. 690—691.

89

Tablica I zawiera sześć miedziorytów, każdy o wym. 43×52 cm, w pięknej barokowej winietce. Wymiary wizerunku: $24,5 \times 33$ cm. U dołu biografia w języku łacińskim. Widoczne ubytki w papierze. Wymiary tablicy z płótnem: $286 \times 63,5$ cm. XVIII w.

1. „S. Franciscus FF. Min. Capucinatorum Patriarcha Fundator et Institutor”. W pozycji stojącej, trzy czwarte w lewo, w kapturze na głowie, z krzyżem w prawej i księgą w lewej ręce. W tle obrazu kilka scen z życia świętego. Sygn. u dołu, z prawej: „Schott inv.”, „Mubry fecit”.
2. „B. Fidelis a Sigmaringa Capuccinus Sac[rae] Congr[egationis] de Propaganda Fide Protomartyr”. Sygn. u dołu, z lewej: „Petrus Magatti Varisiensis inven.”, „Cajetanus Bianchi sculp. Mediol. 1729”.
3. „Beatus Iosephus a Leonissa Fratrum Capucinatorum Guardianus”, † 1612.
4. „Frater Matthaesus a Bassio Fratrum Capuc. Primus Vicarius Generalis”, † 1551. Sygn. u dołu, w środku: „Löffler fecit”.
5. „Sanctus Felix a Cantalizio Capucinus laicus”.
6. „Beatus Seraphinus a Montegranario F[rat]rum Capucinatorum laicus”, † 1604.

Bibliografia: C. Arenberg de: Flores seraphici... sive icones, vitae et gesta virorum illustrium FF. Min. Cap. Vol. 2. Coloniae Aggripinae 1640, Mediolani 1648. Nie mieliśmy w rękę tego dzieła; przypuszczamy jednak, że sztychy nr 89—92 i 102 pochodzą z tego źródła. — Lex. cap. szp. 793. — Już po opracowaniu niniejszego inwentarza spotkaliśmy w klasztorze OO. Kapucynów w Rywałdzie prawdopodobnie pełną serię miedziorytów sławniejszych kapucynów, wykonaną w pierwszej poł. XX w. z płytek miedziorytnicznych pochodzących z XVII i XVIII w. Seria ta nie posiada biografii w języku łacińskim.

90

Tablica II zawiera pięć miedziorytów, każdy o wym. 43×52 cm, w pięknej barokowej winietce. Wymiary wizerunku: $24,5 \times 33$ cm. U dołu biografia w języku łacińskim. Widoczne ubytki w papierze. Wymiary tablicy z płótnem: 236×62 cm. XVIII w.

1. „Frater Sebastianus a Gratterio Fratru[m] Capucinatorum Guardianus”, † 1580. W pozycji bocznej w prawo. Odprawia mszę św. przed ołtarzem, na którym objawił się Pan Jezus w cierniowej koronie, z rękami skrępowanymi i łańcuchem na szyi. Przez okno widać dwa żaglowce. Sygn. u dołu, z lewej: „Löffler fecit”.
2. „Frater Hieronymus a Pedona Fratru[m] Capucinatorum Guardianus”, † 1570. Sygn. z prawej, u dołu: „Löffler fecit”.
3. „Frater Anselmus Bononiensis Fratrum Capucinatorum Guardianus”, † 1590.
4. „Frater Constantinus a Salvatore Fratrum Capucinatorum Guardianus”, † 1586.
5. „Frater Bernardinus a Balbano Fratrum Capucinatorum Guardianus”.

91

Tablica III zawiera sześć miedziorytów, każdy o wym. 44×55 cm, w pięknej barokowej winietce. Wymiary wizerunku: $24,5 \times 33$ cm. U dołu

biografia w języku łacińskim. Widoczne ubytki w papierze. Wymiary tablicy z płótnem: 285×64 cm. XVIII w.

1. „Frater Iustinus a Panigaleo F[rat]rum Cap[ucino]rum Umbriae Pro[vinci]ae vis[itat]or pro[vinci]alis laicus”, † 1547. Sygn. u dołu, z lewej: „Löffler fecit”. W pozycji stojącej, trzy czwarte w prawo, głowa w bocznej w prawo, z lewą ręką na sercu. Ponad nim, w obłokach objawiony Chrystus, w tle obrazu sceny z życia brata Justyna.
2. „Frater Aegidius Enneus Fratrum Capucinatorum sacerdos”, † 1602.
3. „Frater Bernardus Assisias Fratrum Capucinatorum sacerdos”, † 1547. Sygn. u dołu, z lewej: „Löffler fecit”.
4. „Frater Cherubinus a Castro S. Petri Fratrum Capucinatorum sacerdos”, † 1603.
5. „Frater Franciscus a Sinagria Fratrum Capucinatorum sacerdos”. Sygn. u dołu, z lewej: „Löffler fecit”.
6. „Frater Vincentius a Flaviano Fratr[um] Capucinatorum sacerdos”, † 1573.

92

Tablica IV zawiera sześć miedziorytów o wym. 43×52 cm, w pięknej barokowej winięcie. Wymiary wizerunku: $24,5 \times 33$ cm. U dołu biografia w języku łacińskim. Widoczne ubytki w papierze. Wymiary tablicy z płótnem: 285×62 cm. XVIII w.

1. „Frater Pacificus Fanestris Fratrum Capucinatorum Guardianus”. W pozycji klęczącej, bocznej w prawo, z rękami złożonymi do modlitwy. Przed nim, w obłokach objawiona Matka Boża.
2. „Frater Franciscus a Palemone Fratrum Capucinatorum Guardianus”, † 1544. U dołu sygn.: „Löffler fecit”.
3. „Frater Petrus Tudertinus Fratrum Capucinatorum Guardianus”, † 1540.
4. „Frater Ioannes Baptista a Nursia F[rat]rum Min. Capucinatorum Guardianus”.
5. „Frater Petrus Bessonius Fratrum Capucinatorum Guardianus”, † 1589.
6. „Frater Petrus a Martina Fratrum Capucinatorum Guardianus”.

Drugie piętro

93

Matka Boska Dzikowska, w ołtarzu w oratorium nowicjackim, 50×65 cm, płótno, olej. Kopia, sukienki posrebrzane z pozłocistą floraturą, tło granatowe. Malowany w Krakowie w 1910 r. Ołtarz konsekrowany w 1911 r.

Bibliografia: AKS, rkps: Kronika klasztoru 1887—1914 s. 209: „Na piętrze w oratorium dano nowy dębowy ołtarz, roboty p. Wilhelma Najdeckiego, z dwoma obrazami: Matki B. Dzikowskiej i S. Kazimierza, malowanymi na płótnie w Krakowie”.

94

Św. Kazimierz, na zasuwie ołtarza M. B. Dzikowskiej, 51×64 cm, płótno, olej. W pozycji stojącej, trzy czwarte w prawo, prawa ręka wzniesiona nieco w górę, w lewej trzyma białą lilię. W purpurowej czapce i w żółtej szacie. Za nim stół nakryty purpurowym obrusem. Z lewej otwarta księga z napisem: „DEUS MEUS ET OMNIA”. Tło zielone. Malowany w Krakowie w 1910 r.

95

Św. Feliks z Cantalice, kapucyn, 119×191 cm, płótno, olej. W obłokach, w pozycji klęczącej, trzy czwarte w lewo; klęczy przed wizją Madonny

z Dzieciątkiem, całując stopę Jezusa. Nad nim dwa aniołki z sakwą kwestarską napełnioną chlebem. Poniżej trzeci anioł. Tło niebieskożółte. Dublowany. XVIII w.

96

Niepokalane Poczęcie N. M. Panny, 111 × 174 cm, płótno, olej. Madonna stojąca na kuli ziemskiej, depce stopą węża z jabłkiem w paszczy. W chustce i białej sukni, w niebieskim płaszczu. Poniżej kuli ziemskiej lilie. Z rąk Matki Boskiej spływają w dół smugi promieni. Z prawej i lewej strony obrazu, w górze płonące serca. U dołu napis: „O Mario bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”. Druga poł. XIX w.

97

Św. Franciszek z Asyżu, 63,5 × 89 cm, płótno, olej. Półpostać w pozycji klęczącej, bocznej w lewo, przed krzyżem, prawa ręka złożona na sercu, w lewej czaszka. W kapucyńskim kapturze na głowie. Tło niebieskie. Dublowany. XVIII w.

98

Bł. Dydak z Kadyksu, kapucyn, 36 × 50 cm, staloryt. Identyczny w rysunku z nr 37. Poniżej napis: „Ut Hispaniam Deo excolat. Apostolorum principes B. Didacum collegam dicunt et muneribus insignibus donant”. Sygn. u dołu, z lewej: „Virginio Monti invento e dis”; z prawej: „Pasquale Proja inc.”. Druga poł. XIX w.

99

Św. Antoni Padewski, 199 × 186 cm, deska, olej. W pozycji klęczącej, bocznej w prawo, przed objawionym Dzieciątkiem Jezus. Dzieciątko w towarzystwie aniołów. Obraz do r. 1960 znajdował się na frontonie kościoła. Bardzo uszkodzony w czasie II wojny światowej, został zdjęty i umieszczony na strychu kościelnym. Druga poł. XVIII w.

100

Stacja IV Drogi Krzyżowej, Pan Jezus dźwigający krzyż spotyka się z Matką Bożą, na klatce schodowej drugiego piętra, 50 × 59 cm, płótno, olej. Pan Jezus w czerwonej szacie, trzy czwarte w prawo, dźwiga duży, brązowy krzyż. Matka Boża stoi z lewej strony, z rękami złożonymi do modlitwy, w czerwonej sukni i niebieskim płaszczu; wokoło kilku żołnierzy w hełmach i półpancerzach koloru stalowego. Druga poł. XVIII w.

101

Scena przedstawiająca błogosławieństwo związku małżeńskiego, w muzeum klasztornym, 20,5 × 26 cm, miedzioryt. Kapłan w ornacie, odwrócony plecami do ołtarza, błogosławi nowożeńców, trzymających się za prawe ręce i klęczących twarzą do siebie. Nowożeńcy i otoczenie w strojach z pierwszej poł. XIX w. Pod obrazem podpis: „MATRIMONII SACRAMENTUM”. Sygn. u dołu, z lewej: „F. Novelli inv.”; z prawej: „Ant. Regona sc.”.

102

Miedzioryty w liczbie 18, w muzeum klasztornym. Tam w ubiegłych latach były naklejone na drewnianych tablicach (por. Sędziszów nr 89—92) i wywieszane na korytarzu klasztornym. Następnie, być może w okresie międzywojennym, zostały zdarte z tablic i umieszczone w bibliotece klasztor-

nej. Niestety zostały pozbawione tak barokowych winietek, jak też biografii w języku łacińskim.

Miedzioryty przedstawiają kapucynów znanych z świątobliwego życia, wym. od 24 × 33 lub 34 cm. Rytował je Löffler. XVIII w.

1. Opis pierwszego miedziorytu: W pozycji stojącej, trzy czwarte w prawo, zakonnik kapucyński, z kapturem na głowie, prawa ręka odsunięta w bok, w lewej trzyma różaniec zakończony trupią główką i krzyżykiem. W tle obrazu, z prawej strony kościół i klasztor, z lewej scena z życia zakonnika. Pod obrazem podpis: „FRATER FELIX MESSANENSIS FRATRUM CAPUCINORUM CLERICUS”.
2. „FRATER LUCAS NARINUS FRATRUM CAPUCINORUM GUARDIANUS”.
3. „FRATER ANTONIUS CINCIANENSIS FRATRUM CAPUCINORUM LAICUS”. Sygn. u dołu, z prawej strony: „Löffler fecit”.
4. „FRATER MARIUS A FOROSARZINIO FRATRUM CAPUCINORUM GENERALIS”.
5. „F. PAULUS AB ALCAMO CLERICUS NOVITIUS. 2 et 3 FRATRES ANONYMI”. Sygn. u dołu, z lewej: „Löffler fecit”.
6. „FRATER PHILIPPUS A MONTE VETERI FRATRUM CAPUCINORUM LAICUS”. Sygn. u dołu, z lewej strony: „Löffler fecit”.
7. „FRATER MATTHIAS SALODIENSIS FRATRUM CAPUCINORUM DEFINITOR GENERALIS”.
8. „FRATER HONORIUS A MONTE GRANARIO F. FRATRUM CAPUCINORUM CORSICAE PROVINCIAE COMMISSARIUS GENERALIS”.
9. „FRATER EUSEBIUS ANCONITANUS FRATRUM CAPUCINORUM VICARIUS GENERALIS”.
10. „FRATER HIERONYMUS A MONTE FLORUM FRATRUM CAPUCINORUM GENERALIS”.
11. „FRATER IACOBUS SUPERATENSIS FRATRUM CAPUCINORUM DEFINITOR GENERALIS”.
12. „FRATER BERNARDINUS A COLLE PETRACIO FRATRUM CAPUCINORUM PROVINCIALIS”.
13. „FRATER MICHAEL HISPANUS FRATRUM CAPUCINORUM PRAEDICATOR”.
14. „FRATER HIERONYMUS A FOROLIVIO FRATRUM CAPUCINORUM PRAEDICATOR”.
15. „FRATER ALPHONSUS LUPUS FRATRUM CAPUCINORUM PRAEDICATOR”.
16. „FRATER BERNARDINUS CATACIENSIS FRATRUM CAPUCINORUM CLERICUS”.
17. „FRATER IOANNES A METYMNIA FRATRUM CAPUCINORUM PRAEDICATOR”.

103

Martwa natura, 72 × 81,5 cm, płótno, olej. Na pierwszym planie moździerz, patelnia, makutra; w tle kominek z płonącym ogniskiem. Dublowany. Podkład kredowy. Malarstwo północne. XVII/XVIII w.

104

Scena rodzajowa, 73 × 92,5 cm, płótno, olej. Dziewczyna z pierścieniem, obierająca kaczkę. Dublowany. Podkład kredowy. Malarstwo północne. XVII/XVIII w.

105

Portret mężczyzny, 64 × 81,5 cm, płótno, olej. W siwawej peruce i ciemnym ubraniu. Rokoko. Około poł. XVIII w.

106

Portret damy, 60 × 79 cm, płótno, olej. W owalu, w tiulowej sukni, z bukietem róż na piersiach, na szyi kolia ze szmaragdów, futro gronostajowe opadające z pleców; w tle fragment kotary z frędzlami. Rokoko. Około poł. XVIII w.

107

Scena pasterska, 166 × 114 cm, płótno, olej. Stary pasterz z brodą, laską i kapeluszem w ręce, z owczarkiem obok, czuwa przy kozicach i kozłach. Dublowany dawno. Podkład bolusowy. Malarstwo północne. XVIII w.

108

Scena pasterska, 166 × 113 cm, płótno, olej. Pasterz strzegący krowy i kóz alpejskich, na tle pejzażu górskiego. W tle szałas i ognisko widoczne przez otwarte drzwi. Dublowany. Podkład bolusowy. Malarstwo północne. XVIII w.

109

Portret młodej damy, 97 × 143 cm; płótno, olej. Lekko zwrócona w lewo, z różami w warkoczach i prawej ręce, na tle krajobrazu wiejskiego po zachodzie słońca. Ok. 1900 r.

110

Portret starszej damy, 100 × 144 cm, płótno, olej. W pozycji stojącej, wsparta o fotel, w obu rękach książeczka do modlitwy. Na serdecznym palcu lewej ręki trzy pierścienie, w tym dwa z kamieniami. Ok. 1900 r. Sygn. z prawej, u dołu: „Kaz. Pochwański”.

111

Portret damy z instrumentem muzycznym, 132 × 215 cm, płótno, olej. Z ramion opada czerwony płaszcz, u dołu biały kapelusz z białą wstążką, z lewej fragment zamku. Na tle zachmurzonego nieba. Dublowany na klasztorze. Podkład bolusowy. Klasycyzm. Pocz. XIX w.³

2. RZEŻBY I PŁASKORZEŻBY**1**

N. M. Panna, wznosi się na kolumnie na cmentarzu kościelnym, wys. ok. 150 cm, wys. kolumny ok. 400 cm, rzeźba pełna w kamieniu. W pozycji frontальной, stojącej na księżycu, z rękami złożonymi do modlitwy. W środkowej części kolumny, od strony drogi rzeźba w kamieniu św. Franciszka, wys. 91 cm, w kapturze na głowie i habicie kapucyńskim, w pozycji frontальной, stojącej, z rękami złożonymi na krzyż. Powyżej herb Potockich (Piława). Na kolumnie, w środkowej części, od strony kościoła płaskorzeźba

³ O. mgr Mieczysław Witalis CSSR, dyrektor Muzeum Diecezjalnego w Tarnowie, zechce przyjąć uprzejme podziękowanie za cenną pomoc w opisanu obiektów nr 103–111.

św. Antoniego Padewskiego, wys. 82 cm. W pozycji klęczącej, bocznej w lewo, z rękami złożonymi do modlitwy. Wykonał W. Samek w r. 1912.

Bibliografia: AKS, rkps. Kronika klasztoru 1887—1914 s. 233.

2

Krzyż ołtarzowy, na wielkim ołtarzu, wys. korpusu 14 cm, rozpiętość rąk 10 cm, z kości słoniowej. Perizonium opada fałdami z prawej strony. Na podstawie, u dołu napis: „Krzyż ten pamiątkowy po | rodzinie Hr. Popowskich | przywieziony z Sybiru. | Ofiarowała dla koś | cioła OO. Kapucynów | w Krakowie P. Zofia | Nowak, dnia 22. X. 1953”. O. Paweł Kochański przewiózł krzyż z Krakowa do Sędziszowa.

3

Anioł, na lewym przyczółku zwieńczenia wielkiego ołtarza, wys. ok. 100 cm, rzeźba drewniana, polichromowana na białło. W pozycji klęczącej, trzy czwarte w prawo, lewa ręka wznieciona w górę, w prawej trzyma znicz. Barok. Druga poł. XVIII w.

4

Anioł, na prawym przyczółku zwieńczenia wielkiego ołtarza, wys. ok. 100 cm, rzeźba drewniana, polichromowana na białło. W pozycji klęczącej, trzy czwarte w lewo, prawa ręka dzierży lilię, lewa znicz. Barok. Druga poł. XVIII w.

5

Krzyż ołtarzowy, na ołtarzu N. M. Panny, wys. korpusu 13 cm, rozpiętość rąk 11 cm, rzeźba z kości słoniowej, stopy przybite oddzielnie do belki krzyżowej. XVIII w.

6

Św. Franciszek z Asyżu, w ołtarzu św. Franciszka w pierwszej kaplicy z lewej strony, wys. około 95 cm, rzeźba pełna drewniana, polichromowana. W pozycji klęczącej, bocznej w prawo, z rozłożonymi rękami do modlitwy, w brązowym habicie kapucyńskim. W grocie naprzeciw św. Franciszka krucyfiks z ukrzyżowanym serafinem, wys. około 70 cm, rozpiętość rąk ok. 50 cm. XIX w.

Bibliografia: O. A. Majer: W dwuwieczu s. 42.

7

Krzyż ołtarzowy, na ołtarzu św. Franciszka, wys. korpusu 17 cm, rozpiętość rąk 11 cm, rzeźba z kości słoniowej, fałdy perizonium opadają z lewej strony, stopy przybite oddzielnie do belki krzyżowej. XVIII w.

8

Krucyfiks, w ołtarzu Ukrzyżowanego Pana Jezusa, wys. korpusu 135 cm, rozpiętość rąk 95 cm, rzeźba pełna drewniana, polichromowana; fałdy perizonium, rozwiane szeroko, opadają z prawej strony, korona cierniowa połączana. Barok. XVIII w.

Bibliografia: AKS, rkps: Protocollum publicandorum s. 181a. — AKS, rkps 5: Copia Inventarii Buchhalterici s. 15. — AKS, rkps: Inwentarz z r. 1827 s. 18. — O. A. Majer: W dwuwieczu s. 41—42. — O. K. Gadacz: Inwentarz Archiwum s. 129.

9

Św. Antoni Padewski, rzeźba pełna drewniana, na feretronie, wys. 114 cm, polichromowana. W pozycji frontalnej, stojącej, w habicie kapucyńskim, z Dzieciątkiem Jezus na prawej ręce; lewą podaje chleb chłopcu stojącemu obok. Rzeźbił Rydz z Lezajaska w r. 1931. Figurę odnowił i wydrążył w r. 1965 Józef Rapała z Krakowa.

10

Św. Elżbieta, rzeźba pełna drewniana, na feretronie, wys. 100 cm, polichromowana. W pozycji stojącej, w białym welonie, różowej sukni i zielonym płaszczu, w złotej koronie. Prawa ręka uniesiona w górę, w lewej trzyma kosz róż. Na cokole napis: „OFIARA OD K. PRZYDZIAŁ ROK 1946”.

11

Krucyfiks, w chórze zakonnym, wys. korpusu ok. 177 cm, rozpiętość rąk ok. 178 cm, rzeźba pełna drewniana, polichromowana. Szerokie fałdy perizonium opadają z obu stron. Barok. XVIII w.

12

Krucyfiks procesyjny, w zakrystii, wys. korpusu 63 cm, rozpiętość rąk 56 cm, rzeźba pełna drewniana, polichromowana. Fałdy perizonium opadają z prawej strony. XVIII w.

13

Krucyfiks rezurekcyjny, w zakrystii, wys. korpusu 34 cm, rozpiętość rąk 30 cm, rzeźba pełna drewniana, polichromowana, mocno uszkodzona. Polichromia brązowa, fałdy perizonium brązowe, opadają z lewej strony. XVIII w.

14

Chrystus Zmartwychwstały, w zakrystii, wys. 75 cm, rzeźba pełna drewniana, polichromowana. W pozycji frontalnej, stojącej, prawa ręka uniesiona w górę, lewa wysunięta w bok, biała przepaska na biodrach, purpurowy płaszcz. XIX w. Podniszczony.

15

Szopka, wys. 118 × szer. 129 × głęb. 35 cm. Drewniana, na tle ściany imitującej kamień; stoi na dwóch słupach, z małym daszkiem pod strzechą, w ścianie tylnej duże okno o średnicy 28 cm. Na zewnętrznej tylnej ścianie wyryty napis: „W. SAMEK RZEŹBIARZ W BOCHNI 1907”. Komplet figurzek składa się z 24 sztuk.

1. Dzieciątko Jezus w żłóbku, 22 × 18 cm. W białych pieluszkach.
2. Matka Boska, wys. 42 cm, drażona od wewnątrz. W pozycji klęczącej, w białej chustce, w różowej sukni i niebieskim płaszczu. Ręce złożone na krzyż na sercu.
3. Św. Józef, wys. 45,5 cm, drażony od wewnątrz. W pozycji klęczącej, w prawej ręce laska, lewa złożona na sercu, w szacie stalowego koloru i brązowym płaszczu z zieloną podszewką.
4. Anioł w pozycji stojącej, wys. ok. 42 cm, w jasnoróżowej sukni z białymi, rozłożystymi skrzydłami. W rękach trzyma białą szarfę z napisem: „Gloria in excelsis Deo”.
5. Aniołek, wys. 31 cm. W pozycji klęczącej, z rękoma złożonymi na krzyż na piersiach, w białej szacie, ze srebrnymi skrzydłami; 2 sztuki.

6. Król, wys. 56 cm. W pozycji stojącej, ze złotą szkatułą w ręce, w białych spodniach, zielonej kapocie i ciemnofioletowym płaszczu z złotą podszewką.
7. Król, drażony od wewnątrz, wys. 42 cm. W pozycji klęczącej, z rękami złożonymi do modlitwy, w żółtej szacie i purpurowym płaszczu z zieloną podszewką.
8. Król — murzyn, wys. 56 cm, drażony od wewnątrz. W pozycji stojącej, z puszką w obu rękach, w żółtej szacie, zielonym płaszczu z różową podszewką i białą pelerynką.
9. Murzyn, wys. 42 cm. W pozycji stojącej, w czerwonych spodniach, żółtej koszuli i zielonym pasie. Na głowie czerwony fez.
10. Murzyn, wys. 40 cm. W pozycji stojącej, w prawej ręce trzyma halabardę. W niebieskiej koszuli, ciemnoczerwonych spodniach z ciemnofioletowym pasem. Na głowie zielononiebieski turban.
11. Pasterz, wys. 42 cm, drażony od wewnątrz. W pozycji klęczącej, z siwą brodą, w jasnofioletowych spodniach, żółtej kurtce, czarnym płaszczu, z kapeluszem w obu rękach.
12. Pasterz, wys. 40,5 cm, drażony od wewnątrz. W pozycji klęczącej, z kapeluszem w prawej ręce i z laską w lewej. W fioletowych spodniach, zielonej kapocie i białej pelerynie. Z lewej strony biała owieczka.
13. Pastuszek, wys. 53,5 cm. W pozycji stojącej, w żółtych spodniach, białej opończy i pelerynie, gra na fujarce.
14. Pasterz, wys. 53,5 cm. W pozycji stojącej, z jagnięciem na plecach, z laską w prawej ręce, w ciemnoczerwonych spodniach, niebieskiej koszuli i zielonym płaszczu.
15. Pasterz, wys. 53 cm. W pozycji stojącej, z prawą ręką na piersiach, lewa przyłożona do czoła, w niebieskich spodniach, zielonej kapocie i brązowym płaszczu.
16. Grajek z basetlą, wys. 46 cm. W pozycji stojącej, w fioletowych spodniach, zielonej koszuli i czarnym płaszczu. Obok leży czarny kapelusz.
17. Grajek ze skrzypcami, wys. 46 cm. W pozycji stojącej, w zielonych spodniach, niebieskiej koszuli i brązowym płaszczu. Kapelusz leży obok.
18. Owieczki białe w pozycji leżącej, wys. 10 cm; 2 sztuki.
19. Owieczki białe w pozycji stojącej, wys. 17 cm; 3 sztuki.
20. Pies owczarek, wys. 15 cm. W pozycji stojącej.
21. Koniuszy, wys. 38 cm. W pozycji stojącej, w ciemnoniebieskich spodniach i różowej kapocie, w żółtoczarnym turbanie. W prawej ręce trzyma lejce konia.
22. Biały koń, wys. 52 cm. W pozycji stojącej, z brązowym siodłem.
23. Wielbłąd, wys. 65 cm. W kolorze brązowym, z zielonym ładunkiem na grzbiecie.
24. Słoń, wys. 54 cm. W pozycji stojącej, w kolorze szarostalowym, z błękitnoczerwoną derą ze złotymi frędzlami na grzbiecie.

Bibliografia: AKS, rkps: Kronika klasztoru 1887—1914 s. 142: „Dwanaście figur, owca, pies, szopka, dekoracja na kształt skały i stół do przedłużenia menzy robił W. Samek z Bochni, zaś pejzaż do tego malował K. Rogalski z Krakowa. Kosztowała sama szopka u rzeźbiarza 420 koron, zaś pejzaż 110 koron. Porto 6,77 kor.”. S. 170 (1908 r.): „Wreszcie w roku tym skompletowano szopkę ołtarzową, zamówiwszy u tegoż artysty jeszcze dwóch aniołków adorujących, dwóch pasterzy grających i trzech paziów królewskich a prócz tego wielbłąda, słonia i konia. Figury zwierząt nie bardzo mu się udały. Wobec większej ilości figur musiano rozszerzyć i teren szopki; zrobiono blat z desek, by na nim ustawić figurki wszystkie można było”.

16

Krucyfiks przed furcą klasztorną, wys. korpusu 68 cm, rozpiętość rąk 57 cm, rzeźba pełna drewniana, polichromowana; fałdy perizonium opadają z obu stron. XVIII w.

17

Krucyfiks, w furcie klasztornej, wys. korpusu 83 cm, rozpiętość rąk 85 cm, rzeźba pełna drewniana, polichromowana; fałdy perizonium opadają z prawej strony. XVIII w.

18

Krucyfiks, w klatce schodowej od strony refektarza, wys. korpusu 45 cm, rozpiętość rąk 37 cm, rzeźba pełna drewniana, polichromowana; fałdy perizonium opadają z obu stron. Pierwsza poł. XVIII w.

19

Św. Józef, w klatce schodowej drugiego piętra od strony chóru, wys. 100 cm, rzeźba pełna drewniana. W pozycji frontальной, stojącej, z Dzieciątkiem Jezus na lewej ręce, w prawej dawniej trzymał białą lilię; w niebieskiej szacie i różowym płaszczu. XIX w. Do r. 1958 znajdował się na ołtarzu św. Józefa.

20

Dzieciątko Jezus tzw Praskie, na ołtarzu św. Feliksa z Cantalice, wys. 65 cm, rzeźba drewniana w drzewie lipowym, drążona. Wyrzeźbił, według monachijskiego wzoru, Józef Rapała z Krakowa w r. 1964.

3. EPITAFIA I INSKRYPCJE

1

Tabliczka z białego twardego piaskowca, 51 × 27 cm. Z prawej strony, u dołu, na skrzyżowanych pischczelach czaszka; z lewej, w ukośnym krzyżu punkty.

BARBARA Y AUGUSTYN | PROSZĄ O ZDROWASZ | MARYA.

2

Tabliczka z czarnego marmuru, 31 × 16 cm.

ZA DUSZĘ MARYJ | PROSZĘ O ZDROWAŚ | MARYA. R. 1822.

DE INVENTARIO COLLECTIONUM ARTIS PROVINCIAE CRACOVENSIS
ORDINIS FRATRUM MINORUM CAPUCINORUM

S u m m a r i u m

Hocce inventarium secunda parte anni 1963 et primis mensibus anni 1964 commentatum, imagines, variis artificiis confecta signa graphica, sculpturas, toreumata, epitaphia, inscriptiones atque ex capuciniis coenobiis Cracoviae, Crosnae, Rosvadoviae, Sendissoviae, bracteas typographicas continet. Quibus in coenobiis, nonnullae imagines ex coenobiis Leopoli, Cutcoriae, Olesci, annis 1944—1945, legitime in patriam remissae. positae erant.

Quod opus non est imprimis veterum artis exemplarium inventarium sed res, quae ad artem spectant, quaeque in Capucinatorum coenobiis inveniuntur, in indices refert. Quae quidem omnes res in trutina historiae et scientiae archivisticae aestimantur et ponderantur. Difficultata orta auctor adibat graves peritos doctosque artis historicos, qui libenter opem ferebant.

Artis opera, quae in Capucinatorum coenobiis inveniuntur, partim ab monasteriorum benefactoribus, partim ab artificibus (Pietro Bari †1743) dono sunt data, aut ab factoribus in antecessum iam petita, propter capucinos viros honoribus beatorum sive sanctorum mox augendos, aut ab pictoribus leviter artem tractantibus, uti a patre Josepho Krzyskiewicz (†1882) et a patre Floriano Janocha (†1921) sunt confecta. Non desunt etiam aliquot opera patris Ephraem Klawitter de Kcynia, celebris in ordine pictoris atque sculptoris.

Tribus in coenobiis Cracoviae, Crosnae, Sendissoviae, asservantur lineamentaria opera pictoria, quibus Capucinatorum ordinis viri generales, cardinales, archiepiscopi, episcopi, apostolici sacri oratores, sancti, beati, servique Dei praesentantur. Quae lineamentariae picturae saeculo XVIII, XIX, XX ortae sunt.

Collatis inter se imaginibus et statuariis operibus, haec pauca tantum exstant praecipue in conventu Cracoviensi. Dignae sane visu sunt sculpturae patris Francisci de Pescia (Giovan Pietro Marchi) anno 1716 factae, Thaddaei Błotnicki anno 1903 sculptae, Constantini Laszczka, atque Bogusłai Langman. In coenobio vero Rosvadoviae et in adiacenti regione non desunt sculpta opera patris Floriani Janocha. Digna sane quae videatur est statua Deiparae, quae Profuga dicitur, ineunte XVIII saeculo sculpta, atque statua Dei Matris Gratosae, cuius res gestae quodammodo Confoederationem Bariam tangunt. Quod simulacrum anno 1941 remotum erat ab exterma parte Capucinatorum viae iubentibus publicae securitatis Germanorum vigilibus atque diruendum erat, sed servatum est ab Stahl, Germano, catholico, qui illam statuam ad exitum viae Jagellonicae prope ad Plantatoriam plateam poni iussit.

Plurima sunt epitaphia et inscriptiones in coenobio Cracoviensi, cuius fundator est Albrechtus Dembiński (†1720), unde qui huius gentis sunt plura habent epitaphia.

Cui templo peculiari decori sunt epitaphia fortissimorum gentis Poloniae virorum: Confoederationis Bariae bellatorum (1768), Thaddaeo Kościuszko, an. 1896 pium anathema datum positum, aliaque data: Josepho Wodzicki duci generali (†1794), Pero Świdorski (†1828) militiae tribuno, Ladisłao Rawicz ianuariarum insurrectionis bellicae heroi, an. 1863 Calissiae ab invasore suspenso, Romualdo Traugutt insurrectionis ianuariarum ultimo dictatori, anno 1864 interempto, Thaddaeo Jordan Rozwadowski (†1928) duci generali, Ladisłao Kłossowski (†1907) Academiae Cracoviensis professori, Josepho Łepkowski (†1894) Universitatis Jagellonicae rectori, Severino Hammer (†1955), Ludovico Piotrowicz (†1957), Juliano Kleiner (†1957) professoribus, Philippo Nereo Lichoeki (†1806), urbis Cracoviae praesidenti, Petro Bari (†1743) pictori, Stephano Humbert (†1829) architecto, Teclae 1° voto Gröblowa, 2° voto Matecka (†1812). Inter monumenta distinguuntur Albrecht Dembiński arte, quae baroca dicitur, structum sarcophagum, Petri Bari rococa, quae vocatur arte, confectum, Josephi Wodzicki imperiali genere struendi datum, Aloisiae Liehmann (†1837) uxoris proxeni civitatis Austriacae, pseudoclassico modo positum monumentum, atque Thaddaei Rozwadowski generalis militiae ducis, aeneus clipeus.

Bracteae typographicae sunt imprimis collectionis scriptorum: patris Vencesłai Nowakowski (†1903) et patris Floriani Janocha. Cum occupans Poloniam invasor Germanus capucinatorum officinam typographicam, cui titulus: *Pax et Bonum*, sustulisset, bracteae typographicae remanserunt; quibus additae bracteae Seminarium Seraphici Rosvadoviensis. Inter quas bracteas inveniuntur etiam verae, nonnumquam saeculo XVIII ortae, chalcographicae laminae impressoriae. Maxima ex parte hae sunt bracteae reticulares et lineares xylographica signa sunt perpauca.

Conficiendorum inventariorum ratio sequitur imprimis ordinationes a Publico Civitatis Instituto Artis Varsaviae latas, quibus index: *Principia in Polonis inventariis veterum operum artis servanda* (Varsaviae. 1948 p. 6*).

Hoc in studio auctor describit imagines et sculpturas, servata earum typographica condicione viam faciendo ab ecclesiae coemeterio a templum, per sacella, per templi religiosi subsellium, per sacrarium, per pedis plani partem coenobii, per primam et secundam aedificii contignationem.

Quod attinet ad res mobiles in inventaria inferendas describendasque servatum est schema iam allatarum *Ordinationum* (§ 6). Post allatos numeros breviter dicitur, quid praesentetur et dati operis mensurae (ad imagines latitudo + altitudo, ad sculpturas altitudo centimetris calculata), materia rei, modus in arte adhibitus, totius operis compositio, colorum ratio, quo in statu sint res, signa distinctionis, originis tempus, auctorque exhibentur. Rarissime quidem ad vetustiora et praestantiora artis opera significatur, qua de schola, quaque artis ratione orientantur. Rerum artis provenientia et historia fusius tractabantur.

Quodvis artis opus notis archivalibus et bibliographicis descriptum dicitur communi titulo adiecto: *Bibliographia*.

Visa rei pars dextra et sinistra a parte spectatoris notatur, singulae personae describendae ad normas insignium gentiliciorum servandas exhibentur.

Ad calcem istius adest index locorum hominumque.

Paene per trium saeculorum tempus Capucinatorum coenobia artis, tum sacrae, tum profanae, quasi pinacothecae evaserunt, in quibus et medii aevi nostra Domina et Russorum sacra icon et Romanorum chalcographica et Iaponorum xylographica signa inveniuntur. Habes hic celebriores pictores: Agnolo Bronzino, Pietro Dandini, J. Ch. Lampi, Simonem Czechowicz, Lucem Orłowski, Michaëlem Stachowicz, patrem Ephraem de Kcynia; magis notos sculptores: patrem Franciscum de Pesca, T. Błotnicki, C. Laszczka. Quorum summa plus quam 170 nomina artificum, pictorum, sculptorum, lineametarias picturas factorum continet, qui suis operibus paene omnia praestantiora artis genera aetatesque prae se ferunt manifestantque.

(C. d. n.)